

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXI П'ЯТНИЦЯ, 1 ЖОВТНЯ 2004 РОКУ ЧИСЛО 40 VOL. CXI FRIDAY, OCTOBER 1, 2004 No. 40

Відбувся XIX Конґрес Українців Америки

Вперше за 24 роки в Конґресі УККА брав участь Український Народний Союз

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – XIX Конґрес Українців Америки – найвищий керівний орган Українського Конгресового Комітету Америки – почав своє триденне засідання в п'ятницю, 24 вересня, в готелі „Кравн Плаза" у Філядельфії. Це місто, яке 24 роки тому було місцем різкого розколу української громади, тепер стало місцем її в цілому спокійних кроків до злагоди. Цьогорічний конгрес можна визначити як особливий, тому що це перший раз, коли Український Народний Союз брав участь у цьому форумі – від жовтня 1980 року, від дня „славного" так званого „XIII конгресу". В той же 1980 рік представники 20 громадських організацій, найбільшою з яких був саме Український Народний Союз, вийшли з останньої сесії того конгресу. Але, як наголосив президент УНСоюзу Стефан Качарай після завершення теперішнього XIX конгресу, котрий працював під гаслом „В єдності – сила", „Український Народний Союз прийняв правильне рішеня повернутися до складу УККА. За останні двадцять років УККА зробив багато доброго для нашої української громади. Працюючи разом з цією організацією, нам буде легше будувати на підставі їхніх сил, одночасно уникаючи хиб. В близькій співпраці буде легше здійснити необхідні зміни. Ми не

(Закінчення на стор. 3)

На відкритті XIX Конґресу Українців Америки 24 вересня. Зліва: секретар УККА Марійка Дупляк, Архиєпископ УПЦ в США Всеволод, президент УНСоюзу Стефан Качарай, Митрополит УКЦ Стефан Сорока. *Фото: Р. Гадзевич*

Напали на Януковича... яйцями

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 24 вересня під час поїздки прем'єр-міністра України і кандидата в президенти Віктора Януковича до Івано-Франківська в нього жбурнули яйцем. В. Янукович пройшов приблизно годинне обстеження в лікарні. Консиліюм лікарів визначив, що загрози життю прем'єра немає.

В. Янукович перервав свою поїздку до Івано-Франківської области і повернувся до Києва, де перебував у клінічній лікарні „Феофанія". У висновку лікарів зазначається, що В. Янукович скаржився на головний біль, загальну слабість і запаморочення, однак порушень життєво важливих функцій у нього виявлено не було. Прес-секретар прем'єра Ганна Герман повідомила, що В. Янукович досить легко переніс травму і психологічне потрясіння під час випадку в Івано-Франківську.

Дмитро Романюк, котрий кинув яйце, виявився сином декана Прикарпатського університету, а в кишені в нього виявили друге яйце, яке він кинути не встиг.

В. Янукович, Ганна Герман, народні депутати Тарас Чорновіл і Олександер Колоніарі заявили про причетність кандидата в Президенти В. Ющенка до цього нібито нападу.

Того ж дня у Донецьку відбулося віче Союзу трудящих Донбасу, на якому було прийнято і поширено через Інтернет резолюцію, в котрій говориться (в перекладі з російської): „Влада Ющенка – це масові заворушення, кровопролиття, громадянська війна в Україні, чужинські „миротворці" на вулицях наших міст і сіл. „Нашизм" не пройде! Нашого земляка В. Януковича – в президенти України!"

(Закінчення на стор. 16)

Хто ж насправді „підставляє" В. Януковича?

КИЇВ. – На зустрічі з представниками російських ЗМІ 27 вересня Віктор Янукович виступив за подвійне громадянство з Росією, запровадження російської як другої державної мови в Україні, за „нову структуру европейської безпеки", у якій Україна буде брати участь разом з Росією. Вірогідно, що йдеться про жест відчаю, адже цей виступ суперечить попереднім заявам Януковича в нинішній кампанії, у тому числі озвученим ним самим на Першому загальнонаціональному каналі в рамках представленої власної кандидатської програми.

Раніше він намагався подати свою позицію як державник, як людина, що має намір представляти всю Україну, а не тільки її окремий регіон. Тепер все змінилося.

Виглядає, що команда Януковича піддалася на чиюсь ідею, що треба йти „ва-банк", і він вирішив повторити популістські тези Кучми зразка 1994 року. Очевидно, що, як і Кучма, він не збирається виконувати свої обіцянки. Це лише карта у передвиборній боротьбі.

Багато років воювало наше Міністерство закордонних справ проти концепції подвійного громадянства, і здавалося, що відбило цю перспективу. Але зараз вона виникає знову.

Виглядає, що Янукович іде навіть далі, ніж Кучма, який все-таки не пропонував подвійного громадянства і не наважувався в 1994 році говорити про надання російській мові статусу другої державної (тільки офіційної), а у своїй книзі „Україна – не Росія" блискуче (це наша щира оцінка – **О.Г.**) пояснював російському керівництву, чому російській мові все ж не можна надавати навіть офіційний статус.

Зрозуміло, що питання подвійного громадянства, мови – складні і вони, безумовно, можуть бути темою окремої розмови. У той же час, за даними соціологічних опитувань, вони не належать до пріоритетних, що турбують людей.

На першому місці ідуть питання зростання цін, безробіття, корупції. І той факт, що команда Януковича зараз іде від цих, справді болючих питань в інший бік, свідчить про те, що не так вже багато успіхів у нинішнього уряду для того, щоб наздогнати Ющенка.

От і вдаються до штучного нагнітання проблем, які дестабілізують ситуацію у суспільстві і протиставляють одні регіони іншим.

Є очевидним, що Януковича провокують на дестабілізування ситуації в країні. Адже Банковій не вигідна ані перемога Ющенка, ані перемога Януковича. Їй потрібна дискредитація обох. Тому, з одного боку, бруд, який виливався на Ющенка після його отруєння, а з іншого - телевізована трагікомедія у зв'язку з „яєчним" нападом на прем'єра, яка якраз і свідчить, що Януковича „підставляють".

Для дискредитації обох кандидатів провокується конфлікт між заходом і сходом України. Це спроба повернення до протистояння 1994 року. Епоха Кучми з цього почалася – епоха Кучми цим і закінчується.

Історія повторюється у вигляді фарсу. Хочеться звернутися до прем'єра: „Невже, Ви не бачите, що Вами намагаються маніпулювати, що Вас просто підставляють, і не оточення Ющенка (як Ви заявили з телеекрану), а зовсім інші люди, які хочуть зриву виборів?".

Олексій Гарань,
для „Української правди"

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Міністром оборони знову став О. Кузьмук

КИЇВ. – 24 вересня Президент Л. Кучма міністром оборони України, замість звільненого Євгена Марчука, призначив 50-річного генерала армії Олександра Кузьмука, котрий вже очолював це відомство у 1996-2001 роках. Його звільнили після історії зі збиттям українською ракетою російського літака над Чорним морем. Тоді загинули 182 осіб. Є. Марчука звільнено від обов'язків 22 вересня через незадовільну утилізацію боєприпасів. Однак військові експерти називають й інші причини відставки, зокрема протизаконну приватизацію армійського майна і причетність Є. Марчука до справи убитого українського журналіста Г. Ґонгадзе. Міністерство оборони України виступило з заявою, у якій спростувало звинувачення преси про те, нібито колишній керівник військового відомства Є. Марчук порушив закон, надавши дозвіл на відрядження українських гелікоптерів до Туреччини для надання авіяційних послуг. Подібні замовлення є цілком легальними, а надання послуг почалося ще за три роки до того, як Є. Марчука було призначено міністром оборони.

В Янукович виступає за надання російській мові статусу державної

КИЇВ. – 27 вересня кандидат у Президенти України, прем'єр-міністер Віктор Янукович заявив, що є прихильником надання російській мові статусу другої державної в Україні, також висловився за необхідність розроблення Росією й Україною закону про визнання подвійного громадянства. Щодо вступу України в НАТО він констатував, що такий крок негативно позначиться на військово-промисловому комплексі України.

295 офіційних спостерігачів

КИЇВ. – 27 вересня Центральна виборча комісія зареєструвала 295 спостерігачів від чужоземних держав та міжнародних організацій. Зокрема 64 особи представляють УККА, 8 – виконавчий комітет СНД, 65 – ОБСЕ, 23 – СКУ, 55 – міжнародну організацію „CIS-EMO" (неурядова міжнародна організація, створена для вивчення передвиборних кампаній у країнах СНД), 5 – Міжнародний республіканський інститут, 4 - Дім Свободи („Freedom House"). Канаду і США представляють, відповідно, 1 та 36 офіційно зареєстрованих спостерігачів, Російську Федерацію – 24 особи, Польщу – 5 осіб.

В. Ющенко і А. Кінах підписали угоду про чесні вибори

КИЇВ. – Кандидати в президенти України Віктор Ющенко (на фото зліва) та Анатолій Кінах 22 вересня підписали угоду про чесні вибори. Вона передбачає об'єднання зусиль для контролі за проведенням виборів і координування дій у випадку виявлення порушень. Раніше В. Ющенко підписав подібну угоду з кандидатом у президенти Олександром Морозом.
Фото: УНІАН

Побито активіста регіонального штабу В. Ющенка

КІЛІЯ. – На Одещині 24 вересня зловмисники жорстоко побили Світлану Ковальову – заступника керівника Кілійського штабу В. Ющенка. Троє невідомих зупинили С. Ковальову, зірвали з неї значок „Так – Ющенко!" і, нецензурно висловлюючись на адресу В. Ющенка, завдали їй, жінці похилого віку, кілька сильних ударів, внаслідок чого вона опинилася на землі. Напад було скоєно на очах кількох десятків перехожих. У С. Ковальової вибито кілька зубів, побиті руки і ноги.

Вбито одного з ветеранів кримськотатарського руху

СИМФЕРОПОЛЬ – 22 вересня у власній квартирі вбито Сервера Омерова, одного з ветеранів кримськотатарського національного руху, і його дружину Аліє, повідомили у прес-службі меджлісу (парляменту) кримськотатарського народу. С.Омерову (1927 р. нар.) і його дружині (1928 р. нар.) були нанесено численні ножові поранення. С. Омеров керував оргкомітетом з проведення другого Курултаю (національний з'їзд кримських татар), який відбувся на початку 1990-их років. З 1991-го до 1996 року С. Омеров був членом меджлісу та очолював його управління, яке займалося інвестиціями та міжнародними справами. Також С.Омеров був співробітником Програми розвитку та інтеграції Криму, яку здійснює в Криму ООН. С. Омеров був депортований з Криму в 1944 році в Узбекистан, де пізніше близько 10 років працював на посаді міністра будівництва.

Львів відвідав директор „Свободи"

ЛЬВІВ. – З нагоди 50-річчя мовлення Радіо „Свобода" в Україні її президент Томас Дейн відвідав Львів, де зустрівся з посадником та деякими народними депутатами. Під час зустрічі міського голови Любомира Буняка та Томаса Дейна були заторкнуті проблеми трансляції „Свободи" в етері українських FM-станцій. Т. Дейн сказав, що корпорація має бажання повернутися у львівський FM-етер уже тепер, але жодна з львівських радіостанцій співпрацювати з ними не захотіла. Т. Дейн назвав позбавлення „Свободи" етеру на „Довірі" „несподіваним і жорстоким кроком" і висловив сподівання, що мовлення Радіо „Свобода" таки повернеться в український простір. Виступаючи перед студентами Львівського Національного університету ім. Івана Франка, Т. Дейн виявив крайню стурбованість станом демократії в Україні: закриттям радіостанцій, корумпованістю влади, вбивствами журналістів, однобокими, нечесними новинами на телебаченні. „Україна — багата країна, з великим потенціалом, – зазначив Т. Дейн, – але вона також є найбільшим розчаруванням для Радіо „Свобода", бо втратила багато своїх можливостей". Т. Дейн був приємно здивований тим фактом, що вже декілька років Львівський Національний університет є єдиним у світі закладом, де викладають спеціяльний курс „Радіо 'Свобода'". В рамках цього курсу студенти за допомогою прослуховування та аналізи програм „Свободи" навчаються високих журналістських якостей.

Український „Руслан" повертається додому

ОТАВА. – Федеральний суд Канади 22 вересня скасував своє попереднє рішення, на підставі якого наприкінці червня 2003 року в Канаді був заарештований український літак Ан-124 „Руслан", і постановив звільнити літак. Коли Канада в грудні минулого року вирішила продати український літак, Україна оскаржила це рішення. Літак „Руслан" був затриманий на військово-повітряній базі в Лабрадорі за борги України перед кіпрською компанією „TMR Energy ltd".

Р. Ахметов – найбагатший українець

ДОНЕЦЬК. – Володар літаків, заводів, а також футбольного клюбу „Шахтар" Ринат Ахметов за визначенням 50-ти найбагатших людей Центральної та Східньої Европи названий найбагатшою людиною України. Серед багатіїв Европи Р. Ахметов перебуває на шостій сходинці. Його капітал оцінюється в 3.5 мільярда долярів. Серед українських „товстосумів" названі також володар дніпропетровського „Дніпра" Ігор Коломойський (2.2 млрд. дол.), президент донецького „Металюрга" та володар „Індустріяльного союзу Донбасу" Сергій Тарута (1.9 млрд. дол.), Олександер Ярославський, президент харківського „Металіста" (850 млн. дол.).

Відбулася чергова зустріч делегацій України і Росії

КИЇВ. – В столиці України 22 вересня відбулася чергова зустріч державних делегацій України та Російської Федерації з питань нерухомого майна колишнього СРСР за кордоном. Українську делегацію очолював перший заступник міністра закордонних справ України з питань европейської інтеграції Олександер Моцик, а російську – відповідальний службовець міністерства закордонних справ Російської Федерації Доку Завгаєв. У висліді зустрічі делегації погодили декілька додаткових об'єктів нерухомого майна колишнього СРСР за кордоном, які передаватимуться Україні для задоволення потреб її дипломатичних та консульських установ. Сторони домовились продовжити працю щодо формування переліку об'єктів, які передаватимуться Україні, під час наступної зустрічі державних делегацій, що має відбутися у Москві.

Голосування – право заробітчан

ПРАГА. Чехія. – 28 вересня Міжнародна організація з міграції заявила про готовність допомогти з організацією виборів президента України за кордоном, якщо український уряд звернеться з таким проханням. Трудова міграція з країн колишнього СССР сягнула таких маштабів, що для вирішення проблеми потрібне її детальне вивчення і у самих цих країнах, і там, куди прямують трудові мігранти. Голова місії Міжнародної організації з міграції у Молдові Алан Фрідман сказав: „Якщо український уряд захоче заохотити мігрантів до участи у виборах, організація зможе допомогти в цьому". Щоправда, заявив він, уряд не зацікавлений в тому, щоб їхні заробітчани голосували, бо не сподіваються на підтримку людей, які були змушені шукати кращих заробітків за кордоном.

З нагоди 60-річчя виселення

ЛЬВІВ. – 27 вересня у Львові відбулась академія з нагоди 60 - річчя виселення етнічних українців з території Польщі. Від вересня 1944 року до 1946 року згідно з угодою, підписаною польським та українським урядами, із Закерзоння на територію СССР були виселені близько півмільйона українців. Понад тисячу переселенців, котрі мешкають на Львівщині, зібрались на академію у Палаці Петрушевича. Вони говорили, що депортація проводилась за етнічною ознакою, була примусовою і під час виселення були вбиті тисячі українців. З нагоди 60-річчя депортації товариства „Надсяння", „Холмщина" та „Лемківщина" вимагають від керівників України створити при Інституті українознавства у Львові науковий центр для дослідження українсько-польських стосунків, встановити пам'ятний знак на честь невинних жертв.

Перемога київського „Динамо"

КИЇВ. – Футболісти київського „Динамо" в змаганнях Ліґи чемпіонів з рахунком 4:2 перемогли 28 вересня німецьку команду „Баєр" з міста Леверкузена. В іграх Ліґи чемпіонів перемогу також здобули команди „Реал", Еспанія, Манчестер", Англія, „Ювентус", Італія, „Спарта", Чехія, „Монако", мюнхенська „Баварії" та грецький „Олімпіякос". В своїй групі „Динамо" посідає перше місце.

За матеріялами

Верховний Архиєпископ УГКЦ Любомир кардинал Гузар на бенкеті 25 вересня. Фото: А. Нинка

Президент УККА Михайло Савків і скарбник УНСоюзу Рома Лісович під час робочої сесії в суботу, 25 вересня. Фото: І. Яросевич

Відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

повернулися заради того, щоб перебрати контролю, – ми не маємо для цього ні часу, ні бажання. Наша мета – допомогти в трансформації цієї установи в демократично керовану організацію, в котру матимуть внесок багато голосів від української громади. Ми б хотіли, щоб повернулися всі українські організації, котрі тепер не є членами УККА. Маючи одне потужне об'єднання, котре представлятиме всі наші організації, наша громада буде краще, всебічніше розвиватися, і ми, американські українці, матимемо більше значення для нашого оточення і більший вплив на нього".

В останній день XIX конґресу, в неділю, 26 жовтня, Михайло Савків був переобраний президентом УККА на ще один чотирічний термін. До президії Екзекутиви УККА були також обрані Лариса Кий – екзекутивний заступник президента, Стефан Качарай – перший заступник президента, віце-президенти: Ігор Смолій, Орест Бараник, Люба Сілецька, Лев Футала, Богдан Михайлів, Теодор Олещук, секретар – Марія Дупляк, скарбник – Стефан Керда, члени президії – Мирослав Шмігель, Рома Лісович, Мирон Куропась. Перед самими виборами Мандатна комісія підтвердила, що 120 делегатів були зареєстровані до голосування.

Український Народний Союз на цьому конгресі представляли члени Екзекутивного Комітету президент Стефан Качарай і скарбник Рома Лісович, а також Почесний член Головного уряду Мирон Куропась та голова 176-го Відділу УНС в Чикаго Стефко Куропась.

Після закінчення конгресу новообраний президент УККА Михайло Савків зазначив для „Свободи" важливість участи в цьому конгресі представників Українського Народного Союзу. Він також подякував усім делегатам за їхній вклад в успішне проведення конґресу і заявив: „Ми маємо надзвичайні ресурси в нашій громаді і разом можемо працювати не лише для добра України, але і для того, щоб до активного життя нашої громади в Америці залучити ще більшу кількість осіб з нової еміграції, зокрема молоді".

Триденний конгрес, працю котрого очолював президент Світового Конґресу Українців Аскольд Лозинський, почався 24 вересня зранку привітами до учасників, зокрема Михайла Савкова та Стефана Качарая, відтак відбулися звіти про діяльність організації і дискусія щодо змін до статуту. В п'ятницю увечорі відбулася культурна програма. 25 вересня, в суботу, делегати і гості брали участь у робочих сесіях і засіданнях комітетів. Вечірня програма включала бенкет, на якому було понад 200 делегатів і гостей. Під час бенкету відбулося нагородження п'ятьох громадсько-культурних, громадсько-політичних і церковних діячів „Шевченківською Грамотою Волі" (*див. далі стор. 3*). В останній день, 26 вересня, делеґати продовжували працю: відбулися вибори і затвердження резолюцій.

Одна з головних тем розмови в перший і третій день праці конгресу стосувалася статуту УККА, зoкрема неточностей в ньому, а також невідповідності між статутом і практичною діяльністю. В 1980 році саме ця проблема невідповідности між статутом і практикою була однією з підставових причин, чому 20 організацій вийшли зі складу УККА.

На цьому конгресі, в різні періоди праці, такі делегати, як скарбник УНСоюзу Рома Лісович, а також адвокати Юліян Куляс і Андрій Шуль, спеціяльно порушували цю тему. Як зазначила Рома Лісович після конгресу, „в загальному моя думка така, що цей конгрес є позитивним фактом, і що участь в ньому УНСоюзу була важливою. Я виразно відчувала, що між всіма учасниками був спільний сентимент щодо необхідности мати одну об'єднану „дахову" центральну організацію, котра представлятиме інтереси всієї українсько-американської громади. Прийняті зміни до статуту, котрі пропонував УНСоюз, віддзеркалюють нове ставлення, відкритість до співпраці. На мою думку, зроблений був поступ, і я задоволена, що УНСоюз служить як каталізатор потрібних змін. Одна з тих змін ґарантує, що кожна організація, котра має понад 2000 членів і п'ять відділів, матиме постійний голос в Екзекутиві. Це новий початок, і одним з наших пріоритних завдань буде дальше вдосконалення Статуту, для чого братимуться до уваги думки інших організацій, членів і не членів УККА. Ми з охотою починаємо нашу працю в рядах УККА і вдячні за співпрацю, котру ми відчуваємо".

Ірена Яросевич

(Детальніший репортаж про робочі сесії XIX конгресу, зміни до Статуту, резолюції будуть подані в наступних числах „Свободи").

П'ятеро осіб отримали престижну нагороду УККА

Нижче подаємо уривки зі статті Андрія Нинки для „Українського Тижневика":

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Український Конгресовий Комітет Америки нагородив п'ятеро осіб „Шевченківською Грамотою Волі" – під час бенкету в суботу, 25 вересня, в рамках XIX Конґресу Українців Америки, який відбувався у цьому місті.

Відомий актор Джек Пеленс, Владика Василь Лостен – Єпископ Стемфордської Епархії, почесний член Головного Уряду Українського Народного Союзу Мирон Куропась, генерал-майор американського війська Микола Кравців і член Палати Представників Курт Велдон (від імені Українського Кокусу Конґресу США) отримали цю престижну нагороду...

„Шевченківської Грамоти Волі" вдостоєні ті громадсько-культурні, церковні і політичні діячі, котрі „присвятили свій час і зусилля, щоб здійснити прагнення Тараса Шевченка – здобути волю для України", – стверджується в заяві УККА.

„Дж. Пеленс отримав цю нагороду за його відданість справі збереження української спадщини і за висвітлення важливих тем, котрі торкаються життя українського народу, особливо Великого голоду 1932–33 років", – сказав президент УККА Михайло Савків.

„Український Кокус Конгресу США, – повідомив М. Савків, – отримав нагороду за те, що його члени продовжують активно підтримувати міцні стосунки з Україною і за їхнє послідовне обстоювання важливого місця України на Европейському континенті".

Мирон Куропась отримав нагороду за віддану працю у збереженні української спадщини в Америці і за його особливі зусилля в досягненні єдности в українській американській громаді. За багатолітню несхитну діяльність для розвитку Української Католицької Церкви, за провідництво нею і за постійні зусилля, спрамовані на пожвавлення духовного життя української діяспори був нагороджений Єпископ Василь Лостен. Генерал-майор М. Кравців, який дістав нагороди з рук М. Савкова на день раніше, в п'ятницю, був відзначений за його надзвичайну діяльність у підтримці незалежної України і за успішні акції допомоги в реформуванні її військових структур та у зміцнення стосунків між Україною і США та Україною і НАТО.

Головним доповідачем вечора був Верховний Архиєпископ УГКЦ Любомир кардинал Гузар, котрий у своєму виступі серйозно підійшов до теми конґресу – „В єдності – сила". Зокрема Патріярх Любомир сказав: „Минулі роки нам показали, що єдність громади – це справді велика сила, і особливо ви, українці в діяспорі, повинні знати, що Україна вас потребує, це ви мусите дуже добре розуміти. Ми зобов'язані дивитися на життя реально. Україна почала незалежний шлях 13 років тому, але почала його з успадкованими від минулого тягарами, тому ще залишається багато праці". Він підкреслив потребу в Україні оздоровити і зміцнити родинне життя як моральний компас суспільства.

Присутніми на бенкеті також були Митрополит УКЦ Стефан Сорока, Архиєпископ УПЦ в США Всеволод і члени дипломатичного корпусу України. Бенкет завершився забавою, на котрій грала оркестра „Новий день".

Кіноактор Джек Пеленс під час бенкету. Фото: А. Нинка

АМЕРИКА І СВІТ

Гураган „Джін" приносить шкоду

ГАЇТІ. – Миротворці ООН на Гаїті повідомляють, що ситуація на острові залишається критичною – по тому, як жертвами повені, спричиненої гураганом „Джін" тиждень тому, стали понад тисячу триста осіб. Гураган „Джін" також приніс масові руйнування на американське узбережжя Фльориди, де, за словами губернатора Джеба Буша, наслідки безпрецедентні: „Нічого подібного раніше не було. Армія порятунку, Червоний Хрест та Федеральне агентство з надзвичайних ситуацій провадять найбільші у своїй історії допомогові операції. Мені видається, що наслідки теперішніх руйнувань перебільшують наслідки руйнувань 11 вересня 2001 року". Останки гурагану „Джін" зачепили довкілля Ню-Йорку сильним дощем та вітром у вечірніх годинах вівторка, 28 вересня. Потужні хвилі дощу спричинили перешкоди на автошляхах, особливо у штаті Ню-Джерзі по полудні. Деякі шляхи поблизу Ню-Йорку та Нюарку були зовсім заляті водою, а околицю Чері Гил у Ню-Джерзі зачепив торнадо, знищивши ряд будівель і автомобілів.

Президентські перегони у США стають усе жорсткішими

Дедалі жорсткішими стають дебати між головними кандидатами на посаду керівника країни – Джорджем Бушем та його суперником від демократів Джоном Кері. В інтерв'ю тележурналістам Дж. Кеpрі звинуватив Дж. Буша у застосуванні тактики залякування виборців. „Його телереклямa стверджує, нібито я пропоную націоналізацію охорони здоров'я, коли лікарі не матимуть права голосу. Усе це просто залякування виборців. Вони хочуть залякати вас терористами, війною, залякати охороною здоров'я і усім іншим. І знаєте, чому? Тому, що йому немає чим прозвітуватися перед виборцями. І саме тому він усіх залякує", – сказав Дж. Кері. Тим часом колишній американський президент Джимі Картер висловив стурбованість умовами проведення голосування у штаті Фльорида, губернатором якого є брат Президента Дж. Буша - Джеб. Він остерігає, що політично упереджені посадовці відверто порушують передвиборний процес. Перемога президента Дж. Буша з мінімальною перевагою чотири роки тому у Фльориді стала вирішальною для його приходу в Білий Дім.

Дж. Кері критикує Дж. Буша за Україну

ВАШІНҐТОН. – Кандидат у президенти США від Демократичної партії Джон Кері в оприлюдненій 21 вересня заяві розкритикував уряд Джорджа Буша за неефективну зовнішню політику щодо України. На думку Дж. Кері, Дж. Буш ігнорує негативні тенденції в Україні, де влада вдається до небезпечних для демократії зловживань, до залякування опозиційних кандидатів у президенти та їхніх прихильників. Підкресливши, що Україна – стратегічно важлива держава Европи, Дж. Кері говорить у своїй заяві: „Хоч Україна засвідчила добру волю і прислала значну кількість військових до Іраку, урядові Дж. Буша не слід було ігнорувати відхід від демократії в Україні. Нам треба було разом з Европою працювати над тим, аби за останні кілька місяців зформулювати спільну позицію підтримки демократії в Україні, яка опинилася на роздоріжжі. США повинні співпрацювати з ОБСЕ і збільшити кількість спостерігачів на виборах. Ще не пізно, аби демократія перемогла в Україні". Дж. Кері запевнив, що у випадку обрання його президентом він активно працюватиме для розбудови стосунків між США та Україною задля зміцнення незалежности Української держави та повної її участи у трансатлантичній співдружності.

Затримано убивць Пола Хлєбнікова

МОСКВА. – У понеділок, 27 вересня, начальник Головного управління внутрішніх справ Москви генерал-лейтенант Володимир Пронін заявив, що вбивство редактора російськомовного варіянту журналу „Форбс" розкрито. За словами ген. В. Проніна, у ніч на 28 вересня у Москві було затримано двох чеченців, які причетні до убивства. Пола Хлєбнікова застрілили у ніч з 9 на 10 липня цього року. П. Хлєбніков – американець російського походження, дослідник російської олігархії, автор відомої книги про Бориса Березовського.

Франція попрощалася з Франсуазою Саган

СЕЗАК, Франція. – У вівторок, 28 серпня, на цвинтарі села Сезак на південному заході Франції похоронили письменницю Франсуазу Саган. 69-літня Ф. Саган померла через серцево-легеневу недостатність. „З її смертю Франція втратила одного з найблискучіших і найтонших авторів, яскраву постать нашого літературного життя", - сказав президент Франції Жак Ширак. Скандальну знаменитість письменниці приніс її перший роман „Bonjour, Tristesse" (1954 р.), який вона написала у 18-річному віці. Згодом роман переклали на 22 мови і він розійшовся по всьому світі загальним тиражем понад 5 мільйонів примірників. Ф. Саган - автор 50 книг. У 1995 році письменницю засудили до року ув'язнення умовно за вживання кокаїни. Ще один вирок „умовно" ухвалили у 2002-му - за ухиляння від сплати податків на суму в 760 тисяч евро.

Крадіжки на летовищах

НЮ-ЙОРК. – 20 вересня адміністрація транспортної безпеки США погодилася виплатити 1.5 мільйона долярів відшкодування тисячам пасажирів авіоліній, в яких протягом останніх 18 місяців на летовищах з багажу зникали коштовні речі. Відколи посилили контролю на летовищах, багаж почали перевіряти не лише службовці самих авіокомпаній, а й федеральні агенти. Газети „The New York Times" і „USA Today" повідомили, що при контролі зникають комп'ютери, годинники, одяг, дорогоцінності, гроші. За останні три місяці понад 20 службовців було звинувачено у крадіжках під час перевірки багажу у Ню-Йорку, Новому Орлеані і Форт-Лодердейлі. Уряд погодився виплатити компенсацію.

Іміґранти матимуть захист від шахраїв

НЮ-ЙОРК. – 23 вересня губернатор штату Ню-Йорк Джордж Патакі підписав першу в США постанову про охорону іміґрантів від нечесних „іміґраційних консультантів", котрі за чималі гроші обіцяють людям полагодити різні формальності для перебування в США, не маючи на це ні права, ні можливостей. Відтепер кожен консультант має укладати з клієнтом угоду двома мовами – англійською і мовою клієнта, в бюрах консультантів має бути перелік дозволених йому послуг, усі справи зберігатимуться впродовж трьох років, за порушення визначених вимог консультанта каратимуть від 7.5 тис. долярів на перший раз – до значно серйозніших заходів впливу.

За матеріялами ЗМІ

Підписано угоду про захист прав мореплавців

НЮ-ЙОРК. – 25 вересня в Генеральному консульстві України в Ню-Йорку відбулось підписання Меморандуму про співробітництво між Генеральним консульством України в Ню-Йорку і Центром захисту прав мореплавців (Ню-Йорк) про оборону людських прав, економічних інтересів і безпеки моряків торговельної фльоти.

Україна посідає третє місце в світі за чисельністю моряків торговельної фльоти після Філіпін і Росії (6.3 відс. від 1,23 млн. осіб). З метою допомоги їм 3 листопада 2003 року в Ялті був заснований Міжнародний центр мореплавців в Україні, який очолила Емма Кузнецова. Центр зайнятий розв'язанням ряду проблем – від допомоги затриманим в інших країнах морякам до виплати компенсацій вдовам і сім'ям мореплавців, які загинули при виконанні службових обов'язків.

З підписанням меморандуму Україна стала учасницею діяльности Центру оборони прав мореплавців, який діє у США на базі Церковного інституту моряків („The Seamen's Church Institute"), що був заснований ще у 1834 році. Центр захисту прав моряків є міжнародною неурядовою організацією, яка опікується проблемами моряків, надає безкоштовно юридичні консультації, забезпечує послуги адвокатів, є активним учасником конференцій, що їх проводять Міжнародна морська організація і Міжнародна організація праці.

Даґлас Б. Стівенсон і Сергій Погорельцев обмінюються текстами підписаної угоди.

Меморандум підписали директор Центру оборони прав мореплавців есквайр Даґлас Б. Стівенсон і Генеральний консул України в Ню-Йорку Сергій Погорельцев. Угода передбачає допомогу мореплавцям, вивчення проблем в діяльності українських моряків і суден, проведення семінарів і конференцій з правозахисних проблем, розвиток національної і міжнародної співпраці.

На церемонії підписання були присутні міністер закордонних справ України Костянтин Грищенко, його заступник Валентин Наливайченко, голова Комітету з закордонних справ Верховної Ради України Станіслав Сташевський, голова опікунської ради Церковного інституту моряків Джордж Бенджамін, представники українських і американських установ, журналісти. Церемонію відкрив промовою заступник Генерального консула Андрій Олефіров.

З промовами виступили Костянтин Грищенко і Даґлас Б. Стівенсон.

– Захист прав українських громадян за кордоном є пріоритетом зовнішньополітичного відомства України, тому налагодження тісної співпраці з всесвітньо відомою організацією з захисту прав моряків підвищить рівень досліджень ситуацій з українськими суднами та моряками, сприятиме відстоюванню інтересів українських громадян за кордоном, – сказав Костянтин Грищенко.

Левко Хмельковський

Перехід до зрілої демократії в Україні затягується

Джон МакКейн

Мирослава Ґонґадзе

ВАШІНҐТОН. – Проблеми демократії в Україні стали основною темою дискусії на організованій Українським Конгресовим Комітетом (УККА) 13-14 вересня конференції під назвою „Перехід України до зрілої демократії". Дискусії під час численних сесій продемонстрували бажання як української, так і американської сторони до поновлення діялогу та стратегічного партнерства між державами.

Цьогорічна Українсько-Американська конференція стала чи не найвагомішою з огляду на присутніх американських урядовців та політичних діячів. Українські урядовці практично проігнорували запрошення на конференцію, тому співучасниками стали представники української опозиції та закордонних громадських організацій. Саме це, на думку оглядачів, зробило дискусії про зрілість української демократії під час багатьох сесій насиченими і змістовними.

Причиною такої уваги американської еліти та світової громадськости до України є майбутні президентські вибори, які, до речі відбудуться майже одночасно з президентськими виборами в США. Як заявляли присутні на конференції від цих виборів залежить не лише майбутнє України, але й майбутнє Европи та світу. І саме тому Америка ніби знову згадала про існування України на мапі світу.

Впливовий сенатор-республіканець Джон МакКейн, який нещодавно повернувся з України, висловив думку, що багато вашінгтонських політиків забули про надзвичайну важливість України як для реґіону, так і для США та світу загалом: „Я боюсь, що останніми роками Сполучені Штати та Европа не повністю усвідомлювали критичноважливу ролю, яку відіграє Україна, і в результаті цього бажання українців бачити свою країну повноправним членом Заходу похитнулось".

Водночас проведення вільних та чесних виборів в Україні американські політики та урядовці називають на сьогодні найважливішим кроком до відновлення справжнього партнерства між державами. Сенатор МакКейн наголосив, що взаємини України із демократичними державами Заходу постраждають ще більшою мірою, якщо нинішні антидемократичі пререхідні тенденції в Україні продовжуватимуться. На запитання колишнього голови Верховної Ради Івана Плюща щодо порушень на виборах посадника в Мукачевому сенатор МакКейн сказав:

„Якщо ці порушення будуть продовжуватись, президент Сполучених Штатів та високопосадовці повинні бути більш критичними у цьому питанні і тоді, можливо, буде більше розголосу про це в міжнародних ЗМІ. Однак, як ми вже повторювали, США не можуть диктувати, які повинні бути результати виборів в тій чи іншій країні. Ми можемо лише закликати, сподіватись і вказувати на наслідки".

На важливість виборів в Україні вказав Постійний представник США при ООН в адміністрації Б. Клінтона Ричард Голбрук. Він висловив стурбованість посиленням впливу на Україну з боку Росії:

„Сполучені Штати повинні очолити зусилля, щоб забезпечити, аби західні країни більше не думали, з якихось дивних причин, що все, що роблять українці, може бути поставлено під сумнів, вирішено або загальмовано в Москві". Натомість, колишній прем'єр-міністер України, голова Народно-демократичної партії України Валерій Пустовойтенко висловив погляд, що Україна сама повинна дати більш чіткі сигнали світовій спільноті щодо свого власного стратегічного вибору: „Після виборів необхідно прийняти нову стратегію зовнішньої політики України".

З ним погодився і колишній Посол України у США Юрій Щербак. Він зокрема заявив, що сьогоднішні взаємини між обома державами можна лише номінально назвати стратегічними. Втім, Ю. Щербак уважає, що цьогорічні президентські вибори можуть змінити цю ситуацію: „Я сподіваюся і всі сподіваються, що коли в Україні відбудуться вільні вибори і прийде нова влада, то ми можемо повернутись до стратегічного партнерства".

Про те, що Америка хотіла б бачити Україну членом НАТО та західньої спільноти, говорив під час конференції і співголова Гельсінської комісії США конгресмен Кристофер Смит. Він зазначив, що для цього вона повинна продемонструвати реальну боротьбу з корупцією і повагу до прав людини.

(Закінчення на стор. 25)

Дейвид Ткеселешвілі, народний депутат Грузії

З виступів учасників конференції:

Джон МакКейн, сенатор, Арізона:

„Без всяких сумнівів, стабільність демократичних перетворень в Україні входить в сферу інтересів США. Питання полягає в тому, чи справді Україна прямує цим шляхом. Події останніх місяців, а також враження від поїздки минулого місяця в Україну породжують сумніви. В Україні ведуться широкомаштабні політичні дебати та існує сильна опозиція, яка проводить активну передвиборчу компанію та веде політичні дискусії напередодні виборів 31 жовтня. Але разом з тим опозиція опинилася в нерівних умовах передвиборчої боротьби та під жорстким тиском з боку влади, і є серйозні підстави думати, що вибори можуть не стати вільними та справедливими. Як би ми не оцінювали політичний стан в Україні, хочу підкреслити, що останнім часом випало з уваги Вашінгтону, а саме – що Україна є надзвичайно важливою країною, як в своєму реґіоні, так і для всього світу, в тому числі і для США (оплески)".

Ричард Голбрук, колишній Постійний представник США в ООН, радник із зовнішньополітичних питань кандидата на посаду Президента США від Демократичної партії Джона Керрі:

„Я був нещодавно в Україні і зустрічався з деякими політичними діячами, які сьогодні присутні у цій залі. Всім відомі історичні зв'язки України та Росії, але майбутнє України має право вирішувати тільки український народ і без всякого зовнішнього тиску, в тому числі без тиску з боку Росії. У разі, якщо український народ захоче, щоб його країна приєдналась до НАТО та ЕС, це повинно бути тільки його рішення і ніхто не має права цьому зашкодити. Сьогодні США повинні зробити все можливе, щоб всі країни Заходу, співпрацюючи з Україною, більше не звертали уваги на реакцію Москви. Тому, якщо після виборів Україна заявить про своє бажання приєднатись до НАТО, то я б взяв на себе ризик стверджувати, що буквально через декілька років Україна стане повноправним членом цієї організації. Що стосується ЕС, то зрозуміло, що США не можуть безпосередньо впливати на процес включення України до цієї організації, однак, процес поєднання України з іншими країнами Европи виглядає логічним. Всі ці яскраві перспективи залежать від того, наскільки чесно будуть проведені вибори в Україні, які, на мою думку, треба розглядати як другі за своїми наслідками та важливістю цьогорічними президентськими виборами у світі".

Іван Плющ, колишній голова Верховної Ради, народний депутат:

„Майбутні президентські вибори можна охарактеризувати не як боротьбу політичних партій, а як боротьбу кримінальної влади зі своїм народом. Це сталося через те, що антидержавні, антиукраїнські сили взяли владу у свої руки. Треба звернутися до Президента США з проханням застерегти теперішню українську владу щодо застосування до України жорстких санкцій з боку світової демократичної спільноти – у разі, якщо ця влада зважиться на фальшування результатів виборів".

Валерій Пустовойтенко, представник Народно-демократичної партії, народний депутат:

„В Україні виконавча влада розподіляється на тих, хто насправді управляє, але ні за що не відповідає – це Адміністрація президента, та на тих, хто начебто чимось управляє та за все відповідає – це уряд та органи місцевого самоврядування. Українські бюрократи всіх рівнів, починаючи з президента, використовують свої посади лише заради особистого збагачення. Держава не бореться з цим злом через те, що найвищі ешелони влади самі зацікавлені в корупції та у розкраданні країни".

Вільям Мілер, колишній Посол США в Україні:

„Зараз в Україні йде велика боротьба за майбутнє, і в неї з'явився шанс вийти з-під імперської контролі Москви. Між Україною та США повинні бути рівноправні взаємини на основі взаємної довіри".

Стівен Пайфер, колишній Посол США в Україні:

„Мажоритарними місцями в парляменті легше маніпулювати, їх навіть можливо купити, чим на минулих виборах і скористались провладні сили. Майже всі так звані „незалежні кандидати" через деякий час опинились у провладній парляментській більшості. Партії у Верховній Раді не відображають інтересів своїх виборців: депутати потрапляють під тиск адміністративної машини президента і не можуть надалі відстоювати інтереси своїх виборців".

Богдан Футей, Суддя Федерального суду США:

„Неможливо говорити про демократію там, де судді перебувають під тиском влади і залежать від влади. Така трагічна ситуація склалася в Україні, де судді приймають тільки ті рішення, які влаштовують президента. Дійшло до того, що Україна кожну критику на неправомірні рішення суддів сприймає як втручання у свої внутрішні справи".

Надя Дюк, експерт з питань України, директор відділу Европи та Евразії Національного американського фонду підтримки демократії:

„Верховна Рада України перетворилася на поле битви української нації з імперським авторитаризмом, чорна тінь якого нависла над долею України. Хоч в Україні і існує широкий спектр політичних партій, але немає жодної демократичної партії сучасного типу".

Андрій Бігун, головний фахівець з питань міжнародної торгівлі міністерства торгівлі США, у минулому керівник торговельної місії США в Україні:

„Є необхідність створення в Україні широкої мережі торговельних та підприємницьких асоціяцій, особливо в харчовому та переробному секторах. Асоціяції нададуть можливість українським компаніям краще обмінюватись інформацією, легше знаходити партнерів на міжнародних ринках, демонструвати свою продукцію на виставках та використовувати новіші і ефективніші технології".

Стережіться Росії

Вибори в Україні можуть показати, чи політична свобода спроможна вижити на пострадянських теренах, особливо після того, як Президент Росії В. Путін оголосив про згортання демократії в своїй країні, вважає американський щоденник „Вол Стріт Джорнел". Як вважає автор редакційного коментаря в цій газеті, Захід та Росія мають різні інтереси в Україні. З досвіду Грузії президент В. Путін знає, що демократичні сусіди тяжіють до Заходу. Президент Л. Кучма також тяжів до НАТО та ЕС, поки його не почали переслідувати корупційні та інші скандали, нагадує „Вол Стріт Джорнел". От тоді-то, говориться у коментарі, президент Росії відкрив обійми для Л. Кучми, а нинішнім літом вже майже схвалив і його наступника, якого Л. Кучма сам собі обрав.

Росія добре розуміє, що не можна легковажити Україною, яка є ключовою для західної стратегії стабілізації всього регіону. У Білорусі на наступних „виборах" президент О. Лукашенко наступного місяця оголосить себе практично пожиттєвим президентом. А всі п'ять республік Центральної Азії, за винятком Грузії на Кавказі, є автократичними. Тому В. Путін намагається затягнути Україну в цю пострадянську компанію.

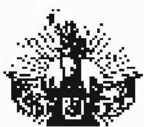
Заходи Росії в цьому напрямі не завжди видно. Відставка міністра оборони України Є. Марчука сталася відразу після того, як 20 вересня у новинах державного російського телеканалу РТР було показано висловлювання Є. Марчука про можливість зникнення зі складів небоєздатних ракет, утилізованих наприкінці 1980-их років. Є. Марчук заявив: „У кожній ракеті є золото, срібло, платинова група металу. А де результати утилізації?". Після показу цього сюжету відбулася пресконференція в Генеральній прокуратурі України, на якій висунуто ряд звинувачень проти міністра саме після „наїзду" на Є. Марчука російського телебачення. Зв'язок між українською прокуратурою і державним каналом сусідньої держави, як кажуть, простежується. Москва має свої взаємини з В. Медведчуком, який, у свою чергу, на думку багатьох експертів, керує українським Генеральним прокурором.

З боку Росії можна чекати прихованих дій і щодо зриву виборів. Стаття 21 закону про надзвичайний стан від березня 2000 року твердить, що під час надзвичайного стану вибори президента, Верховної Ради, парламенту Криму та місцевих рад – не провадяться. Отже, введенням надзвичайного стану можна законно зупинити вибори президента. Рішення про скасування виборів ухвалюється спочатку указом президента, а потім постановою або законом Верховної Ради.

Отже, оточення Л. Кучми може мати закон як єдиний відносно легальний спосіб відміни виборів. Всі, як відомо, чекають якихось провокацій, що дадуть підстави для введення „надзвичайки". Міг би стати таким приводом „замах" на В. Януковича яйцем. Але влада його не використала з огляду на його комічність. Можна взяти за привід антиросійський чеченський тероризм. Але в цьому разі громадяни України можуть відсахнутися від щільнішої інтеграції з Росією.

До самого дня виборів віднайти причини для введення надзвичайного стану Л. Кучмі занадто складно. Можна використати святкування 60-ої річниці визволення Києва від гітлерівців. Під приводом паради в Київ можуть бути введені війська для виконання якихось незаконних наказів. Цю ідею залюбки розкручують в Україні російські політтехнологи, а в Росії саме така практика дуже поширена. Пам'ятаймо історію 1991 та 1993 років, коли застосовувались збройні сили в Москві.

В Росії здійснюється жорстка централізація влади. Поява поруч з В. Путіним демократичного президента України для Москви вкрай небажана. Тому саме в жовтні слід чекати часто непередбачуваних дій проросійських кіл в Україні, спрямованих проти вибору кандидата, який не подобається Кремлю.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-0904) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax (973) 644-9510, UNA Fax (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата – Марійка Пендзьола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про вибори – тут і там

Чи це не є дивний припадок, що майже одночасно проходять вибори президентів США і України?

Якось ніхто цього не підкреслює, а цей „припадок" чейже дає знамениту можливість спостерігати і одні, й другі вибори, постійно їх порівнювати та робити з цієї теми різні зававаження. Розуміється, цей рідкісний випадок дає нам, журналістам, можливість безконечно на цю одну тему писати. Але якось ми цього не робимо, і в українській пресі Заходу досі не знаходимо багато порівняльних завважень та статтей.

А тим часом чим ближче до дня виборів і в Україні, і в США – настрої стають більше напружені та більше з'являється темпераментних писань та говорень у місцевих засобах масової інформації.

Розуміється, українська преса і тут, і в Україні посвячує більше місця питанню виборів в Україні, ніж в США, але немає ніякого сумніву, що „вибори" посідають тепер чільне місце в усіх періодиках, включно із „Свободою". Ось погляньте на останні номери нашого тижневика – усі передові вістки та статті на першій сторінці торкаються одних або других виборів. Яка однак різниця у цих вістках! Яка різниця у підготуванні до цих подій, так важливих із точки бачення близького майбутнього країн.

Ми – українці, які живемо в США, американські громадяни чи тільки недавно прибулі „щасливці" з України, одночасно зацікавлені в обох приготуваннях і перебігу подій в США і Україні. Але коли ціла передвиборча пропаганда в США іде відкрито і жваво, як серед населення, так і в пресі, про цей самий процес в Україні важко точно знати з приводу усіх можливих перешкод, які постійно готують сьогоднішні владні структури, щоб тільки не дати майбутнім голосуючим ясної картини виборчих приготувань.

Щораз частіше тепер чуємо і відчуваємо перепони, які можна б назвати відверто „цензурою", яку впроваджують теперішні „власті" у пресі та в інших засобах інформацій з ціллю здискваліфівання тих, які кандидують не з їхнього табору. Ба, в останніх часах ті „перепони" дійшли вже до спроб отруєння політичного противника. Спроба з усіх сторін знищити тих, які бажають змінити теперішний напрям влади, іде на різних відтинках цілою силою. Якже інакше відбувається приготування до голосування на президента США. Немає жодного дня, щоб усі засоби інформації з пресою попереду не давали новин про обидвох кандидатів, критикуючи їх обох, коли треба, однаково сильно. Тут немає цензури, немає перевірки інформацій, незалежно, про кого ця інформація подається. Тут немає атмосфери страху, неправди і погроз. Кожний громадянин США може відверто висловити свою думку про кандидатів на майбутнього президента країни, не боячись погроз чи їх виконання.

Різко відчуваючи цю величезну різницю у політичній акції, що має на цілі і тут, і там змінити близьке майбутнє своїх громадян, так хочеться в якийсь спосіб допомогти своїм рідним в Україні, так хочеться спрямувати їх на правильний шлях, щоб не вірили усім наклепам, погрозам і вигадкам, а ішли за покликом серця і душі та не боялися нікого. Чи сповняться наші бажання?

О–КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

В. Ющенко поведе народ України на добрий шлях

Від наступних президентських виборів залежатиме дальша доля України. Оборона й протинаступ українства, особливо свідомих українських груп чи одиниць, йде різними шляхами й засобами.

Відважніші українські науковці досліджують історію України від найдавніших часів, щоб довести існування і розвиток українського народу на сьогоднішніх його етнографічних землях ще задовго до того, як на півночі почав формуватися московський народ, щоб в той спосіб заперечити і відкинути проповідувану москвинами ідею про рівночасний і спільний розвиток українського і російського народів. Це особливо є важливим напередодні виборів в Україні.

Пам'ятаймо про 300-річну неволю в Російській імперії. Україна визволилась з московських кайданів 13 років тому, не впрягаймось в друге ярмо, бо буде нам лихо.

Отож вибираймо на провідника людину, яка поведе народ на добрий шлях. Такою людиною є Віктор Ющенко.

Василь Фіняк,
Сан Сити, Арізона

Про наше життя в таборі у Реґензбурзі

Творцями людської історії були і є народи всього світу. Історії світу цього можна поділити на погані і добрі, на короткі і довгі. Деякі історії в людей викликають плач і гіркі сльози, а деякі – сміх, тому що люди у своїй історичній творчості чомусь не вживають правил логіки і етики. Нашому українському народові доля присудила велику і довшу історію, яку наш народ мусів будувати й творити в рабському ярмі, під впливом слізного дощу наших матерів. Нашу народну історію сильно збільшила наша еміґраційна історія. Наш народ ніколи не забував своїх традицій церковних і національних свят.

Я довідався зі „Свободи", що наші еміґранти, які колись перебували в Німеччині, в місті Реґензбурзі, теж вирішили зійтися й пригадати свої гіркі й непевні часи свого життя в таборі для переміщених осіб. Тому що я під час нашого еміґраційного часу також жив в Реґензбурзі, дозволю собі дещо згадати про те наше перебування.

До Реґензбурґу приїздив генерал Айзенгавер. Я цю зустріч особисто бачив, бо вона була на станції. Табір в Реґензбурзі був добре організований, але життя в ньому психологічно було важке, бо ми нічого не знали про нашу долю. В нас була добра православна парафія, яку очолював Архиєпископ Володимир. Були оо. Яковкевичі і я – диякон. Служби Божі і прекрасний церковний хор тримали наші душі близько біля Бога, а проповіді Владики Володимира тримали нас в братніх обіймах з матір'ю-Україною. В нас була і лікарня, в якій наші лікарі Трутенко, Жовнірович, Плітас та інші рятували хворих людей. Дуже приємний аптекар Папара видавав в аптеці приписані ліки. Таборовим батькам не раз приходилося вести своїх дітей до міста, до професора дитячих недуг д-ра Шавдінка. Діти наші мали прекрасний шкільний будинок, в якому були кляси народної школи і гімназії, в якій вчив д-р Кушнір.

Ми теж були змушені в місті провести велику демонстрацію проти „совєтів", які примусово хотіли забрати нас на свою „родіну". Реґензбурґ прив'язав мою родину до себе, бо наші діти Тарас і Галина народилися в таборі. Хрещення вони отримали від о. митрата Яковкевича.

Нас в таборі відвідали наші славні бандуристи з диригентом Китастим, які своїм прекрасним співом підняли наші душі до висоти національної, до нашої дорогої матері-України.

о. Володимир Боровський,
Мінеаполіс, Мін.

Наступні вибори непокоять наших читачів і в США і в Росії

В міру наближення президентських виборів в Україні в редакційній пошті стає усе більше листів з цієї теми. Деякі з них вміщені у газеті повністю, про інші скажемо у огляді пошти. В Києві діє комітет „Рівні можливості", з якого надсилає повідомлення **Олена Бондаренко.** Комітет констатує, що висвітлення виборчої кампанії в ЗМІ України набрало рис тотальної пропаганди. Тільки за період від 30 серпня до 5 вересня загальнонаціональні телеканали представляли В. Януковича у 4 рази активніше, ніж В. Ющенка, у 5 разів більше, ніж П. Симоненка, у 8 разів більше, ніж О. Мороза і у 11 разів більше, ніж А. Кінаха.

Тереса Росі з Конектикату просить усіх українців молитися до Божої Матері за перемогу В. Ющенка, щоб ніколи не було в Україні російського рабства.

Від народного депутата **Г. Омельченка** надійшла копія його звернення до пресового секретаря прем'єр-міністра Анни Герман з приводу колишніх судимостей В. Януковича, в якій вимагається оприлюднити усі матеріяли про його засудження в минулому.

Д-р Богдан Боднарук з Чикаґо надіслав повідомлення про побиття 10 серпня в місті Цюрупинську Херсонської области журналіста, керівника молодіжної групи з відродження української мови „Чиста криниця" Олега Олексюка, що сталося з політичних причин.

Христина Кашуба з Москви, Росія, повідомляє про утворення 22 вересня групи підтримки кандидата В. Ющенка. Телефон групи: (011-7-095) 267-9410. Електронна пошта: zayushchenko@rambler.ru Також з Москви прийшов лист доцента Московського технічного університету ім. Баумана **Віктора Марченка** на теми виборів в Україні, в якому автор застерігає Україну від „братерської допомоги" Росії.

Про Росію пише з Філядельфії **Василь Зоро**, який в листі „Путін – новий Сталін" стверджує, що президент Росії прагне особистого диктату, для чого використовує війну в Чечні. Автор листа закликає Україну до пильності. Лариса Івасюк прислала копію статті з віденської газети „Ді Пресе", в якій стверджується. що Росія сама спровокувала напад у Беслані.

З подорожі в Україну повернувся **Анатолій Іващенко** з Спокейн, Ваш., який надіслав добірку газет і матеріялів про виборчу кампанію В. Ющенка. Дякуємо!

УВКР повідомляє про науково-практичну конференцію „Українці: світова нація перед викликами XXI століття", яка відбудеться в Києві 27-29 грудня. Телефон: (011-380-44) 220-0415. Електронна пошта: uvkr@iptelecom.net.ua

Скарбник повіту Кук, Іл., **Марія Папас** надіслала копію свого вітання до Генерального консула України в Чикаґо Бориса Базилевського з нагоди Свята України.

Ярослав Ликтей з Ютіки, Н. Й., прислав добірку статтей з численними світлинами з газети „Observer-Dispatch" про відзначення Дня незалежности України і візиту Патріярха Любомира кардинала Гузара.

Пресовий секретар Української Гельсінської спілки з прав людини **Ярослав Гордієвич** повідомляє про початок складання звіту про порушення прав людини в Україні у 2004 році. Адреса організації: вул. Олегівська, 36, бюро 309, Київ, Ukraine. Тел.-факс: (380-44) 417-4118. Електронна пошта: secretariat@rupor.org

Головний редактор часопису „Джерела" **Олесь Андрійчук** з Луцька повідомляє про третій етап всенародної акції на пошану жертв Голодомору „Прочитай і знай!", за якою в Україні поширено 100 тисяч летючок з розповідями про страшну трагедію 1932-33 років. З Симферополя **Олександер Капітоненко,** співголова Фундації ім. Д. Бурлюка, дякує Президентові УНСоюзу С. Качараю за передплату для фундації тижневика „Свобода", який вже почав надходити до столиці Криму.

Постичний спомин про минуле Волині надіслав **Василь Панчук** з Сент Пол., Мін., у якому є такі рядки: „На покинутих згарищах Волині сумно грали вітри і вони розпрощались, бо він мусів йти. І покинув улюблену дівчину і сказав: „Я до тебе верну!"
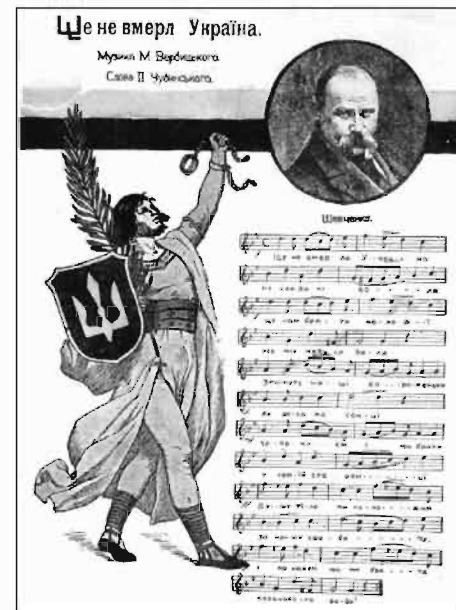
Д. Миколаєвич (Вірний) з Емгерсту, Н. Й., у вірші „Дивні діла Твої..." осуджує присутність Російської Православної Церкви в Україні: *„Чому в Печерській Лаврі, в приміщеннях святині, господарями будуть чужі по духу нам монахи й монахині? Невже їм недостатньо безмежної країни від Петербурґу, за Урал, аж ген до Сахаліну?"*

Іван Павлюк надіслав поему „Українська Русь", в якій зокрема пише: „Любімо свій квітучий край, усі мирні народи, славетну Русь, блакитний стяг і соняшну дорогу".

Петро Яцинич з Керґонксону, Н. Й., надіслав вірш, адресований проводові УНСоюзу, в якому стверджує: „На пресовий фонд нічо вам не посилаю, бо я гривнів не маю, долярами нікому не даю данину, бо я не попираю жебранину!" Варто зауважити, що пожертви на пресовий фонд видань УНСоюзу є добровільним і давнім звичаєм, до якого ніхто не є змушуваний.

Ярослав Стех з Канади написав статтю про життя і діяльність Михайла Назара, який був вояком УПА („Лютий") і у червні 1947 року потрапив до арешту, а в 1948 році після звільнення оселився в Перемишлі, де й помер 28 липня 2004 року, маючи 90 літ віку.

Були за прапор суперечки

Прочитав статтю Ганни Черінь („Свобода, ч. 39) про кольори прапора України. Я мав „Історію України" Аркаса і там була фотографія штабу УНР і прапор – жовто-блакитний.

Коли я був в Німеччині, з 1941 року, нам Український комітет в Кракові вислав газету „Краківські вісті", а газета „Наступ" – журнали, книжки і „Кобзар", як картки поштові з портретами уряду Закарпатської України і (одну вам висилаю, може поставите в архів, щоб не пропала). На ній є жовтоблакитний прапор.

В кінці війни існував Екзильний уряд, політика розгорялась, але всі партії погодились на прапор жовто-блакитний, крім двох – ОУН(б) і гетьман П. Скоропатський з своєю партією, які сказали: „Якщо український прапор не буде синьо-жовтий, то ми виходимо з УНРади". І тоді для загального миру українців погодились на синьо-жовтий.

Ярослав Гальчук,
Сейнт-Кетеринс, Канада

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Український фестиваль в штаті Конектикат

СТЕМФОРД, КОН. - В неділю, 12 вересня, відбувся щорічний, вже 37-ий український фестиваль штату Конектикат. Було людно, весело та цікаво. Святковий день розпочався з Святої Літургії. Службу правили Владика Василь Лостен, отець Володимир Сибірний та отець диякон Роман Сидорович.

Після Служби Божої та благословення, люди розійшлися по території кемпусу семінарії св. Василя. Всі мали змогу досхочу поспілкуватися з друзями чи знайомими, адже людей цього теплого сонячного дня зійшлося багато. На подвір'ї кемпусу були розташовані шатра з українськими сувенірами, виконаними в традиційному народному стилі: прекрасні вишиті рушники та сорочинки, неповторні писанки, гончарні сувеніри. Можна було придбати оригінальні прикраси з золота, срібла та дорогоцінних каменів або ж порадіти дешевшим, але так само чудовим виробам з глини чи дерева. Всі мали змогу покуштувати улюблені українські пироги-вареники, голубці, ковбасу та борщ.

Окремий стіл мали представники Українського Народного Союзу. Стефан Вельгаш, якому допомагали Тарас Цимбалістий, Мирон Кузьо та Петро Гаврильців (приїхав на фестиваль з Масачусетсу), спілкувався з людьми, розповідаючи про послуги, які пропонує УНС. Він також заохочував українців та інших вихідців з слов'янських народів приєднуватися до членів союзу. Активісти УН Союзу розповсюджували видання тижневиків „Свобода" та „The Ukrainian Weekly", збільшуючи коло читачів.

Багато людей отримали яскраві враження, відвідавши Український музей та бібліотеку у Стемфорді. Трохи історії: музей та бібліотека були засновані єпископом Константином Богачевським у 1933 році, згодом відбулося й офіційне відкриття закладів - у вересні 1937 року. Колекції музею займають 2 поверхи будинку, в кімнатах можна побачити предмети побуту та народної творчости українців переважно з початку XIX століття: одяг, домашні знаряддя, меблі, музичні інструменти та багато чудових картин і скульптур. Окремі кімнати музею, Лемківський музей, де містяться унікальні твори митців, що походять з Лемківщини.

Увечері розпочався святковий концерт, організацією якого займався Роман Василик. Окрім талановитих юних танцюристів із „Золотого променя", „Калиноньки" та „Червоної калини", публіку зачарували своїми піснями Соня Лі та музична група „Львів'яни" зі Львова. Унікальною стала прем'єра „a capella" квартету священнослужителів „Акордами душі". Цього кінця тижня багато українців приємно і з користю провели свій час в Стемфорді. Фестиваль видався на славу!

Леся Саїк

Експозиція музею: кужіль та верстат з першої половини XX століття

Вітаємо нового Головного організатора УНСоюзу

Український Народний Союз із задоволенням повідомляє про підвищення Оксани Третяк на посаду Головного Організатора УНСоюзу з днем 1 вересня 2004 року.

Оксана Тритяк

Оксана Тритяк працює в УНСоюзі від 1993 року і займає позицію координатора особливих проєктів і братської діяльности.

Крім обов'язків і відповідальности в УНСоюзі, Оксана Тритяк є дуже активним членом українських організацій. Вона тепер буде мати обов'язок працювати на громадському рівні, щоб збільшити усвідомлення і поінформування про УНСоюз в українській громаді. Оксана Тритяк організовуватиме різні зустрічі в Округах УНСоюзу, українських організаціях та у громаді загалом, підготовляючи місця зустрічі Екзекутиви з громадянством для подання інформацій про УНСоюз. Це допоможе відділовим секретарям і округам зайнятися братською діяльністю, познайомити українську громаду про забезпеченеві продукти УНСоюзі і вкінці сприятиме збільшенню членства УНСоюзу.

Просимо спільно з нами привітати Оксану Тритяк. Ми бажаємо їй дальших успіхів у нашій установі, яка прагне до поширення нашого ринку збуту і організаційних спроб у цілій країні і рівночасно простягає допоміжну руку українській громаді.

Екзекутивний комітет УНСоюзу

Музичні інструменти: бандура, ліра, трембіта та цимбали.

Зліва: Петро Гаврильців, голова окружного комітету відділів північного Ню-Джерзі Українського Народного Союзу Стефан Вельгаш, Тарас Цимбалістий.

Цю церкву Іван Гончак зробив із сірників

У Лемківському музеї: Іван Гончак біля макету церкви з села Бортне 1842 року, зробленого власноруч

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УНСоюз: яскрава історія – яскрава книжка

Від 22 лютого цього року „Свобода“ друкує різні матеріяли, уривки з давніших книжок, спогадів, присвячені 110-річчю Українського Народного Союзу – ювілеєві, котрий має найпряміший стосунок до всіх без винятку українських громад в Америці і Канаді. Адже йдеться про організацію, яка здійснила просто таки історичний подвиг – об'єднала наших емігрантів, починаючи від першої їхньої „хвилі“ – тих розпорошених, розгублених, недосвідчених і переважно неграмотних заробітчан з Галичини, Волині і Закарпаття, котрі, прибившись до американського берега, нерідко навіть не могли пояснити, до якого народу належать. Й от засукали рукави декілька, а невдовзі вже десятки їх і сотні, провідників – не формальних, а з покликання, і повели українську людину до об'єднання, до взаємодопомоги, до спільного культурного і духовного життя. І висліди цього життя за бурхливе і неповторно складне XX сторіччя – українські церкви, українські школи, українські наукову осередки і видавництва, українська преса, українські спортові, пластові і сумівські оселі – вповні заслужили для УНС цієї почесної назви: Батько-Союз.

„Можливо, в цілості плянетарного засягу ці три літери, УНС, займають непомітне місце, їх не знайдете у популярних енциклопедіях, але з якоїсь іншої, інтимнішої точки зору ця інституція таїть в собі великий, шляхетно-повчальний зміст чи не найскладніших людських проблем нашого збентеженого світу“, - писав Улас Самчук.

Прийде час і для енциклопедій. Про УНСоюз вже й тепер є низка яскравих видань, щасливо започаткованих безцінною „Пропам'ятною книгою“ 1936 року. Створенню маштабного портрету організації напевно послужать ювілейні альманахи УНСоюзу, конвенційні книги, десятки і сотні спогадів піонерів об'єднаної „американської України“.

Помітною віхою на шляху вивчення історії УНСоюзу стане – і вже стало – 673-сторінкове дослідження Мирона Куропася „Українсько-американська твердиня. Перші сто років Українського Народного Союзу“. Спочатку воно побачило світ англійською мовою, і в цьому є немалий сенс: українська громада давно стала органічною частиною американського суспільства, для тисяч дітей, внуків і правнуків перших наших емігрантів англійська мова – вже рідна, перша. Однак, вони назавжди залишаться причетними до історії українства в США, зокрема до історії УНСоюзу, тому ця книга орієнтована на них.

Україномовне видання здійснив університет „Острозька академія“ – саме нинішнього ювілейного року. Це – гідний культурно-освітній подарунок і для „четвертої хвилі“ української еміграції, і для читачів в Україні, які все ще не мають чіткого й повного уявлення УНСоюз: яскрава історія – яскрава книжка про життя і досягнення, нерідко – загальнонаціонального значення, українства за океаном.

Чимало вміщених фотографій просто таки унікальні – наприклад, ті, що увічнюють зустрічі американських українців з президентами країни...

Цікава постать самого автора. Біографія Мирона Куропася не лише відкрила йому можливість до створення такої ґрунтовної книги, але й певною мірою зобов'язувала до цього завдання: Його батько Степан Куропась – був самовідданим союзовим діячем ще в довоєнні часи, заступником головного предсідника УНСоюзу. Цей же пост згодом перейняв Мирон Куропась, а ще пізніше – його син Стефко. Вже й у цій родинній естафеті бачимо вірність трьох поколінь українців справі об'єднання і взаємодопомоги. І подібних прикладів в історії УНСоюзу – дуже багато.

Універсальний зміст книги охоплює не лише події і факти, але всі домінантні суспільні явища і процеси протягом XX сторіччя. Властиво, це не тільки історичне, але й етно-психологічне, культурологічне, церковно-конфесійне, політичне дослідження, і однією з його достойних ознак є рівновага між матеріялом особистісним, чисто людським і загальногромадським. Тому текст читається не просто з цікавістю – з хвилюванням. Мабуть, річ ще й у тому, що автор спирається на „Свободу“ – правдиве дзеркало життя української громади в Америці – і кожне посилання на газету, кожна цитата повертає читача у ті давні часи, затягає в живий вир людських думок і почуттів – пристрасних, сповнених гострими ідейними протистояннями, болем і надіями.

Без сумніву, книга задовольнить навіть знаючого читача. Залишається поцікавитися, чи задовольняє вона самого автора, якщо взяти до уваги його ерудицію, вимогливість до себе і глибоке почуття належання до нашої союзової громади? Що він вважає вартим ще більшої, особливішої уваги, що міг би порадити майбутнім дослідникам історії УНСоюзу, історії українства на північно-американському континенті?

Ось відповідь д-ра Мирона Куропася:

– Маю втіху від думки, що всі документи, збережені в архівах, вже не кажучи про матеріяли на цю тему в альманахах та інших книжках, я використав. Оскільки, як колись писав головний редактор „Свободи“ Лука Мишуга, історія УНСоюзу є історією всієї української громади США, то це видання великою мірою – загальногромадське. Однак українство в Америці тяжко вичерпати тематично, дослідникам надовго вистачить праці, їх чекає історія наукових, мистецьких, громадсько-політичних осередків. Англомовний варіянт мене дещо розчарував – покищо його купили тільки сто осіб, я розраховував на кращий вислід. Україномовному виданню особисто посприяв президент УНСоюзу Стефан Качарай. Наклад невеликий, всього 600 примірників, 200 з них безплатно пішло до бібліотек в Україні, 200 – до Головної канцелярії УНС, для союзової громади, а останніх 200 – чекають замовлення від нашої „четвертої хвилі“. Витрачені мною кошти не повернуться, але для мене найважливіше – щоб книжку читали. Для кожного нового еміґранта з України важливо знайти джерело, яке пов'яже його з історією, допоможе знайти в ній своє місце. Цим джерелом, на моє глибоке переконання, послужить книга-дослідження про Український Народний Союз.

Петро Часто

Книгу „Українсько-американська твердиня. Перші сто років Українського Народного Союзу“ можна замовити в автора за адресою: Myron Kuropas, 107 Ilehamwood Dr., De Kalb. IL, 60115. Ціна – 25 дол. (включно з пересилкою).

Чарлс Стек, охоронець довкілля

Чарлс Стек

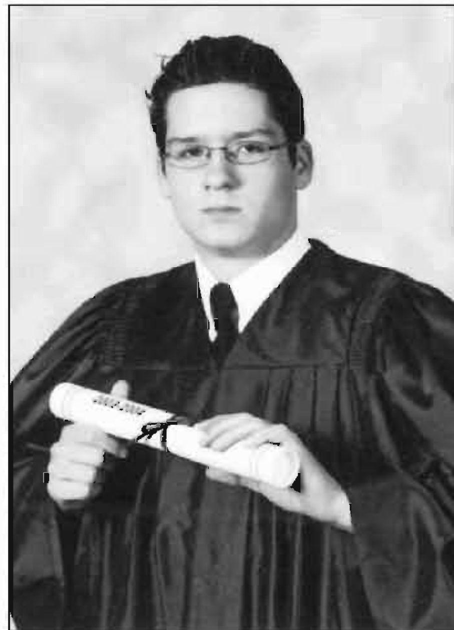
КЛІФТОН, Н. Дж. – Фундація затоки Чесапік іменувала і проголосила Чарлса Стека охоронцем довкілля року. Крім того, його відзначено проклямацією нюджерзійської законодавчої влади, котра була запропонована депутатами законодавчих зборів Джо Васом, Джоном Вісневським і сенатором Джовом Вітале. Тепер Ч. Стек працює директором проєктів у бюрі мерилендського сенатора Пола С. Сарбанеса. Впродовж багатьох років сенатор П. Сарбанес і Ч. Стек невпинно працювали, щоб зрушити і закріпити участь федерального уряду у відчищенні затоки Чесапік .Ч. Стек був також головним автором Акту відреставрування затоки Чесапік від 2000 року, завдяки котрій схвалено 40 млн. дол. для продовження програми цієї праці. Він був керівником зусиль, спрямованими на збільшення фонду програми охорони довкілля у Фармерському законі від 2002 року, котрий на 80 відсотків збільшив підтримку для контролювання поживних речовин, заповідників природного життя і охорони господарської землі. Також був автором проєкту Закону з видалення поживних речовин водяного басейну затоки Чесапік, котрий допоміг виборити 660 млн. дол. впродовж п'ятьох років для застосування технології видалення земельних поживчих речовин у головних устаткуваннях оброблення водяних відходів. Заініціював проєкт закону стосовно водяних шляхів затоки Чесапік, котрий допровадив до створення мережі водяних шляхів затоки Чесапік Національною службою парків.

Чарлс Стек виростав в українській церковній громаді Перт-Амбою є членом 168-го Відділу Українського Народного Союзу, а тепер проживає у місцевості Фордс, штат Н. Дж.

Том Гаврилко

Нові члени УНСоюзу

Б'янка і Дам'ян Пришляки, діти Ігоря і Марьоли Пришляків, з Монреалю, Канада, нові члени 434 Відділу УНСоюзу. Дітей забезпечили батьки.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Третя „Програма провідництва для молоді“

ВАШІНҐТОН. – У серпні Фундація „Україна-США“ влаштувала 3-тю „Програму провідництва для молоді“. Ця однотижнева програма дає можливість студентам університетів у віці 18-22 роки ознайомитися з основними засадами провідництва, громадської активності та політичного процесу на зустрічах з ключевими провідниками у столиці США.

У програмі взяли участь 17 студентів, між якими було 9 українських американців та 8 українців. Учасниками програми стали кияни Марина Ярощук, Надія Островська, Мугамед Мензатов, Андрій Білозір, Катерина Голіцина, а також студенти Руслан Тихолаз з Вінниці, Ігор Новосядлий з Тернополя, Олег Крикавський з Острозької академії, американці Марія Тарасіщина, Таня Солук, Аня Софія Мазяк, Лариса Готра, Христина Ольга Яримович, Марія Александра Волошин, Андрій В. Лажин, Христофор Влах, Марко Семотюк. Усі кошти програмових зайнять, включно з перебуванням учасників у Вашінгтоні, оплатила Фундація, яка вдячна за фінансову підтримку Меморіяльному харитативному фондові ім. др-ів Дмитра і Ярослави Яросевичів, Федеральній кредитовій спілці „Самопоміч“ в Ню-Йорку, Українській федеральній кредитовій спілці Рочестеру, Фундації родини Чопівських, Фундації „Спадщина“ при Першому федеральному щадничому банку „Певність“ в Чикаго, Українським федеральним кредитовим спілкам „Самопоміч“ в Чикаго, Філядельфії і Ню-Джерзі, „Cygnus Technologies“ у Савтпорт, Норт Каролайні, Федеральній кредитовій спілці СУМ-а в Йонкерсі, і Українській національній федеральній кредитовій спілці в Ню-Йорку.

Учасники програми з президентом Фундації Надією МакКонел

Через спілкування з професіоналами в державних та недержавних сферах учасники програми краще зрозуміли американський політичний процес, процес творення суспільної політики, взаємин між Україною і США, ролю українсько-американської громади у цих взаєминах. Пам'ятною була зустріч з Ґлорією Стіл, заступником адміністратора бюра для Европи та Евразії при Агентстві з міжнародного розвитку США.

Студенти також зустрілися з Павлою Добрянською, підсекретарем міжнародних справ в Держдепартаменті США. П. Добрянська – українського походження, вона здійснює нагляд над гуманітарною допомогою для Іраку та Афганістану. В минулому працювала в кількох програмах у Східній Европі, зокрема в Україні. Джон Бас, спеціяльний радник з питань державної безпеки віце-президента США, зупинився на взаєминах між Україною і США, підкреслив, що США підтримують розвиток демократичних процесів в Україні, але зазначив, що США спроможні тільки „допомогти Україні собі помагати“.

Богдан Футей з Федерального суду США розповів про ролю судочинства у врядуванні, різні гілки судочинства та свою кар'єру як федерального судді. Учасники зустрілися з Орестом Дейчаківським, радником при Комісії з питань безпеки та співробітництва в Европі (Гельсінська комісія).

При кінці тижня влаштовано форум з проблем забруднення навколишнього середовища в Україні, учасниками якого були Андрій Бігун – колишній комерційний радник Посольства США в Києві, Кен Боссонг – співдиректор Українсько-американської асоціяції з питань навколишнього середовища, колишній доброволець „Корпусу миру“ у Львові, Павло Іваницький – приватний консультант з агропроєктів та колишній заступник директора сільськогосподарських проєктів при Луїзіанському університеті, Олексій Калиниченко – стипендіят при Університеті Делавару, Таня Мурза – випускниця Програми Маскі при Евергрін-коледжі в штаті Вашінгтон та стажистка Інформаційної служби та засобів з ядерних питань, Наталія Парасюк – стипендіятка Маскі при Бравнуніверситеті та стажистака Конгресової дослідницької служби при Конгресовій бібліотеці.

Учасники форуму дали студентам короткий огляд енергетичних та екологічних проблем в Україні, використання ядерної енергії, ролі ефективного використання енергії в США і Україні, розвитку поновлених засобів енергії, розвитку тривалих форм сільського господарства в Україні.

Відбулося прийняття в Посольстві України у США, де студенти зустрілися з Ю. Корсунським, міністром-радником посольства. Програму завершено урочистою церемонією біля пам'ятника Т. Шевченкові, де студенти разом заспівали „Заповіт“.

Оленка Добчанська

Молилися за жертви 11 вересня

ЧИКАҐО. – В соборі св. Володимира і Ольги, в день річниці терористичного нападу на США 11 вересня 2001 року, о 3-ій годині по полудні, був відправлений Молебень в намірені американського народу. В Молебневі служили всі отці собору та диякон, а слово виголосив о. митрат Іван Кротець. У Молебневі взяло участь багато вірних, а сумівська молодь прийшла на Молебень в своїх одностроях.

Мабуть, не було ж одної людини в Америці, яка 11 вересня, на протязі того дня, не згадала б події з-перед трьох років. І не тому, що у всіх засобах масової інформації про неї говорили, а тому, що ця дата, яку вже прийнято згадувати лаконічною цифрою „9/11“, так глибоко врізалася в нашу пам'ять, в наше буття, що не тільки ми її не забуваємо, але її не забудуть наші діти, їхні діти, і покоління після них.

Кожної річниці ми будемо згадувати жертви цього ганебного акту, будемо згадувати терпіння, яких зазнали рідні загиблих і той біль, що його пережила Америка. Кожний з нас згадуватиме подію „9/11“ по-своєму. Ми можемо бути певними, що по всіх наших українських церквах вірні згадували цю річницю молитвами.

Лука Костелина

Відзначення 13-ої річниці Незалежности України

Отава, Канада

1 вересня в приміщенні Посольства України Посол Микола Маймескул з дружиною Оленою, в супроводі військового радника, полковника Івана Плиски і радника Вадима Пристайка з дружинами, приймали вітання з Днем Незалежности України від представників урядових кіл Канади, дипломатів та військовиків інших країн, представників української громади Отави, Монреалю і Торонто. Були присутні посли Туреччини – Айдемір Ерман, Угорщини – Денеш Томай, Бразилії – Вальдемар Карнейро Лео, Сербії – Перко Вукотіч, Росії – Георгій Мамедов, Голяндії – Комо ван Геленберґ, Мексіко – Марія Тереса Ґарсія Сеґовія де Мадеро, з Греції – радник Йоаніс Петсілас, зі США – Бетсі Буденберґ.

Оксана і Ярослав Соколики з Торонто, знайомі з послом ще з Женеви, передали йому щойно видану книжку свого сина Всеволода Соколика про участь українців у спорті Канади. Доброго настрою додав виступ бандуриста з Монреалю, бас-баритона Володимира Моти.

Юлія Войчишин

Посол України в Канаді Микола Маймескул з дружиною Оленою.

Дітройт, Миш.

Річницю Незалежности України було відзначено 22 серпня в Українському культурному центрі завдяки спільним зусиллям УККА і УАКР. Духовенство Дітройту відслужило соборний Молебень у наміру України. Після Молебня було внесення прапорів, яким проводив полковник Олег Цєплий. Співачка Маруся Назаренко заспівала український і американський гимни. Привітали присутніх голова мишиґенського відділу УАКради Зенон Василькевич та заступник голови мишиґенського відділу УККА Андрій Дужий.

А. Дужий прочитав привіти від представників федеральних та штатових урядів США, а також привіт від міської ради Ворену. Головний промовець, молодий науковець з України д-р Володимир Муравський, який працює дослідником при Львівській науковій бібліотеці ім. В. Стефаника і є керівником архівного відділу при Львівському центрі дослідження національно-визвольного руху, поділився думками про сучасну політичну та економічну ситуацію в Україні.

„Важливо щоб цьогорічні вибори в Україні були правдиві, – сказав він. – На жаль, влада перешкоджає передвиборчій кампанії опозиції. Працівники державних установ мусять голосувати за накинених їм урядом кандидатів. Програми телебачення і радіомовлення майже виключно провадяться російською мовою. Існує реальна можливість, що громадянство України проголосує за зміну у проводі держави в особі В. Ющенка, але треба взяти під увагу можливість фальсифікації вислідів урядовими чинниками”.

У мистецькій частині співачка Маруся Назаренко, при акомпаніяменті Олі Соловій, виконала п'ять пісень з патріотичної тематики. Віра Крива гарно виконала поезію власного авторства „Народ мій встав”.

У кінцевій точці виступив дует з Канади „Крила” в особах Оксани Пікуш і Оленки Кіш, які виконали п'ять пісень – В. Івасюка і кілька народних.

В кінці А. Дужий подякував головному промовцеві та усім виступаючим у мистецькій частині, а присутнім – за численну участь.

Зенон Василькевич

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Жовтень 2004 р., ч. 50

Пам'яті Галини Багряної

Сумна звістка надійшла з Німеччини – на 84-му році життя в Новому Ульмі в Німеччині, після довгої і тяжкої хвороби, відійшла у вічність 15 серпня ц. р. Галина Багряна (Тригуб), дружина Івана Багряного. Народилася вона 21 лютого 1921 року в місті Здолбунові Рівненської області. У кінці Другої світової війни, коли разом з такими ж, як вона, гнаними й переслідуваними жертвами більшовицького режиму опинилася на чужині, доля подарувала їй, може, й нелегке, а все-таки щастя – стати дружиною втікача, а в майбутньому – видатного письменника і політика. Ось як вона потім згадувала про це: „1946 року приїхала я з містечка Фюсен до Нового Ульму (а саме там перебувала редакція газети „Українські вісті", якою опікувався І. Багряний) з хором визначного диригента Нестора Городовенка. Під час концерту в першому ряді сидів якийсь поважний пан, котрий мені здавалося, все дивився на сцену в мій бік, і мені було якось дуже ніяково. У перерві незнайомий підійшов до мене на сцену і сказав: „Я роблю проєкт пам'ятника українським полеглим. (Цей пам'ятник тепер стоїть на цвинтарі в Новім Ульмі). На пам'ятникові, окрім списку померлих, має бути відображена запечалена українська дівчина. Досі я шукав таку дівчину і сьогодні її знайшов".

Я ще дужче зніяковіла і подумала: що за дивна людина та що усе це означає? Після концерту, вже при виході, цей пан знову підійшов до мене й каже, що він має приятеля і конечну справу в Фюсені. Він одразу ж поїхав зі мною та іншими хористами й провів мене додому. Пізніше писав мені дуже гарні листи... Оповів, що він мав сім'ю, але всі загинули, що йому боляче про те оповідати. Того ж року ми побралися. Бідні були обоє. Опріч кількох книжок та нот, я не мала нічого, Іван Багряний також. Але він був веселої вдачі, і нам часто було весело, коли й не мали чого їсти".

Дружина письменника – це завжди більше, ніж навіть Муза. Та особливо – в неймовірно складних умовах еміграції, коли за Іваном Багряним, популярним поетом і прозаїком, незламним борцем за незалежність України, провідником партії, якою була УРДП, весь час полювали підступні агенти, намагаючись його знищити. В одному з листів, перебуваючи в лікарній палаті після операції, І. Багряний писав дружині: „Не занепадай і тримайся міцно... Все можна перемогти при внутрішній змобілізованості та при безоглядній волі до того. Ту жадобу і волю вкраплюють у мене твої окремі слова (яким ти навіть не надаєш значення) і твоя героїчна поведінка. І це мене наснажує енергією. Хотів би, щоб таку моральну підтримку і скріплюючу силу ти мала в мені".

Їй адресовано і зворушливі рядки, написані І. Багряним на титулі роману „Людина біжить над прірвою": „Моїй любій дружині Галині Багряній, уродженій Тригуб, – єдиній моїй опорі в цій страшній людській пустелі присвячую й навіки цю книгу дарую".

На сорок років Галина Багряна пережила свого чоловіка, який помер 1963 року внаслідок підірваного в радянських тюрмах здоров'я. Помер у розквіті духовних сил. Йому йшов тільки 57-ий рік. Вірно і самовіддано зберігала вона творчу спадщину письменника, а коли Україна, як і заповідав Іван Багряний, виборола державну незалежність, передала цю спадщину нащадкам-землякам. Разом з донькою Роксоляною, після довгої і вимушеної розлуки з рідною землею Галина Багряна побувала в Україні під час 85-річчя від дня народження її чоловіка. Багато хто ще й досі пам'ятає схвильовані зустрічі з нею в переповненій залі Київського драматичного театру імені Івана Франка, Охтирського палацу культури, Сумської обласної бібліотеки для дітей та юнацтва. А скільки їх, щирих, незабутніх зустрічей, було просто на вулицях!

Тривалий час, уже на пенсії, Галина Багряна, досконало володіючи німецькою, добровільно працювала в одній зі шкіл Нового Ульму. Навчала учнів, які разом з батьками-переселенцями повернулися з колишнього СССР у Німеччину на землю своїх предків і не знали рідної мови.

Поховано Галину Багряну на цвинтарі в Новім Ульмі, поруч з Іваном Багряним, де стоїть йому пам'ятник, створений відомим скульптором Леонідом Молодожаниним. Як мистецький витвір, цей пам'ятник взято під охорону місцевою німецькою владою.

Прощаючись з Галиною Багряною, управа Фундації ім. Івана Багряного та Національна спілка письменників України висловлюють глибокі співчуття дітям – Несторові і Роксоляні, що мешкають в Німеччині, а також усій родині покійної!

Вічна їй пам'ять!

Олександер Шугай,
представник
Фундації ім. Ів. Багряного в Києві

Всі на вибори!

До членів та друзів Фундації ім. І. Багряного!

Ми, українці в діяспорі, залишаючись вірними дітьми України, також з радістю відзначили свято споконвіку вимріяної державної незалежности нашої батьківщини. Історія виснажливої боротьби за неї в минулих роках нам добре відома. Адже відзначення історичних дат зі змагань за державну самостійність України були віддавна щорічним ритуалом нашого життя. Багато, дуже багато наших попередників віддали своє життя за волю і незалежність нашої батьківщини. Багато з них пішли з життя в боротьбі за незалежність зі зброєю в руках, багато пішли на муки в тюрмах, казематах, висилках, таборах білого чи червоного сатрапа, багато з них ніколи не повернулися на свої рідні землі.

Тому те, що діється тепер в Україні, також є частиною нашого життя. Незалежність повинна бути не тільки здобута, але також втримана. Через це ми вважаємо, що голосування на виборах в Україні означає також голосування за майбутнє України. Ми, українці з діяспори, будучи духовно навіки зв'язані з Україною, також повинні взяти участь в грядучих подіях там, куди линуть наші щоденні думки, подіях, які вирішуватимуть майбутню долю України. Якраз це є головною причиною нашого звернення до вас, члени і друзі Фундації.

Зрозуміло, що, не будучи громадянами України, ми не можемо взяти участи у виборах наступного президента України. Ми не можемо віддати голос за людину, яку ми хочемо бачити президентом України. Але також ми не маємо морального права, склавши руки, бути бездіяльними і пасивно чекати наслідків цієї багатозначної події на нашій батьківщині.

Фундація ім. І. Багряного від перших днів Незалежности ось уже 13 років вкладає свою працю та фінансову допомогу на національно-патріотичне виховання української молоді по середніх школах та вищих навчальних закладах відродженої держави. Наша боротьба за українську Україну продовжується згідно заклику і напрямних наших славних попередників.

Ми віримо, що якщо вибори в Україні та підрахунок голосів відбудуться демократично, тобто, якщо вибори будуть прозорими, чесними, без насильства і нечесних махінацій існуючої влади, тоді, згідно з сучасним настроєм народу, президентом стане людина, якій дорогою є доля України і її народу. Але вже тепер, в цій передвиборчій кампанії, можна бачити небезпеку. Ця небезпека не тільки загрожує українській Україні, але також і її незалежності. Тому Фундація ім. І. Багряного закликає наших членів і друзів збільшити допомогу Україні в цей критичний для неї час. Ця допомога може бути виявлена в багатьох формах.

Майже всі українці з діяспори мають своє коріння в Україні. Там живуть їхні родичі, друзі. Вважаємо, що однією з форм допомоги є наші заохочування громадян України неодмінно взяти участь у виборах і голосувати за кандидата свого вибору. Не можна впадати в зневіру, безнадію, пасивність. Доля України лежить у волі народу. А вона може бути виявлена тільки голосом на виборах. Тому гасло: „Всі на вибори!" – повинно звучати у кожному телефонному дзвінку в Україну.

Українські організації – СКУ, УККА, КУК, УАКРада – звернулися до громадян США і Канади українського походження ставати міжнародними спостерігачами на виборах в Україні. Бажано, щоб в Україну поїхало якнайбільше таких спостерігачів. Бажаючі повинні якнайскоріше звернутися до вищезгаданих організацій з аплікаціями на цю дуже важливу місію в Україні. Цими рядками звертаємося до наших членів і друзів зі закликом відгукнутися словом і ділом на цю потребу в часі всенародного голосування за нового Президента Української Держави.

Фундація ім. І. Багряного охоче дасть пораду, чи допоможе кожному, хто бажає виявити охоту допомогти Україні у цих доленосних часах її незалежности. За дальшими порадами та діловими питаннями просимо звертатися на адресу сторінки Фундації.

Управа Фундації ім. І. Багряного

Члени Фундації – лавреати нагород

Газета „Літературна Україна" та інші пресові органи України повідомили, що кільком членам Фундації ім. І. Багряного надано нагороди та дипломи за благодійну та журналістичну діяльність. Ліга українських меценатів дала нагороду імені Євгена Чикаленка Анатолієві Лисому, одному з засновників Фундації І. Багряного й довголітньому голові Фундації, який очолював її в 1982–2000 роках , а в цьому році знову вибраний очолювати її на наступні чотири роки. Фундація фінансувала сотні важливих для України видань, які безкоштовно передані до багатьох наукових установ та бібліотек України.

Вже вп'яте Ліга українських меценатів вручила нагороду імені Дмитра Нитченка, який був з самих початків заснування Фундації її членом: Олексієві Коновалові за зібрання й упорядкування одного тому „Публіцистики" та двох томів „Листування" Ів. Багряного, „Збірника УРДП–УДРП" та вокальних творів Григорія Китастого „Вставай, народе!", Мар'яна Дального (Горготу) – багатолітнього редактора журналу „Нові дні" та Олександра Харченка – кореспондента „Радіо Канада" і довголітнього члена редакційної колегії журналу ОДУМ-у „Молода Україна".

Журнал „Бористен", що виходить в Дніпропетровському, який редагує Фідель Сухоніс, нагородив Ол. Коновала дипломом переможця на конкурсі імені Олеся Гончара за його статті патріотичного та державотворчого спрямування, що були опубліковані в 2003 році в цьому журналі.

Дякуємо!

Від часу останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви: 10,000 дол. – **Галина і Олексій Воскобійники**, 5,000 – **Юрій Воскобійник**, 2,000 дол. – **Аліна та Ілля Хейлики**, 1,000 – **Іван Деркач**, 550 дол. – **Ірена Камінська**, 200 дол. – **Валентина Чудовська** в пам'ять померлого чоловіка Леоніда, по 100 дол. – **Микола Латишко, Софія й Олександер Нестеренки** в пам'ять Олександра Скопа, в першу річницю його смерти, та **Ніна Булавицька** в пам'ять її чоловіка Олекси Булавицького, по 50 дол. – **Ольга Керницька та Галина Свічковська** замість квітів на могилу Галини Багряної, 25 дол. – **Міра Ганкевич.**

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям і просить далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати пресовим органам та видавництвам в Україні, що ведуть виховну, просвітницьку й усвідомлюючу працю серед українського народу.

В цім році Фундація виділила вже з своєї каси на вищезгадані потреби 65 тисяч долярів.

Дописи і листи до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо слати на адресу:
Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights,
IL 60005 USA
Сторінку редагує
Олексій Коновал

ЗУАДК – вірний своєму покликанню

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. – XIX Загальні збори ЗУАДК-у 19 червня ц. р. одностайно ствердили, що Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет, відзначаючи 60-ту річницю своєї діяльности, залишається вірним первісному покликанню – активній і безпосередній допомозі українській людині. Більше того – збори прийняли рішення зміцнити і поширити інформаційну мережу зв'язку з Україною і українськими поселеннями в світі, щоб швидше і точніше визначати пріоритети допомогових акцій. Йдеться про дальший розвиток нашої постійної допомоги сиротинцям та шкільним інтернатам в Україні та продовження акції „Дідусь і бабуся", орієнтованої на старших віком і матеріяльно не забезпечених, хворих та самітних людей.

Як і раніше, ЗУАДК негайно реаґуватиме на стихійні нещастя, і хоч їх годі передбачити наперед, все ж завдяки чіткій організованості нашої праці і дій завжди вдається відчутно допомогти потерпілим. З цією метою є потреба створити нові засоби нашої готовности – нові фонди, нові форми харчової і медичної допомоги. Далі будемо провадити акцію матеріяльного і морального порятунку бездомних дітей в Україні. Маємо в обов'язковому пляні домогтися від урядових чинників США дозволу перевозити контейнерами не тільки одяг, але й україномовні книжки, щоб активізувати інтелектуальне життя української молоді і підлітків в Україні.

Ми розглядаємо діяльність ЗУАДК-у, як служіння національній і соціяльній справедливості в Українській державі.

Окремим пунктом XIX збори привітали всіх українців, які останніми роками прибули до США. Ми закликаємо всю нашу громаду, без різниці партійної чи конфесійної належности, всебічно допомагати українцям з „четвертої хвилі". З цією метою ЗУАДК створив Інформаційне бюро, покликане надавати консультаційну допомогу новим еміґрантам з України.

Збори також вирішили завершити створення книги про 60-річчя діяльности нашої допомогової установи.

До нової Управи ЗУАДК-у вибрані: д-р Лариса Кий – голова, Стефан Качарай, Ярослав Ґавур, Іван Бура, Люба Сілецька, Ігор Кушнір – заступники голови, Борис Павлюк – Екзекутивний директор, Уляна Процюк – протоколовий сескретар, д-р Олег Ониськів – кореспонденційний секретар, Лев Іваськів – англомовний секретар, Дана Сілецька – скарбник. Члени Екзекутиви – Методій Борецький, Христя Харина-Сеник, Стефан Гавриш, Володимира Кавка, Петро Косик, Іван Крих, Христина Кульчицька, Дарія Лашин, Роксоляна Луців, Павло Принько, Микола Пришляк, д-р Василь Саляк. Директори – Іван Буртик, Марія Дупляк, Ліда Длябога, Михайло Ковальчин, д-р Наталія Пазуняк, Микола Печеняк, Надя Петрик, Богдан Тодорів, Теодор Царик, Мирослав Шміґель. Контрольна комісія – Ігор Смолій, Юрій Наконечний, Квітка Семанишин, д-р Петро Клюк, Володимир Риндич.

Н. Пазуняк, М. Борецький, Л. Іваськів

Моряк Олександер Єрмоленко – поет і музика

СІФОРД, Вірджінія. – Молодий капітан українського війська Олександер Єрмоленко 21 серпня повернувся додому після восьмимісячних навчань в Американському міжнародному тренувальному центрі для військовиків. Отримавши відзначення за успіхи в навчанні та диплом, О. Єрмоленко від імени своїх однокурсників, які представляли 21 країну світу, зі словами вдячности звернувся до присутніх під час офіційної ґратуляційної церемонії. Адмірал американської фльоти потиснув руку офіцерові й додав, що запам'ятає цей випуск.

Я відчувала гордість за молодого земляка, коли в його почеснім супроводі внесли й підняли на щоглі Державний прапор України. На урочистостях були представники дипломатичних установ з двадцяти країн, чиї офіцери закінчили практику в цьому навчальному закладі. На жаль, не було нікого від України.

Вперше я побачила Олександра на зборах Українського культурного товариства Приморської Вірджинії кілька місяців тому, коли він щойно приїхав сюди з Тексасу після п'ятимісячного навчання для продовження практики в тренувальному центрі. На збори він прибув разом із Гриневичами, Анатолієм і Зіною, які від початку приїздів українських вояків до Америки на науку добровільно взяли на себе нелегкі обов'язки опікунів, чим заслуговують на подяку. Кожної суботи подружжя забирало молодих вояків до себе, на смачний домашній обід. З Сашком приходили його нові товариші з навчаннях – офіцери Доріян Тола з Албанії, Ілгар Керімов з Азербайджану, Євгеніус Сейнас з Латвії.

О. Єрмоленко розповів мені, що служить у військово-морській прикордонній охороні України, мають з Іриною півторарічного Сашка. Живе він у Маріюполі, що над Озівським морем, у невеликій затишній квартирі, служить на кораблі. Олександер пише вірші, грає на піяніні, баяні й гітарі, під власний акомпаніямент любить співати.

Оксана Маковець

59-ий з'їзд українських баптистів США

ВАЙЛАНД, Н, Дж. – Під гаслом „Багатство Божої благодаті" 3-5 вересня в Першій баптистській церкві та в Камберланд-коледжі відбувся 59-ий з'їзд Об'єднання українських євангельсько-баптистських церков (ОУЄБЦ). Прийняла з'їзд Українська баптистська церква „Дім Євангелії" на чолі з її пастором П. Літушком. Понад тисяча делегатів і гостей з різних штатів Америки взяли участь в сесіях і Богослуженнях з'їзду. Головним промовцем був пастор д-р Вячеслав Нестерук, заступник голови Всеукраїнського союзу об'єднань євангельських християн-баптистів (Київ, Україна).

Ділові сесії й богослуження з'їзду проходили під проводом пастора д-ра І. Ковальчука, голови ОУЄБЦ. В програмі триденного з'їзду з викладами і проповідями виступили пастори О. Хрипчук, Я. Папроцький, А. Мошковський, д-р В. Кравчук, П. Літушко, Б. Штурма та інші. Художню частину з'їзду виконали об'єднані хори (диригенти Б. Воєвода, І. Валенчук, Г. Заборський, В. Пацюк, Л. Васильків, Л. Заборський, Л. Остапенко, В. Білик й А. Кішта, солісти – П. Кравчук з Атланти, Н. Гординський і В. Валенчук з Філядельфії).

Учасників зїзду привітав Посол України в США Михайло Резнік, який виступив з доповіддю і відповів на численні запитання.

З'їзд привітав також Президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай. Делегати й гості, зокрема молодь були раді візиті й теплому привітанню провідника найстаршої й найбільшої української установи на чужині. Гість заохотив молодь вступати в ряди членів Українського Народного Союзу.

Українські баптистські церкви в США швидко зростають чисельно, постають нові громади. Переважаюча кількість членів у церквах – це нові іміґранти, які приїхали з України за останні 15 років.

З'їзди ОУЄБЦ дають можливість познайомитися й поспілкуватися з делегатами й гостями з різних церков, розкиданих по території США, поділитися своїм досвідом й спільно вирішити важливі справи духовної праці. ОУЄБЦ є складовою частиною Всеукраїнського союзу об'єднань євангельських християн-баптистів.

У прийнятих резолюціях 59-ий з'їзд закликав віруючих до глибшого й святішого духовного життя, відкинув можливість утворення одностатевих сімей, засудив тероризм.

Іван Юрків

Зліва: секретар ОУЄБЦ пастор А. Мошковський, Ірина та Посол Михайло Резніки, голова ОУЄБЦ пастор д-р І. Ковальчук.

У залі з'їзду

Президент УНСоюзу Стефан Качарай (зліва) і пастор І. Ковальчук.

Співає хор Об'єднання українських євангельсько-баптистських церков

Конґрес українців в Еспанії

ВАЛЕНСІЯ. – 29 серпня відбувся Перший конгрес українців Еспанії, на якому українську діяспору представляли асоціяції „Україна" з Валенсії, „Славутич" з Аліканте, „Калина" з Орівели, „Співвітчизники" з Овьєдо, Спілка українців з Канарських островів та представники інших міст, які мають на меті створити українські організації. На конгресі були присутні секретар Посольства України в Королівстві Еспанія Тарас Боєцький та консул Генерального консульства України в Барселоні Дмитро Подойма.

Українці в Еспанії допомагають організовувати зустрічі делегацій з України, мають на меті створити українські суботньо-недільні школи, щоб наші діти не втратили рідної мови і знали, чиїх дідів є внуки, сприяємо також заснуванню церковних парафій.

Нова федерація шукає зв'язків з іншими українськими організаціями світу. Еспанських українців цікавить, які перешкоди були на шляху становлення інших громад і як вони вирішувалися, як офіційна влада країн поселення співпрацює з ними, як будуються взаємини з офіційною Україною та її дипломатичними представництвами, чи мають українські організації право на господарську діяльність і що роблять для самофінансування.

Наша адреса: Asociacion „Ukraina", C/Benicarlo, 40, bajo 7, 46020 Valencia, Espana. Тел.– факс: (011) 34-96-3890440. Електронна пошта: ukraina2004@rambler.ru

Богдан Безкоровайний

Напали...

(Закінчення зі стор. 1)

27 вересня довірена особа В. Ющенка, народний депутат України Микола Томенко заявив, що ряд осіб повинні вибачитися перед В. Ющенком за їхні наклепницькі заяви.

Зокрема він сказав: „З одного боку, від народу приховується, що причиною втрати свідомости і короткочасної хвороби прем'єр-міністра є влучення в нього курячого яйця. Саме цей нестандартний випадок намагаються видати за „напад на Януковича" і абсолютно безпідставно відповідальність за вдаваний „напад" перекладають на Ющенка. Найбільшим цинізмом є те, що емоційно-психологічну слабкість прем'єра Януковича його команда намагається приховати в наклепницькій кампанії проти Ющенка. Але ще більшим цинізмом є використання цього інциденту для роздмухування міжнаціональної ворожнечі, чим, до речі, протизаконно, займаються українські і російські телеканали.

„Якщо людина злякалася яйця, то при чому тут націоналізм?" – резюмував М. Томенко.

Постає запитання: якщо В. Янукович втрачає свідомість від „удару" одного яйця, то чи варто доручати такій людині високу президентську посаду, яка вимагає набагато більших психологічних навантажень, ніж міг спричинити „яєчний замах".

За матеріялами ЗМІ

Конференція СФУЖО в Італії

РИМ. – Річні наради СФУЖО в рамках Європейської конференції відбулися 3-5 вересня. Відкриття конференції було проведено в невеличкій залі, де в 1973-1974 році художник з Ню-Йорку, Михайло Мороз малював портрети Патріярха Йосипа Сліпого. Один з тих портретів і картина собору Св. Софії прикрашали кімнату. Леся Дяківська, яка приготовляла конференцію, привітала присутніх, Владику Гліба (Бориса Лончину), Посла України пана Орла і о. пароха церкви св. Сергія й Вакха...

Владика провів молитву, а у своєму вітальному слові наголосив на тому, що цю будівлю й церкву придбав Патріярх Йосип Сліпий, 20-ліття з дня смерти якого припадало на 7 вересня. Владика запросив всіх на Панахиду і концерт в пам'ять Патріярха, що мав відбутися в неділю у соборі Св. Софії.

Вітали присутніх Посол України пан Орел і голова СФУЖО Марійка Шкамбара. На конференцію прибуло 32 делегатки і 16 гостей з Австралії, Бельгії, Естонії, Німеччини, Великобританії, Франції, Канади, США, Польщі, Чехії, Угорщини, Італії . Були присутні редакторка газети „Форум" Тетяна Кузик, Наталя Трибушук - голова Союзу Українок Італії з Неаполі, Анна Умліва – голова Товариства українців Італії з Риму, Олександра Фарима – голова Асоціяції українок Італії з Неаполю, голова Союзу українок України, народний депутат Лілія Григорович і Оля Кобець, голова Жіночого товариства ім. Олени Теліги з Києва.

Кожна з учасниць конференції отримала папку з друкованими звітами всіх голів жіночих організацій, як і фінансовий звіт, статут СФУЖО, правильник засідань. Відбувся у трьох групах „круглий стіл" з обговорення співпраці жіночих організацій у світі. Виявилося, що всі мають однакові проблеми – зменшення членства, слабке приєднання молодих жінок до Союзу українок, зменшення передплат на газети і журнали.

Найцікавішим був виступ сестри-місіонерки Євгенії та її подруги Кліонічі, які працювали в Африці – у Туріні і Судані. Сестра Євгенія є зв'язковою 250 сестер, котрі працюють з тими жінками, які втікають від примушеної проституції, провадять реабіталіційну з ними працю. Сестра розповіла, що 40 відс. проституток в Італії – це неповнолітні жінки з країн Східної Европи. Саме сестра Кліонічі опікується жінками з України, які чекають на депортацію на батьківщину.

Виступила з цікавими інформаціями Оля Кобець.

Перший день закінчився концертом – співали усі у кав'ярні, де працює українка Оля, яка вже 5 років як з України...

4 вересня у програмі був виступ Лілі Григорович, яка говорила про ситуацію в Україні, зокрема про передвиборну кампанію Віктора Ющенка, довіреною особою якого вона є, і про участь у виборах тих, хто є поза межами Україні. Розглядалося питання заснування нових жіночих організацій в Европі, співпраці з організаціями в Україні.

Ірина Мицак, голова Комітету українців Канади „Вибори в Україні", пояснила, як можна стати міжнародним спостерігачем на виборах. Під час „круглого стола" на тему торгівлі людьми говорила Ліля Іванченко, яка працює в державній естонській службі.

5 вересня усі поїхали до собору Св. Софії. Там було не більше 30 осіб, кілька Сестер-служебниць і кілька студентів, які співали під час Архиєрейської Служби, яку правили Владика Гліб, Владика Іван Хома й кілька священиків. Коли відправлялася Панахида за упокій душі Патріярха Йосифа Сліпого, я розплакалася й вийшла з собору... Не могла зрозуміти, чому так мало людей в соборі.

Під час академії виступали діти з української суботньої школи під проводом Мирослави Ільків-Горбенко – деклямували вірші на честь Патріярха, співали пісні. Христина Бейлі подарувала дітям іграшки з Австралії і дала пожертву на підтримку української школи, жінки з інших делегацій пішли її слідом.

Плянувалися оглядини нічного Риму автобусом. Велика група жінок взяла участь у тій прогулянці, але я, довідавшись, що у парку біля Пірамід можна зустріти людей з України, разом з Лілею Григорович та іншими поїхали до того парку, де справді ще застали кілька десяток людей, які туди приходять провести свій вільний від праці день у гурті.

Ми ходили по групках людей, закликаючи їх піти послухати, що скаже їм на тему виборів в Україні Ліля Григорович. Присутні неохоче йшли її слухати. Але зібрався гурт людей, і вона вияснювала, говорила, агітувала. Ми почули, що бояться заробітчани брати участь у виборах, щоб не вигнали їх з країни.

Цей повний болючих переживань день закінчився нашим концертом української пісні.

Учасниці конференції в Римі

Ми співали „Гуцулку Ксеню", „Червону руту", „О, Україно" і ще багато пісень.

6 вересня наше перебування в Римі закінчилося. І знову ми в літаку. Рим лишився десь там, унизу.

Я не хочу в Італію, мамо,
Я не хочу туди, в чужий край,
Моє серденько з туги там в'яне,
Україна для мене – це рай!

Вже досить нам стояти на колінах
Рабами бути на землі батьків.
„За Ющенка!" – гуде Співоче поле.
„За Ющенка!" –
аж котиться луна!"

Цими словами вірша з збірнику поезій жінок з України, написаних в Італії, хочу закінчити свій репортаж.

Марічка Галабурда-Чигрин

ВИБОРИ – 2004 В УКРАЇНІ

Комітет виборців України засвідчує порушення виборчого процесу

КИЇВ. – 21 вересня Комітет виборців України (КВУ) заявив, що ситуація з виборчим процесом в Україні загострилася і це може призвести до непередбачуваних наслідків. Процес формування дільничних виборчих комісій відбувається під контролею місцевих органів влади, а переважна більшість членів дільничних комісій – випадкові люди, без відповідної кваліфікації, що ускладнить роботу комісій. Не менше зауважень КВУ має і до процедури збирання підписів кандидатами у президенти. Спостерігачі КВУ працюють практично по всіх реґіонах України і майже не ознайомлені з процесом відкритого збирання підписів кандидатами у президенти, тому не виключають масової фальсифікації підписів.

Найбільше підписів зібрав В. Янукович – понад 7 мільйонів, на другому місці посадник Києва О. Омельченко – 1,787,430 підписів, на третьому В. Ющенко – 1,753,961. Більше мільйона голосів назбирали також О. Мороз та Л. Черновецький. Всі інші назбирали менше за мільйон. Найменше голосів назбирав Андрій Чорновіл. Г. Черниш не здав підписи на свою підтримку і заявив, що знімає свою кандидатуру. Керівник штабу кандидата В. Ющенка Роман Безсмертний повідомив, що активісти зібрали 3.5 мільйона підписів, проте було прийнято рішення передати до ЦВК лише половину.

Рівень використання адміністративного ресурсу у виборчому процесі не зменшився, найактивніше використовується адмінресурс для аґітації за кандидата у президенти від влади.

Часто доводиться мати справу не лише з відкритою аґітацією за кандидата В. Януковича, але і з банальними залякуваннями виборців щодо того, що може трапитись у випадку, якщо вони не проголосують за цього кандидата. Приміром, в Чернігівській області голова чернігівської районної адміністрації Володимир Сидоренко на серпневій нараді вчителів аґітував за В. Януковича, а на завершення своєї промови заявив, що в разі, коли виборці не проголосують „як треба", то нехай не чекають ні газифікації сіл, ні ремонту доріг, ні водогонів, ні шкіл.

Влада перешкоджає веденню аґітації з боку тих чи інших кандидатів. В основному, мова йде про кандидата В. Ющенка, хоча не лише про нього. Практика втручання органів влади у виборчий процес триває і надалі, не зважаючи на критику як з боку українських громадських організацій так і міжнародних моніторингових інституцій.

У поїздах та електричках компанії „Укрзалізниця" з'явилися плякати проти В. Ющенка, який зображений американським „дядечком Семом", котрий мобілізує молодь до війська. Він дивиться з пляката, запитуючи: „Ти готовий до громадянської війни?" Автори плякату невідомі. Довірена особа В. Ющенка Микола Катеринчук вбачає в цій аґітаційній продукції ознаки „роздмухування міжнаціональної ворожнечі". Також „ющенківці" вимагатимуть вибачень від кандидата в президенти Романа Козака, який заявив, що кампанія В. Ющенка фінансується США та Джорджем Соросом. Голова ЦВК Сергій Ківалов повідомив, що комісія вже розглянула близько 400 скарг, але від штабу В. Ющенка у зв'язку з провокаційними плякатами скарги покищо не надходили.

На Київщині, у Васильківському районі, пошта безкоштовно розповсюдила газети „Надежда" з матеріялами проти В. Ющенка. Непокоїть інформація про створення спеціяльних „бригад", які в день голосування намагатимуться зфальсифікувати вибори. Можлива заміна скринь для голосування у спеціяльних підсобних приміщеннях, а також вкидання додаткових бюлетенів за В. Януковича. В Запорізькій області збирається група із 2000 осіб, яка має виїхати до західних областей України та проголосувати там по відкріпних талонах за В. Януковича.

Радіо „Свобода"

Про те, як влада може гратися у рівні можливості перевиборної аґітації, свідчать світлини з Черкас: на стовпі вміщено велетенський плякат на користь В. Януковича, але є на ньому також аґітація за В. Ющенка, яку можна побачити хіба що при багаторазовому збільшенні. Фото: Ф. Хмельковський

Не можуть ні підтвердити, ні спростувати отруєння Ющенка

ВІДЕНЬ. – 29 вересня офіційний представник віденської лікарні, де нещодавно лікувався В. Ющенко, сказав, що австрійські лікарі не мають підстав говорити про те, чи була важка хвороба українського політика спричинена отруєнням, чи ні.

Проф. Лотар Вікер підтвердив попередні лікарські заяви про те, що аналізи не дають підстав говорити про отруєння, але він також сказав, що не може заперечити такої можливости.

„Я вважаю, що це неправильний переклад того, що я сказав вчора. Я сказав, що під час перебування В. Ющенка в нашій лікарні ми не мали прямих доказів того, що в його тілі була отрута, ось і все. Коли В. Ющенко прибув до нас, я знав лише, що він дуже хворий і хоче у нас лікуватися. Мені також сказали, що він в Україні був отруєний. Я не знаю, чи він був отруєний, я не можу дивитися в минуле, я не маю даних аналізів з України", – сказав Л. Вікер. Він сказав також, що лікарня „Рудольфінергаус" проведе прес-конференцію, щоб подати свою офіційну позицію у справі, яка оточена суперечливими політичними заявами та звинуваченнями.

Тим часом речниця В. Ющенка Ірина Геращенко сказала, що на цьому етапі не лікарі, а слідчі мають давати відповідь на те, чи була хвороба викликана зловмисними діями чи ні.

Спеціяльна слідча комісія українського парляменту, яка розслідує обставини хвороби, ухвалила відрядити до Відня спільну з представниками прокуратури делеґацію, щоб з'ясувати причини різних діягнозів, поставлених В. Ющенку в Україні і в Австрії.

Бі–Бі–Сі

Росія намагається „знешкодити" Юлію Тимошенко

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 23 вересня стало відомо, що Головна військова прокуратура Російської Федерації (ГВП РФ) оголосила Юлію Тимошенко в міжнародний розшук. За словами начальника слідчого управління ГВП РФ генерала юстиції Володимира Самусєва, „судом стосовно Ю. Тимошенко обрано запобіжний захід у вигляді взяття під варту". ГВП РФ звинувачує колишнього керівника Промислово-фінансової корпорації „Єдині енергетичні системи України" Ю. Тимошенко в організації давання хабарів російським офіцерам.

Ю. Тимошенко заявила, що вона готова дати свідчення слідчим ГВП РФ, але на території України. Відповідний лист Ю. Тимошенко надіслала 17 вересня генеральному прокуророві Росії В. Устинову. Неможливість прибути до Росії Ю. Тимошенко пояснила тим, що надзвичайно зайнята організацією виборів президента України. Після оголошення її в міжнародний розшук, Ю. Тимошенко заявила, що заперечить у судах усіх рівнів рішення ГВП РФ, а також сама звернеться до Інтерполу.

Щоб відповісти російській прокуратурі, Ю. Тимошенко повернулася в Київ з передвиборчої поїздки в Суми. На прес-конференції постанову ГВП РФ вона назвала провокацією та політичним переслідуванням. Те, що українського народного депутата звинувачують російські правоохоронці, Ю. Тимошенко вважає домовленістю між Л. Кучмою та В. Путіним, який допомагає таким чином розправитися з опозицією в Україні. На території України Ю. Тимошенко ніхто не може притягнути до відповідальности без згоди Верховної Ради.

Проте в українських опозиційних колах є інформація про те, що готується захоплення Ю. Тимошенко для того, щоб відправити її в Росію силоміць. Очікують від опозиції жорстких виступів проти Росії: пікетування і закидання пляшками посольств, появу плякатів „Путін, розберись з Чечнею!", щоб потім показати таке реагування як „русофобію".

Член фракції „БЮТ" Андрій Шкіль сказав: „Якщо режим здатний отруїти Ющенка, то чому б не заарештувати Тимошенко, вивезти її до Москви і насолоджуватися перемогою?" Він вважає, що Росія робить це, щоб просунути в президенти свого ставленика – В. Януковича.

За матеріялами ЗМІ

Провідники блоків „Наша Україна" і „БЮТ" Віктор Ющенко і Юлія Тимошенко 2 липня в Києві обмінюються підписаною угодою про створення коаліції „Сила народу", щоб перемогти на президентських виборах. Фото УНІАН

Чим ближче до виборів, тим більше постає запитань

ЧИКАҐО. – 14 вересня в українській радіопрограмі „Незалежне радіо", радіослухачі метрополії Чикаго прослухали виступ Генерального консула України в Чикаго Бориса Базилевського, який подав деяку інформацію стосовно президентських виборів в Україні, зокрема умов участи в них громадян України, що перебувають за кордоном. Відтак слухачі, шляхом телефонного зв'язку, задавали консулові питання, на які він давав відповіді. Виступ тривав більше однієї години.

Із вступного слова консула і його відповідей ведучим та телефонуючим слухачі довідалися, що голосувати можуть всі громадяни України, які легально перетнули кордон України, незалежно від їхнього легального чи нелегального перебування у США. Легальність перетину кордону підтверджує штемпель на пашпорті. Іншою вимогою є мати пашпорт громадянина України для виїзду за кордон в противагу до внутрішнього. Якщо пашпорт є задавнений, він мусить бути поновлений в консульстві, щоб брати участь в голосуванні. Це адміністративна вимога, яка мусить бути виконана.

Консуляти утримують облік громадян України, що проживають у США, одначе бути на консульському обліку не є передумовою до участи в голосуванні. Рівночасно особи, що є на обліку в консульствах, які з часу свого перебування в США стали громадянами цієї країни, не можуть голосувати, і якщо проголосують, затаївши своє американське громадянство, можуть спричинити повне уневажнення голосів у даній виборчій дільниці. Посідання „зеленої картки" не є однозначне з громадянством США.

Щоб взяти участь в голосуванні, треба обов'язково бути у виборчих списках. Це не є те саме, що бути на консульському обліку. Згідно із заявою Генерального консула, українські громадяни мусять бути вписані (зареєстровані) до виборчих списків до 23 жовтня. При реєстрації до виборчих списків треба мати пашпорт (*див. витяг з закону: ст. 35.11.* – **Ред.**), і особисто подати заяву.

Тепер хочу прокоментувати деякі питання, на яких наполягав Генеральний консул, і які в телефонуючих викликали жваву дискусію.

По-перше, консул недвозначно наголошував, що голосування може відбуватися тільки на території України, якою, згідно з чинним законодавством про вибори Президента України, є консульські, дипломатичні та військові об'єкти. Зміни відносно цього питання можуть виносити тільки ті, які приймали це законодавство, і ні в якому разі консульства. Згідно із законодавством, Центральна виборча комісія (ЦВК) затверджує виборчу комісію, укомплектовану консульством. До такої комісії не входить консул, але входять працівники консуляту та особи з-поміж виборців на даній виборчій дільниці, що були підібрані консулятом. Такий комітет в Чикаго вже створений, з очевидних причин імена його членів консул не назвав.

В телефонній розмові з консулом взяло участь близько 20 осіб. Консул постійно нагадував, що він мусить дотримуватися чинного законодавства відносно виборів Президента, а телефонуючі вбачали в твердженнях консула нехіть до певних компромісів. Зокрема багатьох турбувало те, що виборцям, які проживають далеко, треба приїздити два рази – один раз, щоб зареєструватися у виборчих списках, і другий раз – на голосування.

Консул також заявляв, що він тісно співпрацює із головою місцевого Відділу УККА, одначе як йому запропонували тісніше співпрацював з цією громадською установою, то він покликався на те, що співпраця з інституціями, зареєстрованими в чужоземних країнах, не відповідає чинному законодавству про вибори Президента. Деякі відповіді консула доводили телефонуючих до заяв, що консул ховається за чинне законодавство і не виявляє охоти до співпраці.

Дискусія часом перетворювалася в гостре протистояння і я не є певний, що слухачі були задоволені її перебігом, як і не міг бути задоволений консул. Він наголошував на чинному законодавстві, яке не може підлягати змінам, а телефонуючі постійно кількаразово ставили питання стосовно саме цього. Виглядало, що проблема полягала в тому, що сторони говорили одна до одної, але не завжди одна одну. На базі почутого, можна зробити кілька висновків:

По перше, є певні речі, яких консулят не може змінити, чи це комусь подобається чи ні. Це треба зрозуміти і не тупцювати навколо неможливого.

По-друге, у деяких випадках консулят може піти на поступки, заразом дотримуючись чинного закону про вибори. Мені здається, що можна полегшити режим реєстрації до виборчих списків, наприклад, доставляти заяву поштою.

По-третє, мені здається, що консулят не виявив достатньо ініціятив, щоб бути в контакті з виборцями. Виступ консула по радіо, про який тут іде мова, і його попередні виступи і заяви в газетах, були не з його ініціятиви, а на прохання журналістів. Тому у виборців складається враження, що консулят не зацікавлений, чи будуть вони голосувати, чи ні.

По-четверте, пропонувати виборцям: прочитай 120 сторінок закону про вибори для обзнайомлення із чинним законодавством, це, на мій погляд, вияв неохоти консульства допомогти виборцям. Хто схоче читати 120 сторінок і хто зрозуміє все? Та й не всі мають комп'ютер і зв'язок по Інтернету. Мені здається, що консулят вже давно повинен був зробити витяг основних ставлень у чинному законодавстві про президентські вибори і його подати до відома виборців у стислій формі.

По-п'яте, треба менше дискутувати, а більше діяти. Будьмо оперативними. Треба обговорити всі питання стосовно чинного законодавства, а потім питання щодо транспорту до виборчої дільниці, розкладу доїздів, щоб не було перевантажень у певні години, питання достатньої обслуги, як полегшити реєстрацію до виборчих списків особам на місці і тим, що проживають далеко. Чому не створити й запустити в дію громадський комітет, який займався б цими справами? Мені не відомо про функції виборчої комісії, про яку згадував консул. Дехто говорить, що деякі виборці мають страх і не прийдуть голосувати. Мені здається, що видима співпраця консуляту і представників громади не тільки усунула б страх, якщо в когось такий є, але також засвідчила б про оперативність, а основне – про належне трактування важливої справи – виборів.

Особисто я запримітив ще одну річ – що пропаганду про участь в голосуванні частіше ведуть відділ УККА та інші організації, члени яких в більшості є американськими громадянами і в голосуванні не братимуть участи. Натомість, не ведуть особливої аґітації про участь у виборах саме консульства, що тут в Америці представляють Україну.

Лука Костелина

Від редакції „Свободи". Подаємо окремі виписки з Закону про вибори Президента України, які, на наш погляд, є головними для громадян України, котрі перебувають за кордоном.

Ст. 20. 5. Закордонні виборчі дільниці утворюються при дипломатичних та інших офіційних представництвах і консульських установах України за кордоном, у військових частинах (формуваннях), дислокованих за межами України.

Ст. 23. 7. До складу територіяльної виборчої комісії **не можуть входити** кандидати на пост Президента України, їх уповноважені представники, довірені особи, **посадові та службові особи органів державної влади** та органів місцевого самоврядування, а також громадяни, які утримуються в установах кримінально-виконавчої системи або мають судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена або не знята у встановленому законом порядку.

Ст. 24. 2. Дільнична виборча комісія утворюється у складі не менше дванадцяти осіб. На виборчих дільницях, де кількість виборців не перевищує п'ятдесяти осіб, дільнична виборча комісія може утворюватися у складі голови, секретаря та двох - чотирьох членів комісії.

Ст. 35. Порядок складання та уточнення списку виборців на спеціяльних та закордонних виборчих дільницях

2. До списків виборців на день їх складання на закордонних виборчих дільницях, утворених при дипломатичних та інших офіційних представництвах і консульських установах України за кордоном, включаються на підставі даних консульського обліку працівники цих представництв, установ та члени їх сімей, а також інші громадяни України, які проживають чи перебувають на території відповідної іноземної держави.

11. Виборець, який прибув до закордонної виборчої дільниці до дня виборів чи дня повторного голосування включно, особисто подає до відповідної дільничної виборчої комісії письмову заяву про включення до списку виборців на цій дільниці, відповідне відкріпне посвідчення та пашпорт громадянина України для виїзду за кордон, дипломатичний пашпорт, службовий пашпорт, посвідчення особи моряка чи посвідчення члена екіпажу.

12. Виборець, який прибув до закордонної виборчої дільниці не пізніше ніж за сім днів до дня виборів чи дня повторного голосування без відкріпного посвідчення, **особисто** подає до відповідної дільничної виборчої комісії письмову заяву про включення до списку виборців на цій дільниці з зазначенням місця проживання, а також пашпорт громадянина України для виїзду за кордон, дипломатичний пашпорт, службовий пашпорт, посвідчення особи моряка чи посвідчення члена екіпажу.

13. Виборча комісія спеціяльної або закордонної виборчої дільниці при включенні до списку виборців осіб (...) повідомляє територіяльну виборчу комісію виборчого округу, до якого належить виборча дільниця, не пізніше наступного дня після завершення складання списків виборців на відповідній дільниці або після включення виборця до списку виборців про включення до списку виборців цих осіб та про місце їх проживання.

14. Територіяльна виборча комісія, яка отримала повідомлення, зазначене у частині 13 цієї статті, забезпечує невідкладну передачу цього повідомлення до дільничної виборчої комісії за місцем проживання виборця, включеного до списку виборців не за місцем свого проживання. Дільнична виборча комісія на підставі цього повідомлення невідкладно приймає рішення про виключення виборця із списку виборців на цій виборчій дільниці.

Ст. 64. Обмеження щодо ведення передвиборної аґітації

1. Участь у передвиборній агітації забороняється:

1) особам, які не є громадянами України;

2) органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування, їх посадовим і службовим особам;

3) членам виборчих комісій під час виконання обов'язків членів виборчих комісій.

Ст. 70. Офіційні спостерігачі від іноземних держав, міжнародних організацій

1. Офіційні спостерігачі від іноземних держав, міжнародних організацій реєструються Центральною виборчою комісією. Пропозиції щодо їх реєстрації подаються до Центральної виборчої комісії не пізніше як за 10 днів до дня виборів безпосередньо або через Міністерство закордонних справ України.

3. Центральна виборча комісія видає офіційним спостерігачам від іноземних держав, міжнародних організацій посвідчення за встановленою нею формою.

Адреса ЦВК у Інтернеті: www.cvk.gov.ua

Журнал перекладів з української літератури вже в Інтернеті

Подія історичної ваги: перше число англомовного журналу перекладів з української літератури виставлено вже в Інтернет! Сталося це в пам'ятний день 13-ої річниці Незалежности України. Це перший англомовний журнал, присвячений українській літературі, перший не тільки серед електронних публікацій, але перший за всю нашу історію. Чисто літературних англомовних журналів, присвячених англомовній українській літературі, досі не було: переклади з'являються вряди-годи на сторінках загальних журналів, в минулому найчастіше на сторінках щомісячників, спонзорованих радянською владою – „Ukraine" і „Ukrainian Canadian" та видаваного в Лондоні українцями діяспори квартальника „Ukrainian review". Великою рідкістю були невеличкі добірки української поезії (ще рідше – прози) в англо-американських чи канадських періодичних виданнях.

Про потребу англомовного видання, присвяченого українській літературі, була мова на сторінках української преси вже раніше: ще 1987 року появилася у щоденнику „Свобода" стаття Марти Тарнавської „Потрібна фундація для перекладів з української літератури", а 1990 року в київському англомовному журналі „Ukraine" надруковано інтерв'ю Роксоляни Зорівчак з Мартою Тарнавською під промовистим заголовком: „We need a world forum for Ukrainian writing" (Потрібний світовий форум для українського письменства). Побожні бажання, одначе, залишалися досі у сфері нейздійснених мрій. Основними перешкодами були дві: не було фундації, тобто спонзора для такого видання, і не було редактора, охочого взятися за таку справу.

Довголітні заходи створити періодичний міжнародний форум для української літератури почали набувати реальних рис тільки після того, як Управа Наукового товариства ім. Шевченка в Америці, на рекомендацію своєї Видавничої комісії, в січні 2001 року ухвалила призначити невелику дотацію для такого проєкту, і після того, як професор української літератури в Торонтському університеті Максим Тарнавський погодився – на громадських засадах – бути редактором такого журналу.

Головний редактор запросив до редакційної колегії колег-літературознавців, членів НТШ, університетських професорів і перекладачів Марка Павлишина, Тараса Кознарського, Михайла Найдана і Аскольда Мельничука, й ось після трьох з половиною років праці маємо перший плід їхнього труду. Видання називається Ukrainian Literature: a Journal of translations. Воно буде появлятися кожних 2 роки, з першого – електронною, а згодом і друкованою на папері версією. Перше число журналу має 263 сторінки і включає прозові твори Валерія Шевчука, Емми Андієвської, Бориса Антоненка-Давидовича, Леоніда Мосендза, Спиридона Черкасенка, Євгенії Кононенко, Юрія Покальчука, Василя Габора і Олександра Ірванця, та поетичні переклади творів Тараса Шевченка і Павла Тичини.

Перекладачами виступають Ольга Рудакевич, Уляна Пасічник, Михайло Найдан, Анатолій Біленко, Світлана Кобець, Марко Андрейчик, Ярина Якуб'як, Тарас Кознарський, Марта Олійник і Марійка Качмар.

Електронна версія журналу вже доступна читачам за двома адресами: www.shevchenko.org та www.ukrainianliterature.org. Журнал незабаром буде переданий друкарні і в недалекому часі відбудеться в НТШ перша громадська презентація друкованого варіянту першого числа. У ньому, крім перекладів, є вступна стаття головного редактора та вибрана бібліографія Марти Тарнавської найновіших англомовних перекладів української літератури, які появилися окремими книжками від 2000 року.

М. Т.

ККДУ: книжка для України

Як один із засобів у здійсненні визначених цілей в напрямі піднесення національної свідомости і відтворення історичної пам'яті українського народу, Координаційний комітет допомоги Україні (ККДУ) вирішив видати хрестоматію української літератури від давніх часів до кінця XX століття для розповсюдження по шкільних, університетських і міських бібліотеках України. З великим успіхом та загальним признанням вже видано і розіслано хрестоматії „Золоте слово", що охоплює давню добу, та „Українське слово", що віддзеркалює XX століття.

Тепер ККДУ готує видання третьої частини хрестоматії, епох Ренесансу і Бароко (від половини XV ст. і до кінця XVIII ст.), „Слово многоцінне" в 4-ох томах, по 800 сторінок кожен, й п'ятитисячним тиражем. Більшість коштів цього видання вже покрили українські кредитові кооперативи і фундація „Спадщина". Однак, щоб вповні покрити кошти видання і пересилки, потрібні додаткові фонди.

ККДУ звертається до всіх, кому на серці лежить добро України з закликом, допомогти нам у здійсненні цього проєкту. Пам'ятаймо, тільки національна свідомість народу України буде запорукою її незалежности. Ваші чеки просимо виписувати на „Coordinating Committee to Aid Ukraine" або C.C.A.U. і висилати на адресу: „Coordinating Committee to Aid Ukraine", 66 Susan Drive, Chatham, NJ 07928-1050.

Повний список пожертв буде поміщений у „Свободі". Пожертви на ККДУ звільнені від федерального податку.

Володимир Воловодюк,
голова ККДУ

До України з Іраку у рамках ротації повертаються миротворці

КИЇВ. – Триває ротація українського миротворчого контингенту зі складу Багатонаціональних сил в Іраку. 22 серпня з Іраку до України трьома летами літаків Іл-76МД вже повернулися перші 207 військовослужбовців 6-ої окремої механізованої бригади Збройних сил України.

Урочиста зустріч українських миротворців відбулася на львівському летовищі „Скнилів". Першим на рідній землі військовослужбовців привітав командувач військами Західнього оперативного командування Сухопутних військ України генерал-лейтенант Михайло Куцин. Він подякував особовому складові за нелегку військову працю. Присутні також вшанували пам'ять загиблих під час виконання миротворчих завдань в Іраку українських військовослужбовців хвилиною мовчання. Втрати бригади становили 5 осіб, четверо з яких загинули під час виконання своїх службових обов'язків, один – покінчив життя самогубством. Після проходження медогляду миротворці прибудуть на попередні місця служби, звідки будуть відправлені у чергові відпустки за 2004 рік.

Військовослужбовці 7-ої окремої механізованої бригади (ОМБР) Збройних Сил України замінять своїх колег з 6-ої ОМБР у зоні відповідальности українських миротворців в іракській провінції Васіт. Передислокацію особового складу 7-ої ОМБР з України до Іраку плянується здійснити до кінця жовтня. До нинішнього дня в Іраку перебувало близько 1600 військовослужбовців. Число військовиків, які залишаться в Іраку після ротації уточнюється.

УНІАН

Вояки ОМБР на летовищі Аль-Кут в провінції Васит, Південний Ірак, 23 вересня.

Священик проводить відправу в 7-ій ОМБР.

Український вояк-миротворець на варті. Фото УНІАН

ПОДЯКА

В імені Української Скавтської Організації в ЗСА, Пласт, Крайова Старшина щиросердечно дякує усім жертводавцям, які відгукнулися на наш заклик зібрати фонди, щоб оплатити виховникам з України кошти транспорту і перебування в Америці.

Цього літа пластові табори на Вовчій Тропі, на Писаному Камені і на Новому Соколі скористали із знання досвідчених виховників з України. Для виховників це була нагода також познайомитися з нашою молоддю.

Літом 2005 р. плянуємо обмін виховників з Америки і з України. Виховники з України приїдуть на пластові табори в Америку, а група наших виховників поїде на табори в Україну.

Щиро дякуємо за Вашу підтримку і допомогу у цій справі. Ми віримо, що такий обмін є на користь Пласту – головно нашим дітям в Америці і в Україні.

Просимо далі підтримувати нашу працю. Датки можна виписувати на „Пласт – USA", на нижче подану адресу і зазначити „Булава".

Plast – National Executive Board
144 Second Avenue,
New York, NY 10003-8305

Щиро дякуємо!
За Крайову Пластову Старшину Америки,

пл. сен. Ігор Микита, ЛН,
Голова КПС

пл. сен. Надя Нинка, ЧП,
Кореспонденційний секретар, КПС

НА ФОНД „ВУЛАВА З УКРАЇНИ"

	10,000 дол.	SelfReliance (NY) Federal Credit Union;
	2,500	Курінь УПС „Червона Калина";
по	1,000	Курінь УПС „Бурлаки", Пластова група Міннеаполіс, Станиця Ню-Йорк, Станиця Пассейк, SelfReliance (NJ) Federal Credit Union;
	975	Курінь УПС „Бурлаки";
по	500	Курінь УПС „Лісові Чорти", Окружна Таборова Комісія „Вовча Тропа", Марта Перейма, Станиця Чикаго, Self Reliance Newark Credit Union, Self Reliance Philadelphia Federal Credit Union;
	400	Ukrainian National Federal Credit Union;
по	250	Курені УСП та УПС „Орден Хрестоносців", Курінь УСП „Ті, що греблі рвуть", Пластуни Ню-Йорк курення УПС „Ті, що греблі рвуть";
по	200	Таїса й Андрій Бровари, Богдан Домарадський, Юрій і Мелинда Маринюки, Ярко і Діяна Маринюки, Rochester Ukrainian Federal Credit Union;
	150	Курінь УПС „Чортополохи";
по	100	Всеволод Гнатчук (в пам'ять бл. п. Галини Микити), Андрій Головінський, Олег і Анета Коблянські, Курінь УПС „Верховинки", Люба й Андрій Маринюки, Ігор і Віра Микити, Ігор Мілянич, Юрій і Леся Раковські, Юрій і Авра Слюсарчуки, Роман Стефанюк, Т-во українських сеньйорів Маямі, Зенон й Оленка Сайкевич-Цибрівські;
	75	Роман Петик;
	55	Дмитро і Стефанія Коссовичі (в пам'ять бл. п. Галини Хамули);
по	50	Михайло Ковальчук, Наталія Кравчук з родиною, Курінь УПС „Лісові Мавки";
	45	Віра і Віктор Боженики;
по	25	Курінь УСП „Бурлаки", Микола й Ірена Ракуші, Омелян і Наталка Татунчаки, Ірена Трач.

Разом 25,400 дол.

Літня школа у Боснії і Герцеговині

ПРНЯВОР. – За літньою програмою 1 липня почалось навчання 26 дітей, котрих розподілили на три підгрупи, тому що діти були різного віку. Навчання проводилось з української мови і літератури, народознавства та культури (викладач Оксана Овад), релігії та обряду (Сестри-Василіянки – Григорія та Навкратія), історії та географії (о. Мирослав Кернишин), музичної культури (бандуристка Маріянна Карпа). Діти з цікавістю слухали і вивчали про свою прабатьківщину, історію своїх предків, географічне положення України та інші питання. Вони дізнались про письменників українського народу, мали можливість побачити справжній скарб народознавства – музей при Духовному центрі, котрий зібрав о. Петро Овад.

11 липня Святим Причастям та іменинами о. Петра Овада закінчено навчання першої групи. Всі діти одягнули народний одяг, котрий прекрасно виглядав, та й самі діти були щасливі тим, що мали можливість одягнути шати, котрі носили їхні предки.

Не надовго спорожнів Духовний центр, 14 липня знову почулись сміх і голоси дітей. Розпочала навчання друга група, яка вчилася до 27 липня. Лекції закінчились програмою в пам'ять княгині Ольги та святого Володимира. Програма була присвячена 5-річчю заснування українознавчої школи ім. Андрея Шептицького. В цій групі був 31 учень з тих, котрі навчаються в основних школах або закінчили середню освіту.

Тут навчалися діти не тільки з Прнявору, а й з різних сіл та міст Боснії, а також діти із Німеччини, котрі приїжджають на навчання в Літню школу.

18 липня о. Петро Овад організував поїздку у Дев'ятину, де діти брали участь на українському фестивалі „Червона калина". Там вони познайомились з дітьми та молоддю, котра приїхала з інших міст та сіл Боснії, а також і з Хорватії. Після програми всі діти, молодь та дорослі мали спільний обід, а після обіду були проведені ігри, діти могли собі придумувати різні розваги.

21 липня о. Петро Овад повіз дітей в санаторій-пансіонат Кулаші, де діти насолоджувались басейном і природою. 25 липня Служба Божа відправлялась у Дервенті, де були діти, котрі навчаються в семінарії в Суботіці, Сербія.

27 липня діти готувались до концертної програми з нагоди п'ятиріччя заснування українознавчої школи імени Андрея Шептицького. До присутніх в залі звернувся о. Петро Овад, координатор та організатор літньої школи, який привітав посла України Віктора Кирика, начальника міста Влада Живковіча, лікарку Лілі-Петру Кардібашіч, Маріянну Карпу – викладача.

Після цього Славіца П'єкні розпочала концертну програму. Учні розповіли про княгиню Ольгу та князя Володимира Великого. Прозвучали пісні про цих державців, а далі сплітались як у віночку вірші та пісні про мову та Україну. Прозвучали також і жартівливі українські пісні.

Посол Віктор Кирик подарував школі декілька збірок книжок, для наймолодших і для дорослих. Посадник міста Прнявора Владо Живковіч пообіцяв щорічну фінансову допомогу на школу в Духовному центрі.

Маріянна Карпа

Учні з другої групи навчання у Прняворі

ЗУАДК сприяє оздоровленню дітей в Україні

КИЇВ. – Чорне море – одне з найважливіших джерел здоров'я в Україні. Проєкт ЗУАДКу щодо оздоровлення сиріт мав, як і раніше, й виховну мету – формування у дітей української національної свідомости. 60 дітей-сиріт і з малозабезпечених та багатодітних сімей з Луганщини і Вінничини гостинно зустріли оздоровчі табори-комплекси санаторного типу в м. Очакові. Очаківський лиман (Дніпро–Південний Буг– Чорне море) володіє унікальними лікувальними властивостями. Повітря насичене парами йоду і брому. Їх виділяють у великій кількості йодо-бромні водорості лиману. Ніде на узбережжі Чорного моря немає такої природної інгаляції йоду та брому і такої природної йодо-бромної ванни, як в Очакові. Оскільки знедолені діти, як правило, мають ослаблений імунітет і живуть в екологічно несприятливих умовах, то здоров'я в них є підірваним.

Йод благодійно впливає на щитовидну залозу, а йодисті інгаляції виявляють протизапальний ефект при захворюванні верхніх дихальних шляхів і легенів. Бром нормалізує функцію нервової системи, покращує і відновлює функцію печінкової клітини і виводить радіонукліди з організму. Тому і було на нарадах під керівництвом ЗУАДКу вибрано табори в цьому місці.

Дітей оглянув лікар і кожному призначив відповідне лікування – масаж, фітотерапію, інгаляції, лікувальну фізкультуру, фізіотерапію. Лікарями були також сонце, море і свіже повітря і здорове чотириразове харчування. Хворі діти одержували вітамінні та лікувальні коктейлі.

Радість принесли дітям різні екскурсії: в Миколаїв – місто українського кораблебудування, Одесу – одно з найдивовижніших міст світу, в археологічний заповідник Ольвію – найбільший центр древньогрецької цивілізації на землях Північного Причорномор'я, Кінбурську косу – природний заповідник України.

Засмаглими, здоровими, життєрадісними повернулись звеселілі діти додому. Без Вас, дорогі жертводавці ЗУАДКу, без Вашої жертовности і турботи, без вашого розуміння сирітського життя, табір, в якому жили протягом прекрасних літніх днів українські діти, був би неможливим.

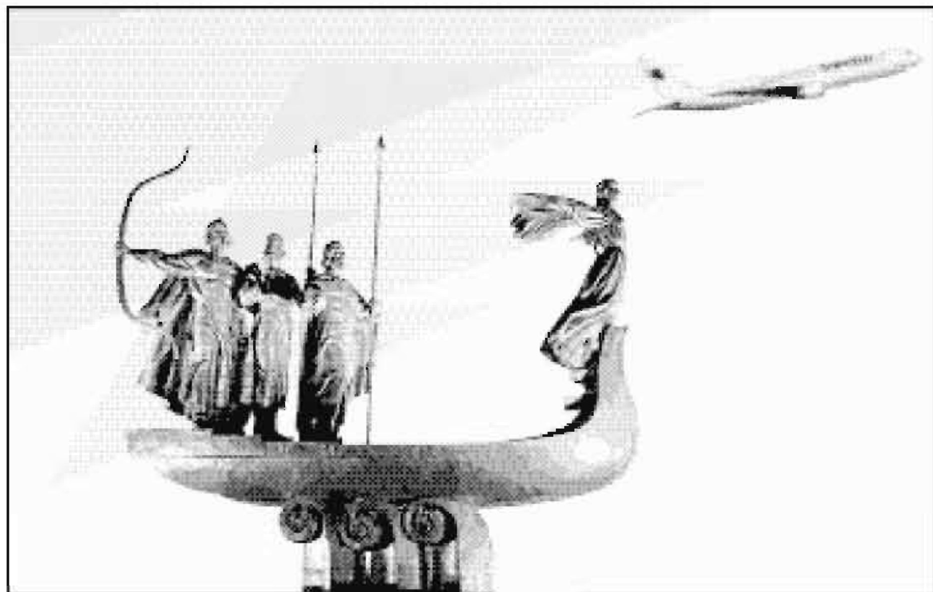
Віра Принько,
представник ЗУАДКу в Києві

Діти-сироти з Луганщини під час екскурсії

На березі Чорного моря

Для чого потрібні танки у Києві...

У день виборів президента України на вулицях Києва стоятиме військова техніка – танки та гармати. Вони увійдуть в столицю напередодні, аби взяти участь у військовій параді на честь Дня визволення України від німецько-фашистських загарбників. Це свято відзначають 28 жовтня. Вибори відбудуться 31 жовтня. Військову техніку, яку стягають до Києва з усієї країни, навряд чи вивезуть звідти за два дні.

Народний депутат Володимир Філенко вже заявив, що введення в Київ танків під прикриттям святкової паради є спробою застосування силового варіянту під час виборів або запровадження в країні надзвичайного стану. „Ми з вами знаємо, що відставка Євгена Марчука з посади міністра оборони та призначення Олександра Кузьмука пов'язані з можливістю використання військових, скажімо, для введення надзвичайного стану, в разі потреби", – заявив народний депутат.

В ексклюзивному коментарі для львівської газети „Поступ" військовий експерт „Нашої України" Володимир Антонець зазначив, що наразі достеменно не відомо про всі деталі проведення військової паради в Києві. „Покищо вся організація паради на честь 60-ої річниці визволення України від фашистської окупації зводиться до розмов про її проведення.

Проте дуже складно насправді зрозуміти, що будуть святкувати – 28 жовтня, День звільнення України, чи 6 листопада, День звільнення Києва. Тому не зрозуміло, для чого використовуватимуть війська – чи то для паради 28-го, чи то для тренування протягом 26-28, а саму параду проводитимуть 6 листопада. На сьогодні існує інформація про те, що парада відбуватиметься все таки 28 жовтня.

Але ж владі потрібно буде для здійснення силового варіянту виборів залишити війська в Києві, тому оглядачі не відкидають, що 26-28 жовтня проводитимуться проби, а параду призначать на 6 листопада, щоб був привід залишити війська у столиці. Однак ніяких рішень з цього приводу ще нема", – сказав у своєму коментарі В. Антонець.

„Поступ"
(28 вересня)

Зміни у видавництві „Літопис УПА"

Інформуємо членів і співпрацівників видавничого комітету „Літопису УПА", друзів по зброї та українську громадськість, що головою видавничого комітету „Літопису УПА" став знаний громадський діяч, колишній воїн Української Повстанської Армії пор. Лев Футала („Лагідний"). Заступником голови є також ветеран УПА, громадський діяч, друг Юліян Котляр („Левко"). Бажаємо їм найкращих успіхів у дальшій діяльності видавництва „Літопис УПА"

Іван Лико

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Вже музей, але ще „на громадських засадах“...

Р.Л. Хомяк

КИЇВ. – Десь рік тому я довідався, що в Києві є музей грамофонних платівок, і то на самому Хрещатику. Вирішив перевірити його. Але тут довідуюсь, що до Києва знову приїжджає Степан Максим'юк, а хто знає Стапана Максим'юка, той знає – хоча б тільки з його десятків публікацій у „Свободі“ – що він є енциклопедистом в галузі українського звукозапису, а крім цього – власником величезної особистої колекції платівок і плівок. Наприклад, коли Андрій Кочур у Києві збирався перевидати звукозаписи Соломії Крушельницької на компактних дисках, він консультувався з С Максим'юком, і тільки С. Максимюк знав про дві платівки цієї світового калібру оперної співачки, які знаходяться у фондах Єйльського університету. Тому з відвідинами до київського музею платівок я почекав до приїзду з Вашінґтону Степана Максим'юка.

Зустрілись, підійшли до будинку на Хрещатику і ... подались шукати музей. Знайшли на третьому поверсі ще не „євроремонтованого“ столичного будинку. В трьох тісненьких кімнатах повно експонатів, включаючи платівки, плакати, альбоми і навіть старенькі патефони. Один з них – точно такий, який мої батьки придбали 70 років тому!

Коли я до всього цього придивлявся з ностальгією, Степан Максим'юк розглядав експонати з серйозністю професійного торгівця діямантами.

Не минуло кілька хвилин, як Степан Максим'юк уже запитував молоду співробітницю музею, чому даний експонат датований 1897 роком, коли ця фірма випустила свої перші записи у 1899 році? Молода співробітниця навіть не пробувала з'ясувати питання і пішла кликати свою директорку.

А та виявилась типовим „начальником“ совєтської ери, нашвидко пристосованим до умов самостійної України. Зачіска й одежа дещо крикучі. Вираз обличчя – начальницький. Совєтські начальники не терплять завважень. І вони все найкраще знають. Директорка вислухала завваження дискоґрафа з п'ятдесятирічним стажем Максим'юка, але без ентузіязму. Вказала на якийсь довідник в музеї і не надто цікавилась поясненнями експерта. Особливих знань з дискоґрафії ця пані не виявляла. Просто директор. А чого власне – не важливо.

Інакше кажучи, столичний музей звукозаписів – не найкращий зразок музейної культури. Він більше нагадує крамницю зі старим сріблом або швейними машинами на нюйоркській Канал-стріт. З іншого ж боку, в більшості музеїв в Україні, які мені доводилось відвідувати, бракує естетики. В той час, як у сусідній Угорщині або Польщі музеї приваблюють естетичною презентацією експонатів і в різний спосіб передбачають запитання відвідувачів, українські музеї живуть за звичкою: добре, що й те є; держава грошей не дає. Ще нині в музеях України можна побачити пояснювальні нотатки, друковані на совєтських друкарських машинках, де літеру „і“ замінює римське число один – „І“, бо ж в російській азбуці нашого „і“ немає. І все це за наявности немалої кількости комп'ютерів в Україні, з прерізними шрифтами і повними складами української азбуки. Згодом я довідався, що музей грамплатівок на Хрещатику діє на „громадських засадах“; його утримує не міський чи державний бюджет, а благодійний фонд. А про українські благодійні фонди можна писати цілі книжки з економічної тематики.

Але щодо дискографії, то вже можна говорити про світло в кінці довгого тунелю. І то завдяки спільним зусиллям діяспори і України.

Днями я дістав книжку „З історої українського звукозапису та дискографії“. Автор – цей самий Степан Максим'юк. Видавництво Українського Католицького університету у Львові. Інстутут українознавства ім. І. Крип'якевича Національної Академії Наук України включив цю працю у свою серію „Історія української музики“. Передмову до книжки – він назвав її „прелюдією“ – написав Роман Савицький, який вже багато років досліджує українську музику. Власне, метою поїздки Степана Максим'юка, під час якої ми відкривали для себе музей звукозаписів, й було завершити до друку цю його працю. Не сумніваюсь, що вона стане першим з серйозних джерел занедбаної в Україні ділянки дискографії та спонукає інших взятись за це діло.

Але що важливо – книжка „З історії українського звукозапису та дискографії“ – не сухий довідник для спеціялістів. Вона читається, як цікава розповідь про знайому річ (хто не тримав в руках грамплатівку?), з майже незнаною історією розвитку цієї гілки культури в українському контексті. Крім того, в книжці є ілюстрації етикеток вже давно не діючих компаній. Наприклад, у 1929 році фірма „Okeh Electric“ видала „Гимн Українського Народного Союза“ (sic!) у виконні хору українських диригентів, яким в той час диригував сам композитор гимну Михайло Гайворонський. Б'юсь об заклад, що у київському музеї цієї платівки немає. Або хто чув про фірму „Societa Italiana di Fonotipia“ в Мілані? А ця фірма записувала спів Соломії Крушельницької у 1906 році. Або таке – Україна цього року прийняла „Ще не вмерла...“ як державний гімн (маю на увазі слова, бо мелодією послуговувалася й раніше). А в книжці Максимюка є кольорові репродукції етикеток двох американських фірм, які випустили платівки з національним гимном – „Columbia“ і „His Master's Voice“ – ще з початку минулого століття. Про записи національного гімну у книжці Максимюка є цілий розділ.

І також є цікаві історичні першоджерела. С. Максим'юк відкопав в архівах щоденник американця Вільяма Сінклера Дарбі, звукотехніка фірми „Грамофон“. Сінклер, з величезним багажем тогочасного звукозаписного обладнання, у 1906 році з Вашінґтону через Берлін, Віденъ, Київ добрався до Полтави, де протягом п'яти днів записував українських артистів, серед них – Марка Кропивницького. „Грамофон“ та інші компанії також робили записи українських виконавців у Львові й у Вільнюсі. Ринок вимагав усе нових і нових грамплатівок для домашніх патефонів і радіостанцій, то ж звукозаписні фірми шукали талантів по всьому світі. В результаті маємо уривки подорожніх нотаток вашінґтонця, який доїхав до Полтави!

Знову ж з історії звукозаписів американської й канадської діяспори у С. Максим'юка також чимало даних, адже він ці процеси не тільки особисто спостерігав, а й іноді діяв як продюсер і консультант для видавців платівок. Про це і серед нашої громади багато чого вже забулось, а для читача в Україні це повнітю „terra incognita“. Тепер все це доступне у книжці „З історії українського звукозапису“ – спільного проєкту діяспори й України.

Тепер ще треба, щоб в самостійній Україні запрацював серйозний архів звукозаписів. Зерна такого архіву вже є, і С. Максимюк про них пише. Є й ентузіясти-знавці цього діла. Але все це покищо розсипане по малих приміщеннях на зразок київського музею грампластинок і такі осередки діють здебільшого „на громадських засадах“.

Дискограф Степан Максим'юк між двома провідними українськими колекціонерами, Михайлом Зьолою і Анатолієм Железним, в Києві у 1994 році.

ЧИТАЧІ ПРО КНИГИ

В. Витвицький – музика і публіцист

Збірка музикознавчих праць і публіцистики Василя Витвицького „Музикознавчі праці та публіцистика", що появилася у 2003 році у Львові, упорядкована і підготовлена до друку Любомиром Лехником в серії „Історія української музики". Випуск її заслуговує на особливу увагу усіх, хто цікавиться українською музикою та її розвитком між двома світовими війнами і в останні роки XX сторіччя.

На 390 сторінках книжки вміщено багатющий матеріял з архіву недавно померлого відомого музикознавця та музичного журналіста, який може зацікавити кожного, для кого культурне життя, а особливо музичне життя українського західнього світу є близьке серцю та викликає спомини.

Збірник дає читачеві широкий діяпазон музичних зацікавлень В. Витвицького, виявив його знання і добре журналістичне перо, яке можна впізнати з кожної статті, що у збірнику вміщена. Це статті з історії української і світової музики, з музичного та громадського життя, рецензії та огляди – все цікаво написане знаменитим журналістичним пером, а при тому із повним знанням музичного світу та музичних форм.

Щойно із цієї збірки можемо дізнатися, який широкий був діяпазон зацікавлень В. Витвицького, до якої великої кількости журналів та газет він постійно дописував на музичні теми, знаючи їх добре на підставі своїх студій та набутого досвіду. До речі, аж у цій збірці стає нам перед очами факт, що В. Витвицький був впродовж довгих років дописувачем до „Свободи". Але у збірнику знаходимо не тільки десятки вміщених впродовж довгих років статтей і дописів до „Свободи" та інших діяспорних журналів і газет, але також такі, які публікуються вперше на основі машинописів В. Витвицького, які упорядник знайшов у архіві плодовитого і пильного музичного критика і журналіста.

Цей збірник – невичерпне джерело інформацій про музичне життя в діяспорі і в Україні – служитиме сьогодні і у майбутньому кожному, хто бажає пізнати активність і розвій української музики.

Треба подякувати усім, що причинилися до видання цієї книжки, а в першу чергу упорядникові Л. Лехникові, відповідальному за видання Юрієві Ясіновському, а докторові М. Фішер-Слиж за фінансову допомогу.

Зацікавлені цією книжкою, як і давнішими працями В. Витвицького, можуть звертатися до Романа Савицького на адресу: Roman Sawycky, P. O. Box 424. Cranford, NJ07016 USA.

Збірка „Музикознавчі праці та публіцистика" коштує 35 дол. Її можна також замовити пишучи до редактора збірки Любомира Лехника: м. Коломия, Івано-Франківська обл. 132. вул. Петлюри Ukraine.

О. Кузьмович

Під знаком сторіччя Петра Одарченка

Петро Одарченко. *„Мені сто років". Автобіографія, спогади, листи, ювілей. Публіцистичне видання. Портрети ювіляра з 1931 року і з 1950-их років, фотокопії документів, передмова Анатолія Дністрового, редактор Григорій Карпенко. Київ, „Смолоскип", 2004 р.;*

Петро Одарченко. *„Українознавчі спостереження й фраґменти". Статті, рецензії, спогади. Портрет і „ex libris" автора, передмова Анатолія Дністрового, коректор Лариса Білик. Київ. „Смолоскип", 2002 рік.*

Услід за вшануванням українського літературознавця Петра Одарченка з нагоди його 90-річчя у видавництві „Смолоскип" змістовним, з біобібліографічного й ілюстративного поглядів, твором „Петро Одарченко – портрет вченого і дослідника", 1999 р., появилися два чергові видання в тому ж видавництві – „Мені сто років" та „Українознавчі спостереження й фрагменти", цим разом на пошану 100-річчя від народження нашого вельми заслуженого ювіляра. Обидва твори (до речі, про один з них автор відгукується, як про автобіографію, а другий називає статтями про українських письменників та про фольклор) можна вважати двотомною монографією, складеною з особистих і загальних причинків до життя Петра Одарченка та його вагомого внеску в історію української літератури.

У пропам'ятній книжці „Мені сто років" поміщені статті Петра Одарченка і про нього, листування, особисті привіти, признання та грамоти від наукових і громадських установ, віршовою апострофою.

До Одарченкових „Українознавчих спостережень і фрагментів" увійшли його розвідки про видатних українських прозаїків і поетів, науковців та суспільно-політичних діячів (між ними – Володимир Самійленко, Олена Пчілка, Михайло Драгоманов, Леся Українка, Іван Манжура, Михайло Грушевський та інші), а також нариси з ділянок українського фолкльору, мовознавства, літературної критики. Широкий засяг його досліджень – від „Енеїди" Івана Котляревського до „Марусі Чурай" Ліни Костенко, стійкі критерії його літературознавчої оцінки, скеровані на оборону високого стилю національної літератури, її патріотичного змісту, чистоти рідної мови, з одного боку, та проти профанації, вульгаризмів й захаращування її русизмами й іншою нечистю, з другого. Літературознавчі й мовні поради проф. Одарченка особливо доречні в сучасній практиці наших літераторів в Україні й у діяспорі, між якими поширюється нова пошесть – етранжизми.

Останньо видані праці Петра Одарченка залишиться нетлінним пам'ятником цьому гідному й вірному синові України.

Роман Кухар,
Вікторія, Канзас

Обговорювані видання можна придбати, звертаючись на адресу: Petro Odarchenko 7601 Wildwood Drive Takoma Park, MD 20912-7506 USA.

Перехід...

(Закінчення зі стор. 5)

Він зокрема наголосив, що США особливо стурбовані тими тенденціями згортання свобод та процвітання корупції в Україні, які розвинулись під час правління Л. Кучми. К. Смит пояснив, що рівний доступ кандидитів у президенти до медія під час президентських виборів в Україні є ключовим для визнання виборів вільними та чесними. Зараз складається враження, заявив конгресмен, що правлячий режим в Україні вирішив у безпрецедентних маштабах втрутитись у процес висвітлення виборів, ймовірно із сподіванням, що таке втручання забезпечить йому перемогу на виборах.

„Україні необхідно робити поступ. Вона повинна відкритись. Її преса має бути вільною і незалежною, з правом відверто висвітлювати розвиток подій, які б вони не були, замість того, щоб працювати рука-вруку з урядом, як рупор пропаганди. Це цілковита протилежність до вільних медіа. Україна на свободу преси погодилась і під цим підписалась".

Якраз дискусія про порушення свободи слова, особливо у контексті цьогорічної виборчої кампанії, стала найемоційнішою частиною конференції. Політичний оглядач газети „Дзеркало тижня" Сергій Рахманін заявив з трибуни конференції, що розділення преси по таборах опозиційних чи провладних знівелювало в Україні саме поняття журналістики. Втім, головний редактор та ведучий П'ятого каналу Андрій Шевченко висловив сумнів, що після виборів ситуація у медіа значно зміниться: „Я думаю, що ті люди, які чекають, що після виборів у грудні місяці 2004 року раптом прийде свобода слова, вільний ринок, можуть дуже помилятися. У нашій професії дуже мало залишається людей, які можуть скласти її нову місію за нових обставин. Ми також виявимо, що автоматично ні В. Ющенко, ні тим більше В. Янукович не принесуть свободи слова та вільного медіа ринку. І головне, це те, про що ми говорили роками: це відновлення довіри до засобів масової інформації".

Про те, що журналісти повинні виконувати своє покликання нести інформацію суспільству, згадав під час конференції також редактор газети „Київський телеграф" Володимир Скачко: „Журналісти мають таки згадати, що вони є „ланцюгові пси" демократії і їх роля у тому, щоб не служити комусь, а бути провідником між владою і народом, і друге – ті, хто володіють сьогодні інформацією, мають зрозуміти, що, окрім рупора чи іміджмейкера, ЗМІ можуть бути їхніми помічниками, показуючи, що в суспільстві погано".

Насиченість дискусій на конференції, на думку оглядачів, свідчила про те, що і США, і Україна готові до зближення, і якщо Україні вдасться продемонструвати готовність жити за західніми демократичними стандартами, то навіть вже через декілька років вона зможе розраховувати на членство у НАТО та, можливо, в Евросоюзі. У протилежному випадку Україна може залишитися „буферною зоною" між Европою та Росією. І, як сказав британський аналітик Джеймс Шер, після того, як виборчий пил розвіється, ми вже не знайдемо Україну там, де звикли її бачити.

Фото: Христина Лев

Зліва: Нелсон Ледский – голова Національно-демократичного інституту в США, Андрій Шевченко – „П'ятий канал", Роман Чайка – „П'ятий канал", Ірина Бекешкіна – „Демократичні ініціятиви", Олексій Гаран – Києво-Могилянська академія, Сергій Рахманін – „Дзеркало тижня".

СПОРТ

Змагання з тенісу на першість УСЦАК

КЕРГОНКСОН, Н.Й – 4-6 вересня на Союзівці, оселі УНСоюзу, відбулися 49-ті річні тенісові змагання на першість Української спортової централі Америки і Канади (УСЦАК). Щороку, під час Дня праці, з'їзджаються кращі українські тенісисти на Союзівку, щоб взяти участь в цих змаганнях.

Господарем турніру був Карпатський лещетарський клюб (КЛК), а спонзорами – Український Народний Союз та фірма „Winner Ford Group" з Вілмінгтону, Делавар. УНСоюз вже від перших турнірів встановлює нагороди – чаші на ті змагання. „Winner Ford Group", власником якого є Іван Гинянський, колишній учасник змагань, роками обдаровує молодих змагунів і змагунок грошовими стипендіями на суму близько 40 тисяч долярів річно. Учасники також змагалися за перехідні чаші імені колишніх провідників турнірів і змагунів – Богдана Рака, Ярослава Рубля, д-ра Володимира Гука, д-ра Петра Харука, Константина Беня і за чашу Марії Душник – за зразкову спортову поведінку.

Змаганнями провадила тенісова ланка УСЦАК в складі – Юрій Попель, Юрій Грабець і Юрій Савчак, провідник змагань.

Відкриття змагань з тенісу і плавання відбулося на тенісових кортах Союзівки. До змагунів і гостей промовляли Роман Ракочий і Юрій Попель від КЛК, Мирон Стебельський – голова УСЦАК і Рома Лісович – скарбник УНСоюзу. Цього року святкуємо 80-ліття двох українських спортових товариств – КЛК і „Чорноморської Січі", – сказав Мирон Стебельський і розповів історію обох товариств. Після піднесення прапорів Рома Лісович офіційно відкрила тенісові та плавацькі змагання УСЦАК. Присутні на відкритті були також Омелян Твардовський, голова „Чорноморської Січі", та провідники тенісових і плавацьких змагань.

Триденний тенісовий турнір відбувся в десятьох вікових групах – чотири групи чоловіків, одна група жінок, чотири турніри юнаків і юначок і турнір чоловіків з одною програною грою. Всіх зголошень до змагань було 67, змагунів – 56. Гра по групах переходила за елімінаційною системою, згідно з правилами USTA. В цілому турнірі було розіграно 64 індивідуальних змагань.

У фіналі відкритого турніру чоловіків Ерик Матківський переміг Ростислава Орача вислідом 6-2, 6-2 і став переможцем чемпіонату УСЦАК серед чоловіків. Е. Матківський змагався на Союзівці останній раз ще в 1995 році, тричі вигравав цей турнір молодим хлопцем – востаннє 1988 року. Його супротивник у фіналі Р. Орач виїхав з України в 1991 році, змагався в професійних тенісових турнірах Европи, а тепер живе у Ню-Йорку. У півфіналах Р. Орач переміг минулорічного чемпіона Юрія Харука у дуже завзятому

(Закінчення на стор. 27)

Зліва: Стефан Качарай, Іван Дурбак і Ярослав Сидорак.

Маріяна Мільчуцька і Лана Денисик з Юрієм Савчаком.

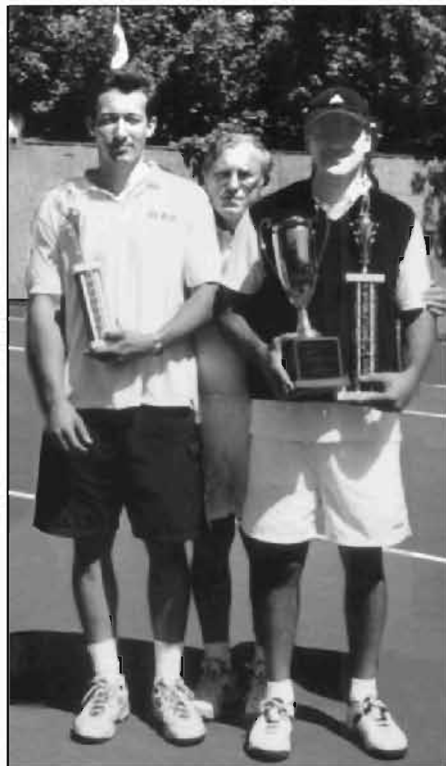
Володимир Дзівак і Петро Дубас з Романом Ракочим.

Юрій Савчак (в центрі) з Миколою Наливайком (зліва) і Андрієм Хархалісом.

Юрій Попель вручає чашу Олесеві Хархалісові.

Фіналісти відкритого турніру чоловіків (зліва): Ростислав Орач, Юрій Савчак, Ерик Матківський.

Катруся Хархаліс отримує чашу Марії Душник за зразкову спортову поведінку від С. Качарая.

Катруся Хархаліс отримує чашу і стипендійний чек від Юрія Грабця і Петрусі Савчак.

Зліва: Стефан Качарай, Юрій Грабець, Ярослав Сидорак, Юрій Савчак і Юрій Харук.

Зліва: Лавренс Закревський, Юрій Грабець, Микола Стройник, Петруся Савчак.

Нагородження фіналісток (зліва): Юрій Савчак, Юрій Грабець, Маріяна Мільчуцька, Петруся Савчак, Анна Марія Шумська.

Успіхи українців на Параолімпіяді-2004 в Атенах

Чемпіонка світу з плавання Олена Акопян з Дніпропетровська.

Рекордсмен Европи з плавання Віктор Смірнов з Донецька.

Фехтувальник Андрій Комар з Миколаєва.

АТЕНИ. – На XII Параолімпіяді, яка триває в грецькій столиці, збірна України досягає усе нових перемог. Віктор Смірнов виборов золоту медалю у плаванні, коли виграв заплив на 200 метрів комплексом. Його вислід – 2:28.47 хв. Раніше В. Смірнов був переможцем запливів на 100 метрів метеликом та 400 м вільним стилем. Бронзу на 200-метрівці комплексом завоював ще один представник України – Олександер Мащенко. Ще одну срібну нагороду з плавання для збірної України здобула Олена Акопян, яка припливла другою на відстані 50-метрів метеликом.

Олександер Дорошенко виграв змагання зі штовхання кулі. Золоту медалю О. Дорошенко здобув з метання диска з результатом 44.58 м (новий світовий рекорд). Він став ще й бронзовим переможцем у киданні списа. Бронзу для України принесла й Алла Мальчук зі штовхання кулі.

Чемпіонами Параолімпіяди 2004 року стали Дмитро Алексеєв (плавання), Андрій Комар (фехтування, рапіра), Лідія Соловйова (силове триборство). Бронза дісталася Олені Кісеолар (вага до 48 кг). Лідія Соловйова, виступаючи у вазі до 40 кг, не тільки стала чемпіонкою Параолімпіяди, а й встановила новий світовий рекорд. При цьому її результат на 15 кг перевищує рекорд, який раніше встановила здорова спортсменка. Срібну медалю виборов Андрій Ясеновий зі штовхання кулі. Його результат – 15.87 м.

Чемпіоном ігор з новим світовим рекордом став Андрій Калина, який виграв заплив на 100 метрів брасом. Андрій Жильців виграв забіг на 100 метрів, встановивши й новий рекорд Параолімпійських ігор.

Перемогла й збірна України з плавання в естафеті 4x100 метрів вільним стилем у складі Дмитра Кузьміна, Сергія Демчика, Сергія Кліперта та Дмитра Олексієва. Андрій Калина був другим на дистанції 200 метрів комплексом.

Ще одне третє місце здобула чоловіча збірна України в естафеті в бігу 4x100 метрів.

Збірна України з футболу (з наслідками дитячо-церебрального паралічу) в другій грі групи „В" з рахунком 6:2 розгромила команду Ірану і відразу перейшла з цієї групи у дальші змагання. В стартовій зустрічі турніру команда України перемогла команду Ірляндії – 6:0. Ігри цих команд тривають двічі по 30 хвилин, на полі грають по сім футболістів.

26 вересня збірна України з футболу (з наслідками церебрального паралічу) вийшла до кінця Параолімпійських ігор, коли розгромила команду Росії з рахунком 4:1. Ґолі забивали двічі Тарас Дутко та по одному разу Володимир Антонюк та Володимир Кабанов.

У грі за золото українська команда зустрілася зі збірною Бразилії, яка 4:1 переграла футболістів з Аргентини. 27 вересня українська футбольна команда здобула золоту медалю, вигравши у фіналі у Бразилії з рахунком 4:1. Вже на 2-ій хвилині Володимир Кабанов забив перший голь у ворота бразильців. Другий голь українській команді приніс Володимир Антонюк на 19-ій хвилині. Бразильцям вдалося вразити ворота українців – м'яч забив Госе Гуймарес. Однак після перерви українські параолімпійці двічі змогли довести свою перевагу над бразильською командою.

Нагороди за медалі для українських спортовців, які отримають медалі на Параолімпіаді-2004, збільшені вдвічі у порівнянні з іграми в Сіднеї: за золоту медалю – 50 тисяч долярів, срібну – 40 тисяч, бронзову – 30 тисяч. Але чомусь нагороди значно менші, ніж на недавній Олімпіяді XXVIII (100, 70 і 50 тис.). Невже інвалідам рекорди дістаються легше?

28 вересня – останній днем Параолімпійських ігор в Атенах, на яких збірна України виступила відмінно. В українців 55 медалів, з яких – 24 золотих, 12 срібних і 19 бронзових. У загальнокомандному заліку Україна посідає шосте місце.

Найбільше нагород мають китайці – у них 141 медаля (63 золотих, 46 срібних і 32 бронзових), на другому місці – британці (93), на третьому – команда спортсмени США (88). Збірна Росії – на 11-му місці.

Фото УНІАН

Спортивне орієнтування

Вдруге поспіль срібним переможцем чемпіонату світу став 20 вересня Юрій Омельченко з Чернівців. Минулого року у Швайцарії він несподівано для багатьох відзначився на довгій дистанції, а у Швеції переміг у спринті. Шведське срібло-2004 вихованець Заслуженого тренера України Дениса Тищука розділив з господарем змагань Гаканом Еріксоном, з яким вони показали однаковий результат на дистанції 3060 метрів з 45 контрольними пунктами.

Бокс

Українському боксерові Віталієві Кличкові 18 вересня був вручений чемпіонський пояс від одного з найстарших журналів про бокс „The Ring". У попередні роки чемпіонські пояси „The Ring" отримали великі боксери Могамед Алі, Ленокс Льюїс і Рой Джонс.

Змагання з тенісу...

(Закінчення зі стор. 26)

поєдинку (6-3, 3-6, 6-4), а Е. Матківський – колишнього чемпіона турніру Дениса Чорнія (6-2, 4-4).

Юначка Маріяна Мільчуцька повторила торішні висліди в групі жінок, виграючи фінал турніру з колишньою чемпіонкою Анною Марією Шумською вислідом (6-0, 6-0). У півфіналах М. Мільчуцька перемогла з тим самим вислідом Катрусю Хархаліс, а А. Шумська – Таню Петрикевич (6-0, 6-1). Т. Петрикевич посіла третє місце в групі, виграючи у Світляни Ґолець (6-2, 6-0).

Андрій Хархаліс став переможцем в групі чоловіків понад 35 років, коли у фіналі турніру переміг Миколу Наливайка трисетовим вислідом (6-1, 5-7, 6-0). У півфіналах А. Хархаліс виграв у Корнила Чорнія (6-1, 6-3), а М. Наливайко з тим самим вислідом переміг Стефана Сосяка.

Колишній п'ятиразовий чемпіон відкритого турніру чоловіків УСЦАК Іван Дурбак виграв четвертий послідовний турнір групи чоловіків віком понад 45 років перемогою у фіналі над Ярославом Сидораком (6-2, 6-2). У півфіналі групи І. Дурбак у завзятому мечі переміг Романа Шумського (6-4, 6-4), а Я. Сидорак – Любодара Олесницького (6-0, 6-1).

В турнірі чоловіків віком понад 55 років, у фіналі групи, Юрій Савчак переміг минулорічного переможця Ярослава Сидорака вислідом 6-4, 6-4, здобуваючи 16-ий чемпіонат УСЦАК. У півфіналах Ю. Савчак переміг Юрія Петрикевича (6-3, 6-3), а Я. Сидорак, чемпіон 11 турнірів УСЦАК – Юрія Грабця (6-2, 6-3). Ю. Грабець у чверть фіналі переміг колишнього багаторазового переможця Зенона Матківського, коли при висліді 6-4, 2-1 З. Матківський мусів перервати гру через контузію.

Маріяна Мільчуцька стала вдруге подвійною чемпіонкою УСЦАК, виграючи фінальний меч турніру старших дівчат проти Лани Денисик (6-0, 6-0). У півфіналах, у дуже довгому і завзятому мечі, Л. Денисик перемогла Таню Петрикевич 6-0, 6-7, 6-3, а М. Мільчуцька – Катрусю Хархаліс (6-1, 6-0). В турнірі молодших дівчат К. Хархаліс здобула перше місце, а Л. Денисик – друге.

Хлопці також змагалися у двох вікових групах. Чемпіоном старшої групи став Лавренс Закревський, виграючи у фіналі проти минулорічного переможця Миколи Стройника вислідом 6-1, 6-0. Л. Закревський у півфіналі переміг Стефана Шумського (6-1, 6-3), а М. Стройник – Дамяна Петрикевича (6-3, 6-4). Олесь Хархаліс виграв турнір молодших хлопців перемогами над Грицем Олесницьким (6-1, 6-1) і Александром Григоровичем (6-2, 6-1). А. Григорович посів друге місце в групі.

Володимир Дзівак виграв турнір змагунів з одною програною грою, перемагаючи у фіналі Петра Дубаса вислідом 6-2, 6-1.

Турнірова комісія відзначила Катрусю Хархаліс за її добру спортову поведінку і присудила їй чашу імени Марії Душник.

На офіційному закритті вручали чаші і грошові стипендії Стефан Качарай – Президент Українського Народного Союзу, Роман Ракочий, Петруся Савчак і члени проводу змагань Ю. Попель, Ю. Грабець і Ю. Савчак. Промовляли Юрій Попель – від КЛК, Юрій Савчак – провідник турніру і Стефан Качарай, який офіційно закрив 49-ті тенісові змагання УСЦАК на Союзівці. С. Качарай заохочував всіх часто прибувати на Союзівку і підтримувати її в часі її теперішнього відродження.

Юрій Савчак

Вшанування олімпійців

21 вересня в Києві відбулось вшановування українських олімпійців. На фото: олімпійська чемпіонка з плавання Яна Клочкова на торжестві. Фото УНІАН

НА ДОЗВІЛЛІ

Сто років тому „Свобода“ писала...

В числі від 6 жовтня 1904 р.:

Рускі Бизнесмены! Присилайте адвертайзменты до календара „Союза”, котрый выйде вже при кінци Септембра с. р. Каждый рускій бизнесменъ повиненъ подати свій адвертайзментъ до календара „Союза”, бо по тімъ будуть знати Союзане, котрый бизнесменъ є щирый для нашой робітничой организации. Цѣна за адвертайзменты така: За цѣлу сторону $4.00, півъ стороны 2.25, чверть стороны 1.25. Грошѣ треба зложити зъ горы напередъ. Грошѣ за адвертайзменты и всякі письма въ тій справѣ посылайте на адресу: Rev. N. Strutynsky, Box 375, Olyphant, Pa.

* * *

Въ Септембрѣ Рускій Народный Дім піславъ до краю грошей высше сто тысячь! Посередникамъ даємо раты значно таньші, якъ всѣ другі компаніи! Грошѣ доходять за 10–12 днѣвъ до краю. Повѣдомляємо краянівъ, хто посылає имъ грошѣ, чого не робить жадна иньша компанія. Посылайте грошѣ лише черезъ посередниківъ Р. Н. Дому, коли хочете, абы грошѣ не пропали і дійшли скоро.

В числі від 27 жовтня 1904 р.:

Баль Братства св. Йоана Хрестителя въ Нюарку, Н. Дж. відбуде ся 12 падолиста, 1904, въ гали 209 Фері стрітъ. Запрашаємо всѣхъ братівъ на нашъ баль. Нашъ баль припадає въ суботу. Початокъ о годинѣ 5-ій пополудни. За добру музику ручить балевый комітетъ. Хтобы хотѣвъ пристати до нашого братства, то наші мітинги відбуваються ся въ гали 538 Маркетъ стрітъ все по першімъ въ середу. А хтобы ся хотѣв зголосити передъ мітингомъ, то най зголосить ся до комітету. Предсѣдатель Осифъ Фентонъ, 557 Маркетъ стртъ, секретарь Иванъ Олексовнчь, 31 Пасейкъ Аве. Каждый нашъ братъ належить до Руского Народного Союза. И приступайте, братя, горнѣть ся до братства зо всѣхъ силъ, бо нѣхто не знає, що кого спіткати може.

Осифъ Фентонъ, предсѣдатель

* * *

На Рускій Народный Фондъ въ Америцѣ зложили на руки о. Ал. Улицкого въ Ансоніи, Конн, слѣдуючі пп.: Петро Ґутеръ 25 цнт., Петро Ромцьо 2 дол., Иванъ Сокілъ зі Сеймуръ 25 цнт., о. Улицкій (офіру зъ мированя) 1.02 дол., Ив. Нецьо за 43 тик. на церковь въ Ст. Луі 4.30 дол., Олена Борошович за тик. понч. 2 дол., Юстина Підбережнякъ 50 цнт., Марія Підбережнякъ 50 цнт., Домініка Борошовичь за тик. понч. 1 дол. – Члены Бр. св. Єлены на мітингу д. 18. Сент., Олена Борошовичь 50 цнт., Марія Собинъ 25 цнт., Таця Скуба 25 цнт., Ксеня Тыжбірь 10 цнт., Олена Криницка 25 цнт., Юстина Підбережнякъ 5 цнт., Настя Хомковичь 25 цнт., Александра Ванъ 5 цнт., Анна Ґбуръ 5 цнт., Текля Качмаръ 25 цнт. – за тик на церковь въ Ст. Луі Вікторъ Гнатикъ 80 цнт. Разомъ 14.62 дол.

В числі від 13 жовтня 1904 р.:

Руска Бурса въ Йонкерсъ, Н. Й. вже отворилась дня 10 Октобра. До Бурсы принято 14 рускихъ хлопцѣвъ зъ різныхъ сторінъ Америки. Каждый щирый Русинъ повиненъ старатись піддержати сю першу руску выховавчу институцію въ Америцѣ.

В числі від 20 жовтня 1904 р.:

Где єсть? Хто хоче шукати своихъ краянівъ черезъ нашу газету, мусить заплатити 25 центівъ за кожде оголошенє напередъ.

Де є? Александеръ Бачинській братъ покойного Евгена Бачинського. Хто бы знавъ про него, зволить подати єго адресъ до редакции „Свободы”. Справа дуже важна.

Федоръ Югасъ зъ Загучевя, пов. Лѣско, Галичина. Въ Америцѣ 5 лѣтъ. Мешкає въ Пенсилвеніи, робить при углю. Шукає єго швагеръ Матвѣй Тарнавскій.

* * *

Хто пришле? Хто пришле намъ два доляры на „Свободу” дістане въ дарунку книжокъ вартости 50 цнт. Хто намъ пришле три доляры буде діставати черезъ 12 мѣсяцѣвъ „Свободу” и мѣсячникъ „Слово”. Хто намъ пришле 3.50 дол. буде діставати „Свободу” черезъ 12 мѣсяцѣвъ и достане въ дарунку велику Библію, що має 1000 сторінъ друку. Пишѣть сейчасъ, бо такі дарунки не будемо довго давати.

* * *

БУКОВИНА. Найважнѣйшою подѣєю на Буковинѣ за послѣдні мѣсяцѣ є соймові выборы які відбули ся въ липни с. р. а въ якихъ „Вільнодумный Союзъ”, зложеный зъ поступовыхъ Русинівъ, Румунівъ, Нѣмцѣвъ та Жидівъ, побѣдивъ консервативныхъ румунськихъ та вірменопольськихъ дѣдичівъ. На 31 мандатівъ до буковинского сойму вільнодумні здобули 16, отже абсолютну більшість. Руськихъ посливъ у новімъ буковинськімъ соймѣ є 5: д-ръ Смаль-Стоцькій, проф. Пігулякъ, бар. Микола Василько, судовый радникъ Калитовській и селянинъ Левицькій. Противъ нихъ выступали найнечеснѣйшими способами тамошні москвофілы, але ихъ кандидаты всюды поперепадали. Маршалкомъ краєвымъ именованый Румунъ бар Юрій Василько, а віцемаршалкомъ д-ръ Смаль-Стоцькій. Відъ сего буковинського сойму можна сподѣвати ся все таки дещо доброго для селянъ.

Такій выслѣдъ выборівъ на Буковинѣ занепокоивъ дуже буковинськихъ у галицькихъ поляківъ, які бы хотѣли Буковину спольщити.

Мову того часу збережено

Шанувати усіх переможців в спорті

Олімпійські змагання, без сумніву, мають особливий чар – ними захоплюються і спортовці, і люди, які ніколи спортом не займалися, адже в цих іграх відчувається віковa традиція боротьби завзятої, але чесної. Мораль і чесність є основою цих ігор.

Як правило, олімпійських змагунів шанують і свої, і чужі.. Особливо переможців. Прийшов час, коли Україна може брати участь в олімпіядах як незалежна держава. Вперше це сталося в 1992 році, коли золоту медалю для України з фігурного ковзання отримала Оксана Баюл. Про неї тоді писала численна преса – і своя, і чужа. Розуміється – це дуже добре. Але слід зауважити, що, на жаль, іншим переможцям на наступних олімпіядах українська преса в США приділила дуже мало уваги.

Коли на літній олімпіяді 1996 року гімнастка Лілія Подкопаєва принесла славу Україні, про неї в нашій пресі (в США) було дуже мало згадано. Більшість з нашої громади про неї і не чули. А вона на цій самій олімпіяді виграла ще й другу золоту медалю і одну срібну. Це таки небувале, щоб на одній олімпіяді виграти аж три медалі... І це майже не було згадано. Це була кривда і для неї, і для нашої громади. Розуміється, що і про інших змагунів треба більше писати, щоб ми їх знали і пам'ятали.

Цього року в Атенах перше місце з гімнастики посіла росіянка, третє – українка. Але, на жаль, про цей особливий спорт, дуже мало згадано і цього року.

У „Свободі” з 27 серпня у статті „Герої спорту – герої України” – автор Л. Хм. пише про успіхи українських спортовців в цьогорічній олімпіяді, згадує наших спортовців з минулого. Але список виглядає неповним. В першу чергу, говориться про Яну Ключкову, що в плаванні здобула унікальні досягнення. А де ж наші інші золоті медалісти? Вони всі заслужили, щоб їх згадати, щоб ми пам'ятали про них, про цю молодь незрівняного таланту. Коли ж для Оксани Баюл відведено в „Свободі” цілу сторінку, то чи не заслужила Лілія Подкопаєва теж таку сторінку?

М. І.,
Джерзі Сити, Н. Дж.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

УКРАЇНА ВИСТУПАЄ ВПЕРШЕ

ЛІЛІЯ ПОДКОПАЄВА — НАЙКРАЩА ГІМНАСТКА СВІТУ

В дні XXVI Олімпіяди (липень 1996 р.) „Свобода“ повідомила про усі успіхи Лілії Подкопаєвої

В липні 1996 року, коли в Атланті тривала XXVI Олімпіяда, „Свобода“ постійно інформувала читачів про досягнення збірної України, вміщуючи світлини Романа Вороновича і повідомлення на першій сторінці. Не була обійдена увагою і донецька гімнастка Лілія Подкопаєва. Лілія народилася 15 серпня 1978 року в Донецьку. Росла з мамою Людмилою Петриченко. Спортивною гімнастикою стала займатися у товаристві „Динамо“ (тренер Галина Лосинська). В Атланті вона стала абсолютною чемпіонкою, а також здобула золоту медалю за вільні вправи і срібну – за вправи на колоді. На той час вона була абсолютною чемпіонкою світу (1995 р.) і Европи (1996 р.), володаркою Чаші Европи (1995 р.). У 1994 році їй присвоєно звання Заслуженого майстра спорту України, у 1996-му нагороджено хрестом „За мужність“. У 2002 році Л. Подкопаєва стала студенткою Донецької академії управління з спеціяльности зовнішньої економіки. Вона має надію, що академічні знання допоможуть у підприємництві – вона відкрила у США власну компанію з виробництва спортивного одягу. Лілія Подкопаєва бере діяльну учась у спортивному житті рідного міста. В грудні 2002 року вона організуавала в Донецьку перший міжнародний турнір з гімнастики „Золота Лілія“. Почесним головою турніру став тодішній губернатор Віктор Янукович. У змаганнях взяли участь спортовці з США, Румунії, Китаю, Росії, чотирьох інших країн. Вперше за кілька років Лілія сама взяла участь в змаганнях.

Абсолютна чемпіонка Европи, світу і Олімпійських ігор з спортивної гімнастики Лілія Подкопаєва за прилавком ювелірного салону „Золота Лілія“ в Донецьку.

Лілія Подкопаєва з золотою медаллю міжнародного турніру із спортивної гімнастики „Золота Лілія“ 14 грудня 2002 р. у Донецьку.
Фото: УНІАН

Самопоміч

Українсько–Американська Федеральна Кредитова Спілка

Шер дрефт

Для вас - готівка даром - і подарунок!

Вам $50

коли відкриєте шер дрефт рахунок із Direct Deposit.[1]

Подарунок! Відкривши шер дрефт рахунок ортимаєте даром парасолю "Самопомочі"

Безкоштовно! Заробляє процент!

При відкриттю шер дрефт рахунка члени котрі кваліфікують отримують безкоштовну VISA Debit картку.

Шер-дрефт

Рахунок працює на вашу користь

* Кредитівка виплачує шер дрефти без транзакційних коштів.
* Не вимагається мінімального балансу.
* Дивіденда на денному балансі.
* Місячний звіт звичайною або електронною поштою.
* Перші замовлені шер дрефти безкоштовно.
* *VISA* Debit картка безкоштовно.
* Можете забезпечетись проти невиплати шер-дрефтів.

Улегшіть доступ до шер дрефт рахунку *VISA Debit* карткою

* Використовуйте *VISA Debit* картку як шер-дрефт при закупах. Сума транзакції стягається з шер дрефт рахунку.
* Вибирайте *VISA Debit* карткою готівку з шер-дрефт рахунка в апаратах ATM або вкладайте гроші на свій рахунок.

Трансакції в ATM апаратах можуть бути за додатковою оплатою.

Слідкуйте за рахунками - програмою *DirectConnect*℠

* Провірте свої рахунки шляхом інтернет із забезпеченого компютера.
* Припиніть виплату дрефтів
* Перегляньте виплачені шер-дрефти
* Перенесіть гроші між рахунками
* Видрукуйти місячний звіт.

DirectConnect℠ - безкоштовна послуга.

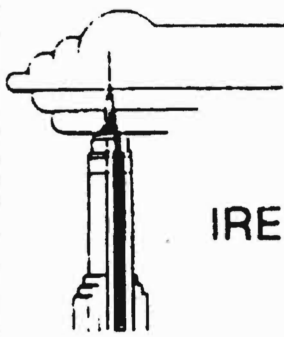
Кошти підключення до інтернет залежні від ваших обставин. Реєстрація потрібна.

Оферта на обмежений час для членів котрі кваліфікують. Зайдіть до найближчого вам бюра кредитівки, щоб вписатися в членство і відкрити рахунок. Мінімальний початковий вклад $200. Щоб отримати $50 бонус треба внести подання одночасно на Direct Deposit, тобто прямий вклад пенсії чи заробітної платні на шер дрефт рахунок. Бонус вкладається на ваш новий шер дрефт рахунок.

Власний ATM апарат при головному бюрі кредитівки 2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622

Selfreliance.Com
тел. 1.888.222.UKR1

Your savings federally insured to $100,000
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.

The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665

• НА ПРОДАЖ •

Авто –Toyota Corolla, 1999, 65,000 миль, 6, 500 дол.
30 Drummond Ave., Fords, NJ
Тел.: (732) 738-5448

• ДО ВИНАЙМУ •

Edison/Fords, NJ – 2 поверх, 2 спальні, 5 кімнат. Ціна 997.00 дол.
30 Drummond Ave., Fords, NJ
Тел.: (732) 738-5448

• РІЗНЕ •

НА ПРОДАЖ
смереки в ціні
10 – 20 дол.
Просимо телефонувати на число:
(732) 356-6792

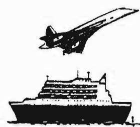

• ЗНАЙОМСТВА •

Шукаю людину для життя, пенсіонерка, українка, вдова, 53 роки. Діти дорослі. Житлом забезпечена в Аргентині і в Україні. Згідна на переїзд в іншу країну. **Тел.: 4256-6935.** Писати на адресу: **S-ra Nykorovych Olena, calle 140 N:2339 Berazategui 1884, Argentyna.**

YURI INTERNATIONAL
TRADE, TRAVEL, PARCEL SERVICE

Пакунки, авіяквитки, доляри, харчі, бандеролі, візи з Америки і Канади до: України, Росії, Білорусі, Молдови, Балтії, Польщі, Середньої Азії та Кавказу

- Запрошення до Америки, візи в Україну, продовження віз в Америці
- Відвозимо і зустрічаємо на летовищах Львова, Києва, Москви, Торонто і Нью-Йорку
- Допомагаємо полагодити еміграційні справи з „Green Card"
- Відправляємо пакунки з України до Америки і Канади

Відбираємо пакунки з кожного дому в Америці
Відеотрансфер PAL/SECAM – NTSC
Дзвінки в **Україну 14¢ за хвилину • Москва 4¢ за хвилину**

4166 Union RD., Cheektowaga, NY 14225
(716) 630-0130 • Fax: (716) 630-0133
E-mail: Yuriinter@hotmail.com
Web-Site: www.yuriinter.com

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України, зробити візи до України.
До вибору 99 взірців хусток!
Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за $10.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783 (888) 336-4776	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 728-6040

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Караїбах і Гаваях;
- подорожі на люксусових кораблях;
- пересилку грошей через „**WESTERN UNION**"
- квитки на літаки з **НЬЮ-ЙОРКУ до:**

„FINNAIR"		„AEROSVIT"	
Ст. Пітербург	$660 + податок (RT)	Київ	$645 + податок (RT)
Москва	$610 + податок (RT)	Львів	$725 + податок (RT)
Рига	$610 + податок (RT)	Івано-Франківськ	$725 + податок (RT)
Вільно	$610 + податок (RT)	Одеса	$725 + податок (RT)

Нові спеціяльні ціни на **ВЕРЕСЕНЬ 2004 р.:**
„**MALEV**" (Мадярська авіялінія) до Києва – **$ 560 + податок (RT)**

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222
Tel.: (718) 383-7211 • (718) 383-0083
Fax: (718) 349-1767 • Free tel.: 1-800-603-7973
http://www.albatravel.com e-mail:albatravel@aol.com

DNIPRO
26499 Ryan Rd.
Warren, MI 48091
(586)759-6563

АВІЯКВИТКИ В УКРАЇНУ
туди і назад починаючи від **$640.00**

ПАЧКИ В УКРАЇНУ
за фунт **79 ¢**

Картки Телефонічні до України $10.00

Переписуємо відеокасети з Европейської на Американську систему і навпаки

ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ

Пачки в країни Балтії, Польщу, Росію, Білорусь, Молдову, Чехію і Словакію

ВІЗИ І ЗАПРОШЕННЯ ДО УКРАЇНИ

Ukrainian Gift Shop
11758 Mitchell
Hamtramck, MI 48212

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 **(908) 925-0717**

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytvyn,Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

В глибокому смутку повідомляємо, що 21 вересня 2004 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ТЕЩА

бл. п.

ІВАННА ЗАХАРКІВ

з дому МІЛЯН

нар. 22 серпня 1910 р. в Camden, NJ.

Вихована в Україні до 21 року життя. Повернувшись до Америки, одружилася у Балтиморі, була дружиною покійного Василя.

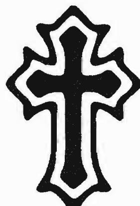
ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 24 вересня 2004 р. у похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 25 вересня 2004 р. в церкві св. Архистратига Михаїла, у Балтиморі, Мд. Похоронена на парафіяльному цвинтарі.

Залишені в смутку:

донька – ОЛЯ КОБРИН з мужем РОМАНОМ
внук – РОМАН мол.
син – ЙОСИФ ЧАЙКА з дружиною і донями
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що дня 24 вересня 2004 р. відійшла у вічність наша найдорожча і незабутня МАМА, СЕСТРА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

СОФІЯ ХОВЗУН

з дому ОГОНОВСЬКА

нар. 5 грудня 1911 р. у Львові.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 1 жовтня 2004 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 2 жовтня 2004 р. о год. 10 ранку в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.
Тіло спочине на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Опечалені:

донька – НАТАЛІЯ КЛАПІЩАК
сестри – ІРЕНА КАЧМАРСЬКА
– МАРІЯ ОГОНОВСЬКА
внук – ЮРІЙ з дружиною ОКСАНОЮ і дітьми СОФІЄЮ і ДІЯНОЮ
внучка – ХРИСТИНА зі сином ЮРІЄМ
та ближча і дальша рідня у Львові.

Вічна Їй пам'ять!

З невимовним смутком ділимося сумною вісткою з родиною, друзями і знайомими, що в п'ятницю, 24 вересня 2004 р. відійшла у вічність

св. п.

СТЕФАНІЯ КРАМАРЕНКО

з дому КРАВЧУК

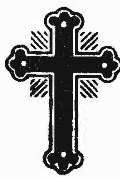
нар. 16 березня 1909 р. в Стрию, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 27 вересня 2004 р. в католицькій церкві і похована на цвинтарі в Richmond, Maine.

Залишені в глибокому смутку:

брат – ЕВСТАХІЙ КРАВЧУК з дружиною АННОЮ в Норт Порті, Фла.
ближча і дальша родина в Америці, Німеччині і Україні.

Вічна Її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 16 вересня 2004 р. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

бл. п.

ВОЛОДИМИР КОНДЗЬОЛА

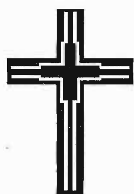
нар. 17 грудня 1914 р. на Лемківщині.

ПОХОРОН відбувся 20 вересня 2004 р.
Тіло спочило на Wicomico Memorial Park.

У смутку залишилися:

дружина – ЕМІЛІЯ
діти – ЛЕВКО з родиною
– ІРЕНА з родиною
– ОЛЯ з родиною
– МИРОН з родиною
внуки і правнуки
та ближча і дальша родина.

Вічна Йому пам'ять!

НАТАЛІЯ ТАРНАВСЬКА-ГОЛОВАТА

нар. у 1923 році в Галичині,
дочка о. Якова та Богданни Тарнавських,
сестра кол. пароха Едмонтону о. Володимира,
відійшла у вічність 8 серпня 2004 р. в Торонто.

Після гімназійної матури вступила на Лісове відділення Політехнічного інституту у Львові. Внаслідку воєнних подій опинилась у Канаді, де продовжувала бути активним членом Пласту, в якомусь часі була секретарем КПС в Торонто.

Вічна Їй пам'ять!

СКОБ!
ІРИНЕЙ ОРІХ ТЕМНИЦЬКИЙ, родич

З почуттям смутку повідомляємо, що в неділю 19 вересня 2004 р. на 96-му році життя відійшла у вічність наша дорогенька МАМА, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

бл. п.

ІРЕНА ПОЛИВКО

з дому ПИЛИПЕНКО

нар. 18 травня 1908 р. в Україні.

ПАНАХИДА відбулася 21 вересня 2004 р., а похорон 22 вересня на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

В глибокому смутку залишилися:

сини – ВАЛЕНТИН ПОЛИВКО з дружиною ІРЕНОЮ
– ВОЛОДИМИР і ІРЕНА ПОЛИВКИ
внуки – НІНА МЕК'МЕНАМІН з чоловіком МАЙКЕЛ
– СТЕФАНІЯ НАРОНИС з чоловіком ПАВЛЮСОМ
– ПАВЛО
– ДЖАН з дружиною КИМ
– ХРИСТИНА
правнуки – ТАРАС ПАТРИК і ЕМІЛІЯ ЛІДІЯ
– КРИСТОФЕР
– МАЙКЕЛ ВІНЦЕНТ
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Її пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

П О Д Я К А

20 червня 2004 р. відійшов від нас у вічність наш найдорожчий
ТАТКО, ДЗЯДЗЬО, ПРАДЗЯДЗЬО і ВУЙЦЬО

бл. п.

інж. РОМАН О. ГРАБЕЦЬ

Складаємо сердечну подяку родині зблизька і здалека приятелям, і всім, хто взяв участь у похоронних відправах та зложив нам слова співчуття.

Дякуємо за молитви, Служби Божі, квіти, та грошові пожертви зложені в пам'ять Покійного.

Дякуємо всечеснішим отцям: владиці Робертові, о. мітратові Михайлові Ревтюкові; о. крилошанину Андрієві Гановському за похоронні відправи під час Панахиди, похорону та в мавзолеї. Щира подяка о. Андрієві Гановському за сердечні прощальні слова.

Дякуємо за виголошення прощальних промов інж. Романові Стахурові – від Дискусійного Клюбу при Шевченківському Домі в Пармі, пані Мирославі Гук, інж. Григорієві Завадійському – від Товариства Інженерів Америки, дітям Покійного Юркові і Вірі – про історію тих 12 рож, синові Юркові Грабцеві, внукові Тарасові Грабцеві і правнукові Ромчикові Грабцеві за прощальні слова і спогади під час тризни.

Дякуємо редакторові Петрові Твардовському за згадку про Покійного під час недільної радіопрограми „Радіо Хвиля – Україна".

Дякуємо похоронному заведенню Головчака за вирозуміле і солідне переведення всіх похоронних обов'язків.

Дякуємо всім, що доставили обіди, печиво та овочі.

В 40-ий день після смерти Покійного була відправлена Свята Літургія в катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо.

В пам'ять Покійного зложено наступні пожертви:

НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

	50 дол.	д-р Р. і О. Палажій;
по	10	В. Баслядинська, Л. Боднар, А. Волошин, Б. і О. Демянчуки, П. і М. Лещишини, Н. Шуст, С. Швед; Daily mass at National Shrine of St. Joseph – B. & J. Goots.

Разом 120.00 дол.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:

д-р Ю. і А. Барановські, В. і Л. Камінські, Б. і М. Футеї, Sternwieler Family;
букет 12 рож від КВА (Клюб Взаємної Адорації) і товаришки Віри Моллс.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ-АРХІВ, Клівленд:

	500 дол.	родина Покійного (Богуш, Грабець, Моллс);
	200	Н. Шкільник;
по	100	J. & I. Dunnick, Л. і А. Ґалуги, Б. і М. Футеї;
по	50	В. і Л. Базарки, М. і Д. Голіяни, В. і Л. Камінські, Т. Ковч, Ю. і Д. Кульчицькі, М. Лиско, д-р Я. і Л. Музички, В. і А. Надозірці, Ю. і А. Полянські, Н. і А. Шусти;
	40	П. і М. Лещишини;
	30	М. Гук;
по	25	Д. Корлятович, Б. і М. Ковч, І. Пік, Е. Полатайко, О. Савчак, Т. Топорович, А. і Х. Фединські, Е. & M. Vento;
по	20	M. & J. Bochar, Д. Федорів, І. Ковалисько.

Разом 1,830.00 дол.

НА ШКОЛУ СВ. ЙОСАФАТА в Пармі, Огайо:

	500 дол.	родина Покійного (Богуш, Грабець, Моллс);
по	100	А. Колодій, Ю. і М. Оришкевичі, д-р А. і Д. Якубовичі;
по	50	П. і Д. Басалик, Т. Богуш, і Jeff Franklin; д-р І. і М. Воєвідки, Е. і д-р Д. Войтини, М. Гірняк, З. і М. Голубці, д-р І. і А. Захарії, Я. і Х. Раковські, І. і М. Федькови;
	40	Р. і А. Мироновичі;
по	30	Дискусійний Клюб – дім Шевченка, Парма, Огайо, І. і Л. Пятки; Р. і І. Стахури;
	25	Л. Лешньовська;
по	20	М. і М. Антоніви, Г. і А. Завадівські, П. і Р. Пенгрини С. Телішевська, М. Футей, В. і О. Хміляки;
	10	Я. і С. Дякуни.

Разом 1,535.00 дол.

НА КАТЕДРУ СВ. ЙОСАФАТА в Пармі, Огайо:

	50 дол.	С. і Е. Кікти;
по	25	Р. і М. Кассараби, Е. Садовський;
по	20	д-р Б. і Х. Дубаси, J. & J. Rossborough;
	10	С. Городиська.

Разом 150.00 дол.

НА КАТЕДРУ в Києві:

20 дол. (без ім'я).

Разом 20.00 дол.

НА „ФКУ" – Фонд Катедр Українознавства:

по	50 дол.	д-р Р. і д-р С. Барановські, Л. Грабець;
по	25	В. і Л. Лобури, M. & N. Reffner.

Разом 150.00 дол.

НА „ПИСАНИЙ КАМІНЬ" – Пластова оселя Клівленду:

100 дол.	В. і Ф. Моллс;
50	А. і М. Галяревичі;
40	В. і О. Ільчишини;
25	21-ий УПС кур. „Буриверхи".

Разом 215.00 дол.

НА ПЛАСТ в Україні:

100 дол.	Е. Гойдиш;
40	Л. Мичковська.

Разом 140.00 дол.

НА #33 Відділ СУА ім. Лесі Українки в Клівленді:

25 дол. І. Кашубинська.

Разом 25.00 дол.

Загальна сума 4,185.00 дол.

Ще раз всім складаємо щиросердечну подяку.

Родина Покійного
донька – ВІРА
син – ЮРІЙ
кузин – ОЛЕГ

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, після короткої і важкої недуги, 23 липня 2004 р. у Філядельфії, Па., відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ і БАТЬКО

бл. п.
д-р мед.
ЯРОСЛАВ ЯРИМОВИЧ

Відхід Покійного у засвіти глибоко зранив наші почування і серця, залишив невимовний біль і смуток в нашій родині і цілій місцевій громаді.

Багато людей, членів родини, приятелів і знайомих взяли участь в похоронах та висловили нам глибокі співчуття і підтримали на дусі в хвилинах нашого горя і печалі. Невимовно зворушені цими виявами стільки вдячних і ласкавих до нас почуттів бажаємо цією дорогою висловити всім нашу найщирішу подяку.

Зокрема дякуємо д-рові Романові Дикому за лікарські поради і д-рові Романові Дикому мол., за опіку над Покійним в часі його хвороби.

Рівнож ми щиро вдячні Анастазії Денис, Ірі Оверко, Василеві та Ірі Січкарам за дбайливу опіку над хворим в шпиталях.

Щиро дякуємо всім, а особливо о. парохові Ярославові Курпелеві за молитви і часті відвідини хворого в шпиталях.

Ми безмежно зворушені безмірною увагою до нас і окрему подяку складаємо нашим Владикам і священикам – Високопреосвященішому Стефанові Суликові і Преосвященому Володимирові Пасці та о. монс. Якову Мельникові і о. парохові Ярославові Курпелеві за похоронні відправи, молитви і прощання з покійним Ярославом.

Після Парастасу в похоронному заведенні Насевича Покійного прощали: д-р Василь Саляк і д-р Юрій Ісаїв від Товариства Українських Лікарів, інж. Борис Захарчук від Українського Освітньо-Культурного Центру, де Покійний був членом Дирекції, інж. Степан Романко від Братства Дивізії „Галичина" і проф. Наталія Пазуняк від пацієнтів української громади. Дякуємо за їхні щирі слова і спогади про Покійного та про його довголітню працю лікаря і відданого члена громади у Філядельфії.

Сердечну подяку складаємо всім членам родини і членам парафії Христа Царя і нашої громади, які взяли участь у похоронах Покійного і за їхні квіти та багато пожертв і датків на Св. Літургії і добродійні цілі.

Дякуємо також всім людям доброго серця, які чим-небудь допомогли нам у важких хвилинах горя і смутку, а зокрема Марії Галій, Марті Денисенко, Роксоляні Гарасимович, Анастазії Жилавій, Наді Лоцуняк, Анні Максимович, Катерині Музиці, Анастазії Сагатій, Галі Сагатій-Поритко, Володимирові і Дарії Яримовичам, Зиновієві і Оксані Яримовичам, Генрі і Ярославі Галаваям і Петрові та Ірі Шотурмам.

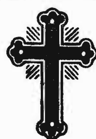
Вкінці дякуємо управі Українського Освітньо-Культурного Центру за приміщення і пані Іванні Луцишин за приготування тризни по похороні Покійного.

Пожертви і датки в пам'ять Покійного принесли такі загальні суми:

<u>СЛУЖБИ БОЖІ:</u>	
Григоріянки	750.00 дол.
Св. Літургії	170.00 дол.
<u>ПОТРЕБИ ЦЕРКВИ ХРИСТА ЦАРЯ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ:</u>	910.00 дол.
<u>УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР:</u>	4,250.00 дол.
<u>СУСПІЛЬНА СЛУЖБА КОМБАТАНТІВ В США:</u>	1,165.00 дол.
<u>ВИДАВНИЧИЙ ФОНД „ВІСТЕЙ КОМБАТАНТА":</u>	540.00 дол.
<u>ТОВАРИСТВО „БРОДИ-ЛЕВ":</u>	100.00 дол.
Разом:	7,885.00 дол.

Нехай Всевишній Господь обдарує всіх Вас щедрими ласками і всім добром на многі і благі літа.

Дружина МАРТА і сини МАРКО, АЛЕКСАНДЕР з ВАНЕСОЮ і БОРИС

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого улюбленого МУЖА, ТАТА і ДІДА

бл. п.
СТЕФАНА ОСТРОВСЬКОГО

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ та ПАНАХИДИ

10 жовтня 2004 р., о год. 10:45 ранку
в церкві Непорочного Зачаття, Гілсайд, Н. Дж.;
10 жовтня., о год. 8:30 ранку
в церкві св. Трійці, Кергонксон, Н.Й.;
13 жовтня, о год. 7:00 веч.
в церкві свв. Петра і Павла, Джерзі Ситі, Н. Дж.

В пам'ять Покійного родина складає 200 дол. на відновлення церкви Непорочного Зачаття в Гілсайд, Н. Дж.

Ділимося сумною вісткою з родиною і знайомими, що 25 вересня 2004 р. відійшов у вічність

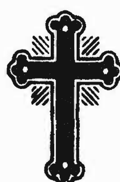
бл. п.
ПАВЛО АНДРУСИШИН

нар. 27 вересня 1924 р. в селі Хоробрів,
Тернопільської обл., Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 29 вересня 2004 р. в українській католицькій церкві св. Юра, а відтак на цвинтарі св. Марії Жировицької в Іст Бранзвику, Н. Дж.

У смутку залишені:
дружина – ЮЛІЯ
сини – ЮРІЙ з дружиною ДАЄНОЮ
– БОГДАН
та ближча і дальша родина та знайомі в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

З невимовним смутком ділимося сумною вісткою з родиною, друзями і знайомими, що у суботу, 4 вересня 2004 р. загинув трагічно в автомобільній катастрофі наш найдорожчий
СИН, БРАТ, ВНУК, БРАТАНОК і КУЗЕН

бл. п.
МИХАЙЛО ЕДВАРД ДРЕБИЧ

нар. 25 серпня 1981 Р. Б. в Бронксі, Н.Й.

ПАРАСТАС і ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ були відслужені у вівторок, 7 вересня 2004 р в похоронному заведенні Adams-Cordovano Funeral Home, 15 Church St., Carmel, NY і в середу, 8 вересня 2004 р. в церкві св. Архистратига Михаїла, Йонкерс, Н.Й. Похоронений на цвинтарі Ferncliff, Hardsdale, NY.

Залишені в глибокому смутку:
батьки – МИХАЙЛО і ДАНА
брат – ДАНИЛКО
дідусь – ЕДВАРД ОССО
тета – АННА САЛЕЦЬКА
стрийко – ЮРІЙ ДРЕБИЧ з дружиною ХРИСТИНОЮ, синами і родиною
вуйки – ОРЕСТ ЩУДЛЮК з дружиною СЛАВОЮ, дітьми і родиною
– ЛЮБОМИР ЩУДЛЮК з дружиною ОЛЕЮ, дітьми і родиною
та ближча і дальша родина.

Вічна Йому пам'ять!

---

*За мову і зміст
посмертних оголошені подяк
редакція не відповідає*

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*